

Sonja Henye, vedetă de cinema.

Sonja Henye, campioana mondială de patinaj, a fost angajată la Hollywood, pentru film. După cum vedem din fotografia noastră, specialiștii în frumusețe ai cetății filmului, au transformat înfățișarea sportivă a Sonjei Henye într-o ingenuitate perfect cinematografică.

CRONICA SPORTIVĂ

Ripensia a fost învinsă de Juventus.—Despre un campion fără multă glorie.—
Campionatele de atletism și cursa lui Gall.

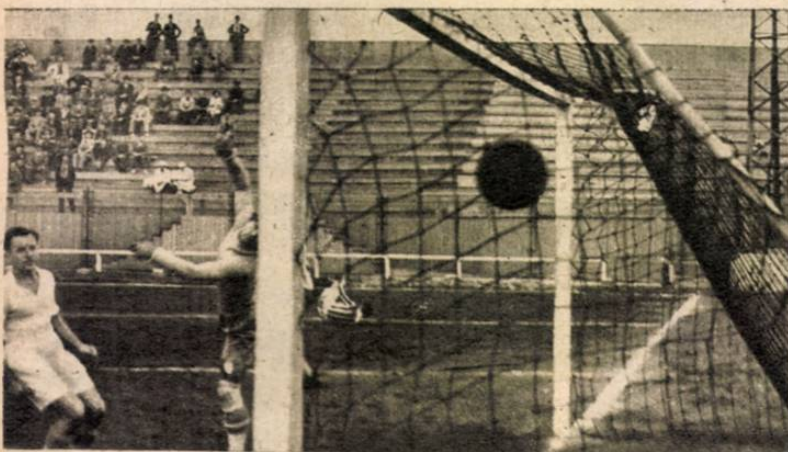
Echipele Venus și Unirea Tricolor înainte de match.

O fază a matchului Venus-Unirea Tricolor.

Duminică s'au disputat pe stadionul O. N. E. F. campionatele naționale de atletism. Fotografia noastră înfățișează sosirea în cursa de 100 metri plat.

O fază din cursul matchului C. F. R.-Olympic-Marseille. Intervenția portarului francez este tardivă. Punctul a fost marcat.

DUMINICĂ după amiază a plouat ca la Equator. Bucureștenii neobișnuiți cu abundența de apă, au stat cu nasul lipit de ferastră și au admirat priveliștea lăsând tribunele dela O. N. E. F. văduve de spectatori.

Cei 2500 de oameni s'au strâns sub tribuna acoperită, fără teamă de eventuală prăbușire. Catastrofa s'a produs însă pe teren, într'un ritm foarte liniștit: Ripensia a capotat fără drept de apel, fiind învinsă de Juventus cu 0—2.

În fond, nu e nici o surpriză. La bursa clandestină a jocurilor de football, matchul a fost jucat la cota egală. Fără să aibă baze prea serioase, suporterii au mărturisit că au avut senzația unui eșec ripensist.

Înfrângerea are însă explicații mai vechi și pe care cetitorii „Realității” le-a mai găsit în aceste coloane. Am scris și altă dată că Ripensia este o piesă învechită și joacă după aceeași arie. Foot-ball-ul modern, spor-

O săritură în înălțime

tul profesional în concepția nouă, impune metode de dată recentă, condiție fizică permanentă, elan și dorința de a birui.

Câte din aceste atribute au indolența Ripensiei?

Din faimosul „Wunderteam” de la Timișoara a rămas o mașină hodorogită care se simte bine numai pe vreme frumoasă.

Î se făcuse milă spectatorului de lamentabila demonstrație a profesionalilor, victime neînsemnate în fața unui Juventus, june cum îi spune numele și falnic, cum a mai fost cândva, pe vremurile dispărutului Romcomit.

Notați că Juventus n'a suferit înfrângere în returul campionatului. A învins echipă după echipă și este la locul patru în clasamentul divizionar.

Invingătorul are merite mari căci a jucat însuflețit. Ne-ar place să știm că în viitoarele matchuri va juca la fel.

O fază din matchul de foot-ball C. F. R.-Olympic-Marseille.

Echipele C. F. R. și Olympic-Marseille, înainte de match.

COPILOR LE PLACE ACEASTĂ CREMĂ DENTARĂ ANTISEPTICĂ

...și dentiștii
o recomandă!

Medicii dentiști recomandă Kolynos fiindcă îi cunosc proprietățile antiseptice și igienice. Această cremă dentară distruge instantaneu germenii cari provoacă caria și slăbirea dinților. Kolynos curăță radical toată suprafața danturii, până și în colțurile cele mai ascunse. Menține albeața naturală și sănătatea impecabilă a danturii, așa precum nici o altă cremă dentară nu o poate

face. Copiii dv. să întrebuințeze în fiecare dimineață și seara Kolynos. Puțină cremă de lungimea unei unghii, este de ajuns. Are gust plăcut, protejează emailul fraged al dinților și gingiile delicate, menține în permanență o aromă plăcută și senzația unei guri proaspete și sănătoase. Cumpărând tubul mare, realizați economie.

C. F. R. a învins comod pe Chinezul cu 4—1, Venus a dispus de Unirea Tricolor au 5—2 iar Crișana a învins la limită Universitatea cu 1—0.

Din aceste rezultate se desprinde victoria Venusului care este într-o îmbucurătoare ascensiune de formă. E plăcut să aflăm de succesele venusiste când știm câte sacrificii se fac pentru jucători.

* * *

În București s'au disputat cam-

pionatele naționale atletice. Un singur record a fost bătut. E vorba de cel al lui Lăpușan pe 400 m. garduri care a doborât o veche performanță a poli-sportivului Cernăuțean Maesciuc. Tot Duminică, brașoveanul Ludovic Gall a alergat pe ploaie în cursa Marathonului și a parcurs distanța în 2 ore și 46 minute. Este un timp foarte bun și de care ar fi gelos chiar legendarul alergător dela Marathon.

Art. Vogel

— DIN ȚARĂ —

Officialitățile la campionatele naționale de atletism, dela O. N. E. F. Se observă în primul plan domnul general Părăianu și omul Jan Seba, ministru al Cehoslovaciei.

ACCIDENTUL DE AUTOMOBIL DIN CAPITALĂ

Un accident de automobil cu urmări destul de serioase s'a petrecut Sâmbătă în Capitală. Fotografia noastră înfățișează automobilul răsturnat în Dâmbovița. Câțiva pasageri au fost răniți.

MOARTEA LUI CONSTANTIN STERE.

Marele om politic Constantin Stere a încetat din viață săptămâna trecută. Fotografia noastră îl înfățișează pe Constantin Stere pe catafalc.

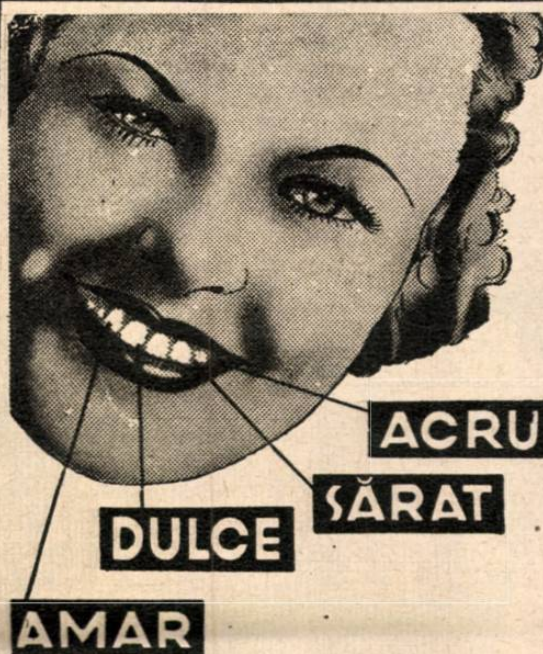
No. 493 —

— Pag. 3

ECLIPSA TOTALĂ DE SOARE
Fotografia noastră înfățișează faza finală a eclipsei totale de soare urmărită de o expediție științifică la capul Sounion în Grecia de Sud.

La olimpiada de bridge pe 1936, campioană pentru România a eșit perechia Egon Lebel-Ing. Goe Teodorescu. În fotografie, domnul Lebel, care este și un talentat pictor, alături de portretul pictat de dânsul, al coechipierului său.

ALIMENTELE vă produc aceste SENZAȚII

unele plăcute, altele neplăcute. Dar oricare ar fi senzația, e bine să se știe că ei îi urmează un proces de fermentare, ale cărei efecte pot fi dezastruoase pentru cei mai frumoși dinți.

Vom ști însă să ne ferim de toate acest efecte, ce se manifestă în primul rând prin tr'o stare de aciditate a gurei, menită să atace smalțul dinților, formând cariile, — acestea din urmă fiind adevărate drumuri croite celor mai grave infecții. E dela sine înțeles că găsirea unui mijloc sortit uciderii microbilor și neutralizării acidității atât de vătămătoare, să fie socotit drept o binefacere. Pasta de dinți ODOL, prin calitățile ei alcaline, neutralizează aciditatea formată de fermentații, iar prin puterea ei antiseptică e bactericidul ideal. De aceea **pasta de dinți ODOL se recomandă dela sine.**

Întrebuințați zilnic dimineața și după fiecare masă ODOL și veți avea dinți albi și veți prezerva sănătatea.

ÎN ZILELE CĂLDUROASE DE VARĂ CURĂȚIREA DINȚILOR CU PASTA DE DINȚI ODOL, RĂCOREȘTE ȘI UȘUREAZA DĂNDU-VĂ BUNA DISPOZIȚIE

ODOL

Domnul prim ministru a plecat la POIANA!

CITIM uneori în ziare, scurte informații, că: „d. prim ministru a plecat la Poiana”, sau „d. G. Tătărescu s'a înapoiat dela Poiana”... Cum e la Poiana și ce face primul ministru acolo?... Ce viață duce dânsul, în sânul familiei? Ce-i place, ce-l amuză, ce-l înduioșează pe acest om, pe care vulgul îl vede serios, uneori rece și totdeauna stăpân pe sine?...

Când i s'a încredințat conducerea guvernului, părerile erau împărțite. Unii îl vedeau tânăr, și se întrebau dacă are experiența necesară, pentru o sarcină atât de grea.

Alții, se bizuiau pe energia și voința lui. În curând, d. G. Tătărescu reuși să cucerească opinia publică: s'a întâmplat cu d-sa un fenomen invers evoluției obicinuite a guvernărilor. Cu cât un guvern era ținut mai multă vreme la cârmă, cu atât își pierdea popularitatea. Guvernul d-lui Tătărescu se uzează, fatal; e un proces ce nu poate fi înlăturat. Dar d. Tătărescu, personal, a câștigat în timpul acestei guvernări o popularitate sporită. A arătat ce poate.

De aceea, când lumea îl privește la vre-o solemnitate, înalt, drept, serios și modest, un sentiment de curiozitate se naște în suflete. E un om politic „simpatic”, — iar marele public nu se mulțumește numai cu acest aspect solemn al primului ministru dela festivități sau din parlament.

— Are copii?... îi place sportul?...

Era primul în clasă, la liceu?...

Sunt câteva dintre cele mai inofensive și discrete întrebări ce ni se pun mereu, de către cititori. E dat marilor vedete politice, ale artei sau ale cinematografului, să nu-și mai poată tăia intimitatea.

ELEVUL GEORGE TATARESCU

D. G. Tătărescu este, și ca fire, așa cum îl vedem la solemnități, concentrat în sine și serios, fără să fie cătuși de puțin ursuz. Dimpotrivă; e un admirabil cauzeur, dar nu spune decât ce vrea.

De mic a fost dominat de demonul curiozității. E unul dintre cei — dacă nu mă înșel — zece copii ai bravului general Tătărescu, din vâjnoasă viță oltenească. O creștere aleasă și severă: azi, e un om „întreg”.

Nu era primul în clasă, cum își închipue mulți. Era de obicei al 3-lea sau al 4-lea. Nu putea să „tacească” tipic, buchea cărții. Voia să înțeleagă, ce învață. Nu stăruia cu lecțiile de-a doua zi; dar citia enorm, în alte direcții. Se pare că mai ales unul dintre profesorii săi a avut o influență hotărâtoare asupra formării sale sufletești și intelectuale. Cine își amintește de bătrânul profesor de latină Caloianu, va înțelege aceasta. Caloianu, nu stăruia nici el, peste măsură, asupra lecțiilor de fiecare zi. Avea o metodă mult mai largă și mai dătătoare de rezultate, de-a desvolta inteligența și cunoștințele elevilor dotați. El discuta cu elevii, îndelung, despre tot felul de chestiuni. Le desvolta astfel curiozitatea și gustul de citit. Or, bătrânul profesor găsea în elevul George Tătărescu un admirabil partener, pentru aceste colocvii.

Cu el discuta mai mult, primind replici interesante, ce deschideau calea spre alte asociații de idei și subiecte. Liceanul Tătărescu citia foarte mult, până la 3 noaptea uneori, dar nu lecțiile.

Tot ce era preocupare omenească îl interesa. Un precoce gust pentru literatură, și un talent literar care se vedește de timpuriu. Era copil când lucra la primele sale piese de teatru.

La bacalaureat, la dizertație, iese primul. Se vedește atunci și talentul de orator al celui care este azi unul dintre cei mai străluciți oratori politici ai țării.

GUSTUL PENTRU TEATRU

Așadar, încă din școală, asistăm la o dezvoltare armonică a forțelor trupesti și sufletești ale acestui om, cărui expresia de „om întreg” i se potrivește atât de bine. Sănătos, crescut în mijlocul naturii, mintea lui se interesează, liberă, de tot ce e frumos și mare; funcțiunile sufletești de creație apar curând, îndreptându-se spre arta dramatică. Aceasta nu e desigur o întâmplare, ci înclinarea sa către creația dramatică se datorește structurii sale sufletești. Teatrul cere viziune clară a realității, logică precisă în desfășurarea acțiunii, în care fiecare gest sau replică a personajilor trebuie perfect motivate. Artă dramatică nu este deci o artă de imaginație deslănțuită, ci strâns stăpânită, bine ținută în frâu; nu e o creație extravagantă, excesiv sentimentală, lirică sau patetică, ci are ceva din stăpânirea de sine, din logica strânsă și distincțiunea bine pusă la punct, a spiritului d-lui G. Tătărescu.

IL INCANTA SUCESELE POLITICE...

Așa cum conducea acțiunea diferitelor personaje din piesele sale de teatru, tot astfel avea să ajungă, mai târziu, conducător de oameni pe scena vastă a lumii. Dela ființele fictive, pe care le mână în ciocniri de conflicte imaginare, avea să ajungă îndrumător de curente sociale, dominând conflictele politice, mișcând cu o abilitate discretă, dar sigură, figurile vii ale șahului parlamentar și politic. Un pasionat de politică. Il interesează politica încă din cea mai fragedă tinerețe. Era ca o continuare a gustului său pentru ficțiunea și conflictele de teatru. (Deși de o înțeleaptă prudență, am impresia că uneori, când le produce, îi plac la nebunie, savurându-le cu deliciu, — loviturile de teatru, în politică).

O remarcabilă teză din domeniul științelor politice, încoronează studiile urmate. G. Tătărescu continuă însă, fără întrerupere, — și chiar azi, când este președinte de Consiliu — să citească și să fie la curent cu tot ce apare, mai ales în acest domeniu.

E foarte sensibil la succesele politice. Ii citești pe față (deși fizionomia lui nu divulgă ușor sentimentele), plăcerea de-a fi ovăționat de mulțime; îi strălucește în ochi fericirea, în fața izbânzii ideilor lui politice.

1. Un recent portret al d-lui prim-ministru, G. Tătărescu.

2. Corul meseriașilor din Tg. Jiu în vizită la conacul domnului prim-ministru Gh. Tătărescu, la Poiana.

3. D. Tătărescu, la vânătoare, cu M. S. Regele Carol al României și M. S. Regele Boris al Bulgariei.

4. D. Tătărescu, urmat de suită, sosind să inspecteze lucrările unei șosele în vârf de munte.

Are hotărîrea promptă. Execuție rapidă. Mână de fer la nevoie, dispune de o întreagă gamă de mijloace de convingere, de la sugere și persuasiune pline de curtoazie, până la pumnul repezit în masă. Echilibrează extreme; el însuși ponderat dar nu din cei lipșiți de avânt, inspiră măsură în toate. Subsecretar de stat la interne, risipește, pe vremea Regenței, cu o tactică și un calm ca de general, un marș al opoziției spre București, fără violențe, fără vărsare de sânge. Preferă pompele cu apă.

CANTA LA VIOARA...

Nu este însă în fond un om rece, cum îl arată uneori înfățișarea, atunci când apare în public. Cine l-a ascultat rostind unul din acele avântate, luminoase discursuri, cu care cucerește un parlament sau o sală de întruniri, își dă seama că primul ministru, departe de-a fi un suflet uscat, un politician steril, e animat de-o convingere adâncă, — în cuvintele lui e o căldură comunicativă, — că este un suflet care vibrează profund: el știe însă să-și strunească sentimentele. Efectul de neînfrântă energie este cu atât mai mare, iar impetuositatea sa pare atunci o forță sălbatecă.

Îi place foarte mult muzica și cântă remarcabil la vioară. S'ar putea spune că „son violon d'Ingres” este în adevăr o vioară. Ați fi crezut oare că omul sever, care calculează plăți de armament și prezidează consiliile de miniștri, — cântă la vioară, ca un romantic întârziat? Președintele consiliului găsește în muzică destinderea fără de care încordarea sa uriașă n'ar fi posibilă. O destindere de artist și de om superior, de altfel. Sufletul său comunică intens cu arta și găsește în diferite forme și manifestări de artă, sugestia fecundă, inspirația ce creează. O piesă a sa, „Când vine viforul”, face serie, iar publicul o primește cu mare entuziasm. Un succes.

D. G. Tătărescu în fața trofeului care l-a confirmat vânător de rasă.

VASUL FANTOMĂ

Deputat liberal, are într'altel un discurs la Mesaj, care înseamnă un alt succes răsunător. Cu o seară înainte de-a desvolta, în fața Camerei, acest discurs, d. George Tătărescu a fost la Operă, cu familia. În loje, în umbră, pe când pe scenă se deslănțue furtuna muzicii wagneriene din **Vasul Fantomă**, d. Tătărescu ascultă, cu fruntea în mâini. Imagini trec prin mintea sa, se înlănțue asociații, o simfonie de idei se desfășoară paralel cu formidabila orchestrație a lui Wagner. Ceva nou s'a elaborat în sufletul său. Și a doua zi, la Cameră, ține un discurs extraordinar. În care comparațiile, ritmul, culminația, au ceva din armonia sălbatecă și cuceritoare a muzicii din aju; mai ales, un pasaj magistral, de un puternic efect oratoric și poetic, în care compară fostul partid democrat, rămas fără șef și fără ideal, cu un vas-fantomă, blestemat să rățăsească fără țință în voia valurilor bătute de furtună, amenințat să se spargă de fiecare stâncă...

PE MUNȚI

E un mare iubitor al naturii. Cum are o clipă liberă, se duce la moșie, la Poiana. E un pasionat vânător. Nu s'ar putea scrie un: „G. Tătărescu în halat și papuci”, — fiindcă, dormind foarte puțin, nu lenevește într'un astfel de costum. Despre dânsul s'ar putea spune numai: „G. Tătărescu în bocanc și cu pălăria dată pe ceafă”. În adevăr, cum ajunge la țară, își pune bocancii, vestonul de vânătoare, pălăria cu pană de cocoș și pleacă pe munte. Cutreeră, ades singur, Munții Gorjului, unde cunoaște fiecare potecă și fiecare stâncă, mai bine decât o călăuză. În natură găsește el acea liniște, acea seninătate, ce-i îngăduie să domine atâtea greutăți. Găsește în natură mai ales sănătatea sufletului, care-l face să vadă just realitatea lucrurilor; găsește și o sănătate trupească de fer, o vitalitate ce-i permite să se risipească cu prisosință în atâtea activități, toate rodnice. Muncește toată ziua până la 1—2 noaptea. La masa uneori la 1 noaptea. A doua zi de dimineață, e același cap lucid și reia lucrul cu aceeași râvnă neobosită.

IN SÂNUL FAMILIEI

Are dezvoltat la extrem sentimentul familiei. Și în ideologia sa, familia e celula de bază a organismului social, al Statului. O perfectă concordanță între sentimente și concepții, între programul și viața sa. O soție demnă de acest om; Doamna Aretia Tătărescu desfășoară o bogată activitate de asistență socială; alături de primul ministru, alături de copii — au o fată și un băiat, — primul ministru simte din plin o fericire calmă, dar intensă.

Își iubește copiii, de zici că e alt om și nici decum omul politic de o distincțiune înghețată și o eleganță severă, pe care-l știi în fracul său cenușiu...

Pe băiat îl cheamă Tudor. Ca toți oltenii, familia Tătărescu are cultul lui Tudor Vladimirescu. Primul ministru vede în Tudor Vladimirescu un ideal, un simbol al voiniciei și puterii de rezistență a Neamului. Are o piesă, neterminată încă „Tudor Vladimirescu”.

INARMARE

Din același patriotism robust și creator, fiul bravului general Tătărescu și-a închinat cea mai intensă activitate a sa și marea sa putere de muncă, înzestrării armatei, împlinind înalta dorință a Suveranului. Unul din frații primului ministru, d. general

Alex. Tătărescu, a defilat de curând prin fața celor trei șefi de state — Regele Carol, prințul Paul și d. Beneș — în fruntea acelor superbe trupe de grăniceri, cu coifuri verzi și vulturi de argint; ofițer distins și adevărat „gentleman” în viața de toate zilele, — generalul Alexandru Tătărescu, cu carura sa marțială, avea, la defilare, în imobilitatea și vigoarea lui ca de stâncă, o înfățișare atât de perfect ostășească, încât înțelegeai ce profunde legături sufletești și de sânge, au acești gorjeni, de pe plaiurile lui Tudor Vladimirescu, cu armata și cu țara.

Încă de când era deputat sub guvernele Brătianu, d. G. Tătărescu era raportor la bugetele armatei; documentându-se vast în ce privește armatele străine și situația internațională, ideea necesității refacerii armamentului nostru devine pentru d-sa un fel de obsesie.

CITEȘTE ENORM

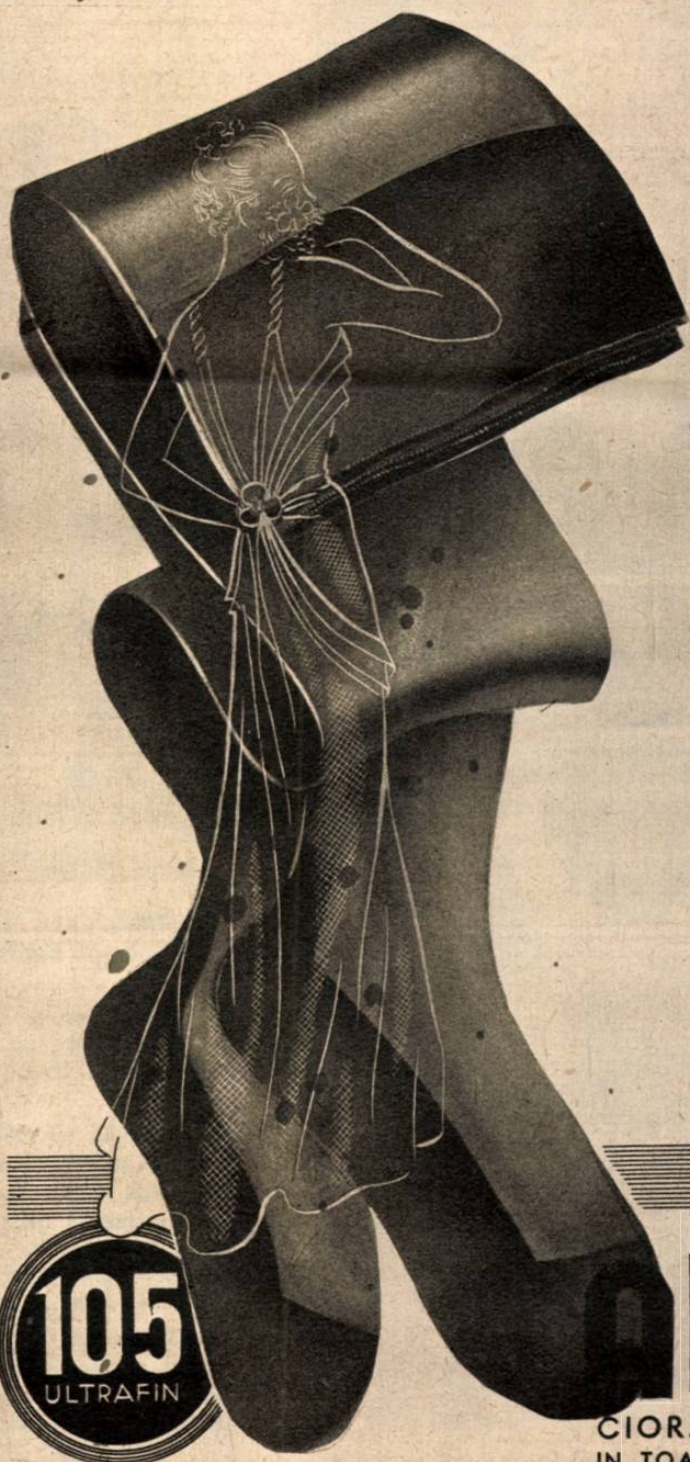
Aveam pe atunci același librar, care-i opria tot ce apărea despre Italia, Rusia Sovietică, Germania, despre înarmări, finanțe, politică.

— Cumpără tot ce apare mai de seamă — spunea acest librar bătrân și simpatic. E un client foarte credincios; îl mai îngădui eu uneori cu plata, câte o lună-două, că

nu mă 'ndur să nu-i dau toate cărțile bune care-mi vin... Și azi, găsește timpul să se documenteze astfel; e, de altfel, una din forțele sale: o vastă bază de cultură generală, adică ceea ce lipsește mai mult oamenilor de azi, și o mare memorie, în special vizuală; — descrie poetic, în cele mai sesizante amănunte, un lucru odată văzut. De aceea, l-am numit: un om întreg. Când trebuie să pună mâna pe tărâncop, ca să-i îndemne și să deschidă la rând cu țărani, drum nou, o face cu hărnicie; când trebuie să cucerească un parlament, îi servește cele mai impresionante imagini și cele mai precise cifre. A învățat dela bătrânul Brătianu două lucruri, care asigură izbândă în politică: să tacă și să aștepte. A suferit multe atacuri dela adversarii din alte partide și mai ales din partidul său. A știut să tacă și să aștepte. Când a venit ceasul său, a știut să tacă și să facă. Și să arate ce poate.

Un om la care sentimentele, deși puternice, nu deformează judecata limpede și viziunea clară a realității, iar imaginația, deși vie, nu dizolvă voința și forța de acțiune; ci toate acestea se ajută între ele, se completează armonios, sporindu-și eficacitatea: un om întreg.

AL. BOGDAN

CLOU-UL MODEI
EXTREM DE
SUBȚIRE ȘI
TOTUȘ DURABIL

PREA FRUMOASA
DOAMNA.

Probabil că ați încercat noul
nostru ciorap 105 ultra-fin.
Toaleta Dv., va fi întotdeauna
evidențiată prin

FRUMUSEȚEA CIORAPULUI
ADESGO 105 ULTRA-FIN
care este

EXTREM DE SUBȚIRE,
ȘI TOTUȘ DURABIL

ADESGO

CIORAPUL DOAMNEI ELEGANTE
ÎN TOATE MAGAZINELE DE SPECIALITATE

CE LASĂ LUMII MARELE SAVANT

Pavlov

Făcând tăieturi în gâtul și stomacul unor câini, faimosul psiholog rus a găsit mijlocul de-a studia memoria, procesul învățării, frica și nebunia la oameni.

PROFESORUL Ivan Pavlov, decedat recent în Rusia, a fost probabil singurul locuitor al Republicii Sovietice care nu s'a închinat nici lui Lenin și nici lui Stalin. Comisarii sovietici l-au privit însă din capul locului ca pe o minune, de care nu trebuiau să se atingă, și în semn de respect pentru acest mare savant, guvernul a dat ordin să i se păstreze creierul alături de al lui Lenin. Pe lângă aceasta, i se va ridica un monument, într-una din piețele centrale ale Leningradului. Profesorul Pavlov a fost un mare geniu, care începând viața ca fiu de țăran analfabet, a ajuns directorul Academiei Imperiale de Medicină și i s'a decernat premiul Nobel.

Dacă dăm unui câine o bucată de carne, animalului la vederea hranei îi lasă gura apă. Pavlov a însoțit acțiunea de-a da carne unui câine cu sunetul unui clopoțel. După o vreme a constatat că animalului îi lăsa gura apă numai la auzul clinchetelor, chiar fără să fi văzut bucată de carne. Aceasta se numește un „reflex condițional” și descoperirea lui, făcută de fiul de țăran a creat o știință nouă, care dă posibilitatea să se studieze complicata mașinărie a creierului.

El a fondat noua sa știință pe un fapt de mult cunoscut tuturor. Acest fapt era atât de evident și de simplu, încât a trebuit un geniu pentru a-i înțelege importanța. Mulți au fost acei cari și-au văzut câinele cu salivă în jurul botului, atunci când se apropie ora mesei și chiar oamenii „își ling buzele”, dacă li se pune dinainte o mâncare favorită. Pavlov a voit să știe ce determina acest fenomen. El și-a dat seama că trebuia să existe o legătură între fluxul de salivă, ce se producea la vederea mâncării și fluxul de salivă din timpul consumării. Savantul descoperi că fluxul

Rosa și Raphael, două dintre maimuțele lui Pavlov, al căror intelect a fost dezvoltat aflându-se astăzi în stadiul unor copii de opt ani din epoca de piatră.

Unul dintre câinii care timp de opt ani a suportat experiențele lui Pavlov. Grație el s'a aflat ce se petrece în stomac extrăgând-se cu ajutorul unui tub minuscul sucul gastric în stare aproape pură.

Combinția sunetului cu mâncare se repetă zi cu zi. Apoi se sună clopoțelul, fără a se da câinelui de mâncare. La început nu se întâmplă nimic. Fluxul salivar se produce deabia atunci când hrana ajunge în gura animalului. După o vreme, o cantitate mică de salivă începu a se revărsa în gura câinelui la auzul clopoțelului. Și în cele din urmă secreția se produse în mod normal, la sunetul clopoțelului, mai înainte de-a i se fi dat de mâncare. Câinele asociase cele două acțiuni. Pavlov croise o cale între cele două părți ale creierului — fapt fără precedent în știință. Această descoperire că acțiunile intelectuale și fizice porniau din diferite părți ale creierului au dat chirurgilor și psihologilor posibilitatea de-a determina sediul disordinilor mintale și nervoase și de-a încerca să le trateze.

Pavlov a făcut mii de experiențe, până a dobândit o absolută certitudine că încheerile

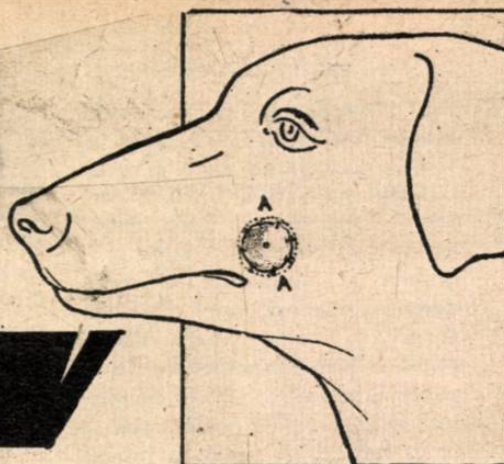

Diagrama aceasta arată cum erau hrăniți câinii cărora li se introduseseră tuburi pe gât în stomac și cum se extrăgeau sucurile digestive.

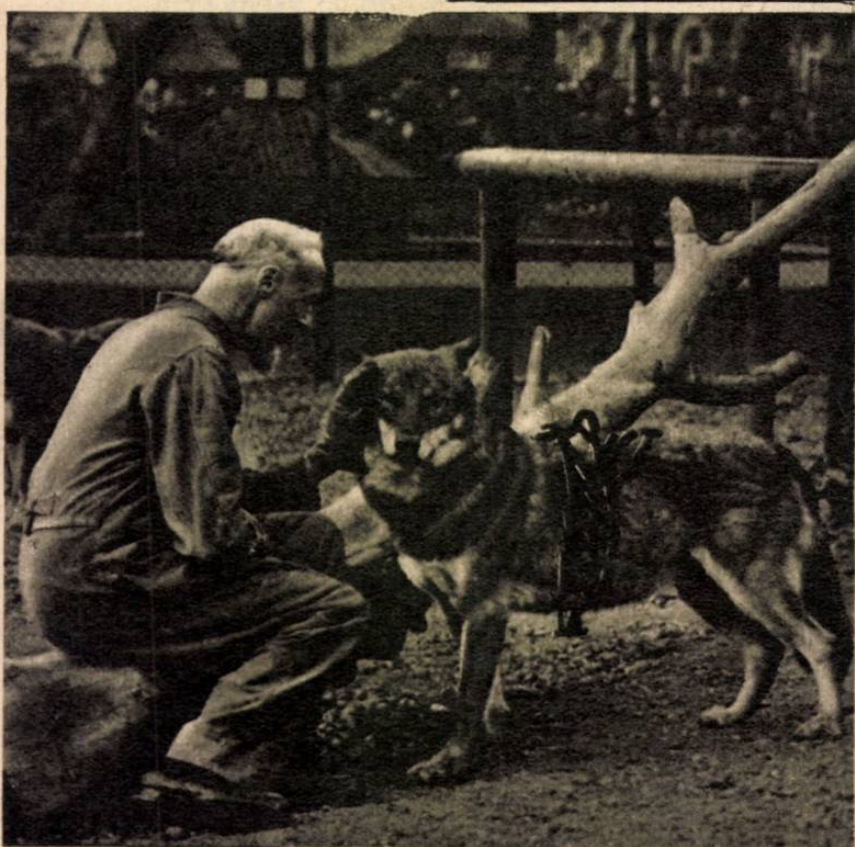
Câinele cenușiu are gâtul tăiat în (A) ceea ce împiedică mâncarea să ajungă în stomac. Deschizătură din (B) permite sucurilor să iasă afară dovedind că stomacul reacționează nu la mâncare ci sub influența nervilor. Pavlov a numit fenomenul, „reflex necondițional” — adică moștenit dela naștere.

Câinele negru n'are nicio tăietură în gât așa că hrana îi ajunge în stomac dar sucurile sunt extrase pentru a se determina în ce mod afectează acestea alimentația.

Fotografia această ilustrează de minune cele două tipuri despre care vorbea Pavlov, prinse în copilărie. Fetița din stânga are o criză de nervi plângând, cu fața congestionată și agităndu-și piciorușele. Lângă ea, trăstorul care nu se află sub dominația nervilor, privește amuzat.

de salivă din timpul ingerării era automatic și că începea dela naștere.

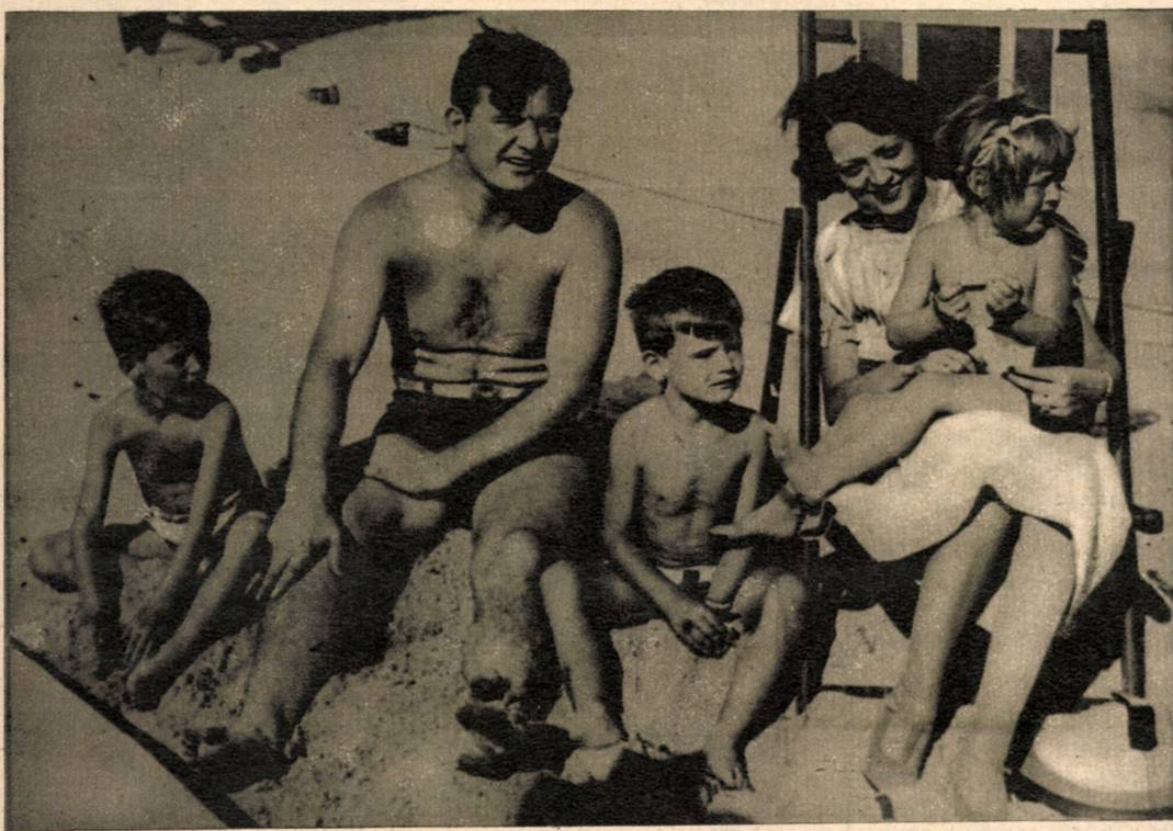
Dar fluxul ce se produce la vederea hranei depinde de memorie, cu alte cuvinte, e ceva învățat. Asta înseamnă, și-a spus atunci Pavlov, că trebuie să existe o legătură între partea inferioară a creierului, care determină fluxurile salivare și partea superioară a acestui organ, care înregistrează imaginile văzute. Și astfel, el își dădu seama că i se oferia mijlocul de-a studia întreaga mașinărie a memoriei și a procesului învățării. Prin pregătiri îndelungi, duse cu mare răbdare, el își obicinuă câinii să stea liniștiți până li se punea dinainte o farfurie cu mâncare. În momentul acela, Pavlov suna un clopoțel și apoi permitea câinelui să mănânce.

borcane și flacoane foarte frumoase, fabricație italiană, din secolul al XVI-lea, din acelea ce se întrebuințau pentru mentă, balsamuri, și alte remedii. Capela este un adevărat depozit de artă bisericească. Sculpturi adunate de prin toate țările și ilustrând diferite perioade, împodobesc pereții fostei percepții, ridicată la Birchington în Kent, cam pe vremea când Regele Eduard I ducea un războiu crâncen cu scoțienii. La ferestre s'au montat vitralii vechi. Muzeul e tixit de piese interesante. Se poate vedea acolo pantoful bogat împodobit, cu un toc franțuzesc, purtat de Maria Stuart, Regina Scoției sandaia mare și oribilă a matroanei romane, încălțăminte purtată de legionarii romani și încălțăminte de lemn a secolului al XV-lea. Sunt apoi ace din os, cu care

femeile epocii de piatră își coseau blănille, ce urmau a le feri trupul de frig, în timpul iernii. Cremenea apare aci sub cele mai variate forme, dela cârligul de undiță și până la vârful de sulită, iar pe rafturi se află mostre de olărie din toate epocile. Scuturi romane, platoșe și armuri cromwelliene se găsesc înșiruite cu duzinele. În seria camerelor istorice se află și un salonaș Dickens, care ar fi făcut deliciul marelui autor. Câteva dintre cele mai interesante piese de cremene au fost găsite chiar în pământul mânăstirii, grație săpăturilor ce s'au făcut pentru construirea locuințelor preistorice. Puțul din fața capelei poate alimenta din belșug cu apă comunitatea, în cazul că sursa municipală ar seca. Dela Regina Victoria și până acum s'au suprapus câteva generații. Vizitatorii acestui muzeu,

pentru cari străbuna Regelui Eduard al VIII-lea este o figură vagă și îndepărtată, vor privi cu interes câteva din piesele de îmbrăcăminte în cinste pe vremea ei. Se află expusă aci o „fustă-balon”, înfioate de niște cercuri de sârmă, care ar bloca astăzi intrarea într'un autobuz sau tramway, apoi corsetele, care dădeau femeilor niște talii de viespe și o serie de bonete pentru noapte. Dintre oamenii cari se abat prin acest parc, prea puțini sunt impresionați de ideea religioasă, pe care a fost fondat, căci. Londra nu pare deloc a se speria de sfârșitul profetizat de acești călugări maniaci și liniștiți. La câțiva kilometri de muzeul — avertisment, stă falnic palatul Regelui, splendidele clădiri din Mayfair și alte edificii mândre ale capitalei britanice.

JAMES BRADDOCK LA MIAMI

În așteptarea reintrării pe ring James J. Braddock, actual campion mondial la toate categoriile — se odihnește împreună cu familia pe nisipul fierbinte de pe plaja din Miami (California).

Armonie desăvârșită se desprinde din înfățișarea unei femei distinse și elegante. Toaletele, pantofii, pălăria, parfumul și mai ales Pudra constituie un acord care denotă bun gust și pricepere. O femeie care apreciază această armonie, va adopta cu siguranță Pudra **En Vogue**, pentru aderența, permeabilitatea și parfumul ei subtil.

Poudre En Vogue
PARFUMERIE VENDÔME

IMPORT DIRECT
DE
BLĂNURI FINE
„SABEGO“
FURNISORII CURȚII REGALE
CAL. VICTORIEI 18
(Vis a vis de Prefectura Poliției)

MURCI CANADIENE
VULPI ARGINTII

VARA CUMPARATI
EFTIN

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult domnul dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de TARR, care suprimă usturimea rasului, netezeste pielea și lăsați-o de infecții. Flacoane Lei 51, 72 și 129

O pudră care ține este pudra „Mystikum” Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei Are un parfum delicat și persistent. Cutii à Lei 35, 75 și 130

Machilajul natural caracterizează femeia elegantă. Si dvs. vă puteți să fiți enaturală intrabunzând lărdul „Mystikum” Scherk — care adăre perfect dându-vă ocea nuanță variabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

Studiați frumusețea după cartea «Le beau visage» care este atașată fiecărui flacon de «Lotion Faciale Scherk». Găsiți deslușiri ample într'o formă concentrată. — Puncte negre, acnee, epidermă grasă și pătată, pori dilatați nu trebuie să mai existe în viitor. Pielea înflorește. Flacoane à Lei 12 în 103, 164 și mai mari. Trimiteți adresa Dvs. exactă însoțită de Lei primi timbre postale la «Parfex» Calea Moșilor 78, București I. Veți primi imediat o probă.

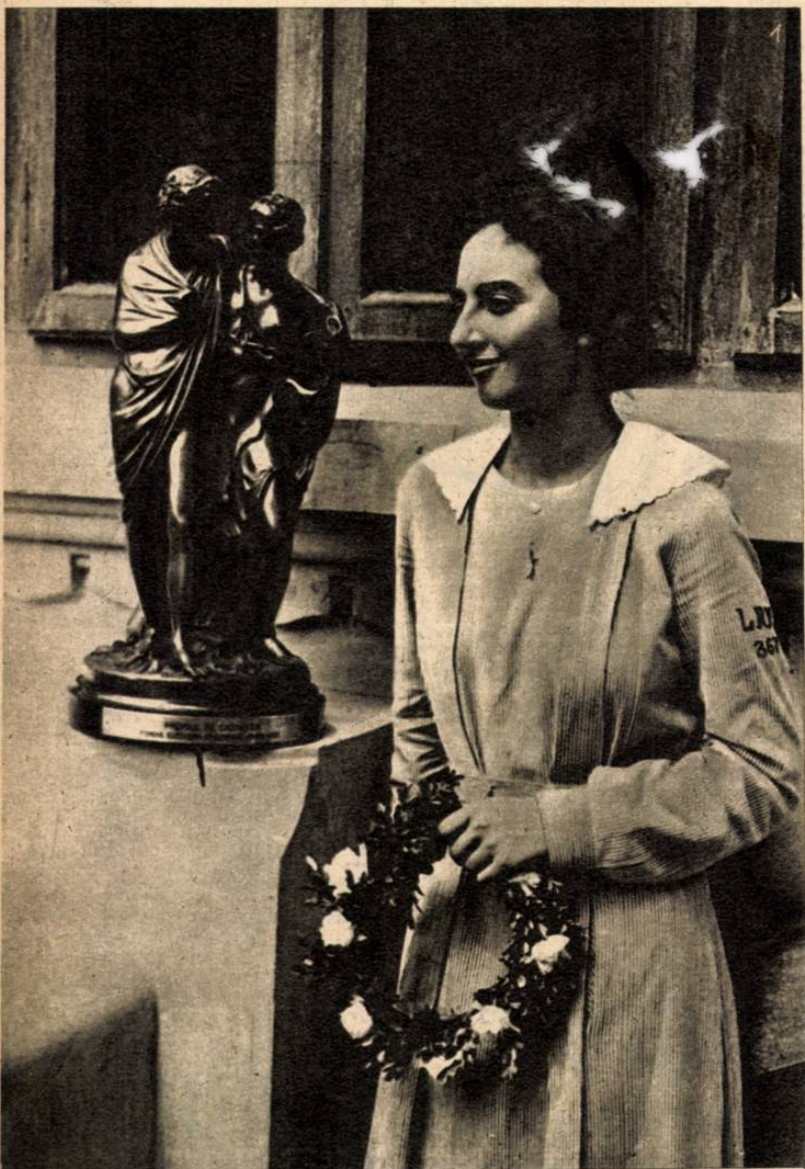
Lotion de față Scherk

Lotion Faciale Scherk

SCHERK.

PENTRU CARACTERUL CEL MAI ALES

Imprumutului de Consolidare 1935 — care să constituie un fond inalienabil, al cărui venit anual să se acorde ca premiu, la finele fiecărui an școlar, unei eleve din ultimul an al Școalei Regina Maria, sau unei foste eleve a acestei școli.

Acest fond — denumit „Fondul Eleonora Grigorescu Arapu” — la care va putea contribui pe viitor oricare altă persoană și pe care îmi rezerv dreptul a-l majora în măsura posibilităților mele viitoare, urmează a-și păstra permanent destinația indicată mai sus.

Premiul anual — denumit „Premiul de Caracter” — se va acorda cu ocazia serbării de fine de an, iar în cazul când juriul școalei nu va găsi nici o persoană suficient meritorie pentru a-l obține, venitul se va adăoga la premiul anului următor.

Juriul ce va decerna acest premiu, se va compune din: D-na Directoare a Școlii „Reg. Maria”, Dl. Președinte al Comitetului Școlar, D-nele profesoare, reprezentând Corpul Profesorat din Comitetul Școlar și două eleve din ultimul an.

Îmi permit totodată a vă înmâna o statuie de bronz adecuată scopului de mai sus, purtând inscripția „Premiul de Caracter”, pe care juriul școalei o va înmâna elevei premiate odată cu suma în numerar.

Statuia va rămâne în păstrarea premiatei până la data următorului premiu, când, fosta deținătoare a statuei o va înmâna în fața juriului noiei premiate.

Convins că veți binevoi a aprecia la justa ei semnificație morală rugămintea mea de mai sus, vă rog, Stimate D-ră Directoare, să binevoiți a face demersurile necesare legale, pentru a o putea traduce cât mai curând în fapt.

Primiți, vă rog, Stimate Domnișoară Directoare, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

ROMULUS ER. GRIGORESCU

Sâmbătă 27 crt. s'a decernat, pentru prima dată „Premiul de caracter”, care a revenit domnișoarei Victoria Ursu, absolventă a clasei a VIII-a a liceului „Regina Maria.”

Juriul a fost format din președintele comitetului școlar, doamna directoare a liceului, doamna diriginte a cl. VIII și doamnele din comitetul școlar.

Domnișoara Victoria Ursu va păstra statuia timp de un an, până la alegerea viitoarei premiate.

Domnișoara Victoria Ursu din clasa VIII-a a liceului „Regina Maria”, este prima careia i s'a decernat „premiul de caracter” dat de doamna Eleonora Grigorescu-Arapu.

Doamna Eleonora General Grigorescu, la vârsta de 72 de ani.

Statua „Premiului de caracter”.

VIRTUTEA e atât de puțin apreciată, în zilele noastre, atât de ne-luată în seamă, încât și când se ivește, ici colo, se pierde în bălăriile materialismului, ale lipsei de caracter, ale vicleniei și ale răutății omenești. Iată pentru ce privim ca o rază de soare într'un întuneric adânc, inițiativa d-lui Romulus Er. Grigorescu, de a favoriza emulația între elevele liceului „Regina Maria” și a răsplăti într'o oarecare măsură pe acele fete care dau dovadă că au caracter. Luna trecută, domnul Romulus Er. Grigorescu a trimis liceului de fete „Regina Maria”, următoarea scrisoare:

Stimate D-șoară Directoare,

Mama mea, D-na Eleonora Grigorescu Arapu, care a profesat cursul de matematici 42 de ani la Școala Regina Maria, a prețuit întotdeauna calitățile morale și sufletești ale elevelor ei înaintea oricăror alte însușiri. S'a străduit chiar zi de zi să insuflă elevelor sale cultul acestor calități, mai presus de inteligență, memorie, sau frumusețe naturală. Dată fiind conștiințiozitatea și dragostea cu care mama mea a știut să rămână permanent la datorie, chiar în cele mai grele clipe ale vieții, îmi permit a vă ruga, Stimate D-șoară Directoare, să primiți din partea-mi o modestă contribuție bănească — în valoare de Lei 500.000 în Rente de Staf a

Ceeace caracterizează noul aparat

Voigtländer „BESSA”

este declanșatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanșatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaci, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa” poate fi ținut, liniștit și sigur, cu ambele mâini și puteți fotografia, nu numai în 1/25 dintr'o secundă dar și într'un interval de 1/10 și 1/5 dintr'o secundă, fără a risca să obțineți imaginea mișcată.

Adresați-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nou Voigtländer „Bessa” 6/9 făcându-vă, fără nici o obligație din partea Dv., demonstrații cu acest aparat.

Voigtländer

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică. Consult. 10—12 și 3—7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a.m.

PODEOL

cel mai bun remediu
contra

TRANSPIRAȚIEI

PODEOL oprește imediat transpirația piciorilor, mâinilor și a oricărei părți a corpului.

PODEOL este singurul preparat care nu produce nici un fel de neajuns și este cel mai perfect dintre toate preparatele similare.

PODEOL nu usucă și nu crapă pielea.

PODEOL pe lângă dispariția transpirației și a mirosului neplăcut, este pielea moale catifelată. Este indispensabil sportmenilor și celor cari umblă mult.

PODEOL se găsește la toate farmaciile și drogueriile.

Operațiuni de CORECTURĂ și PLASTICĂ
(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului.

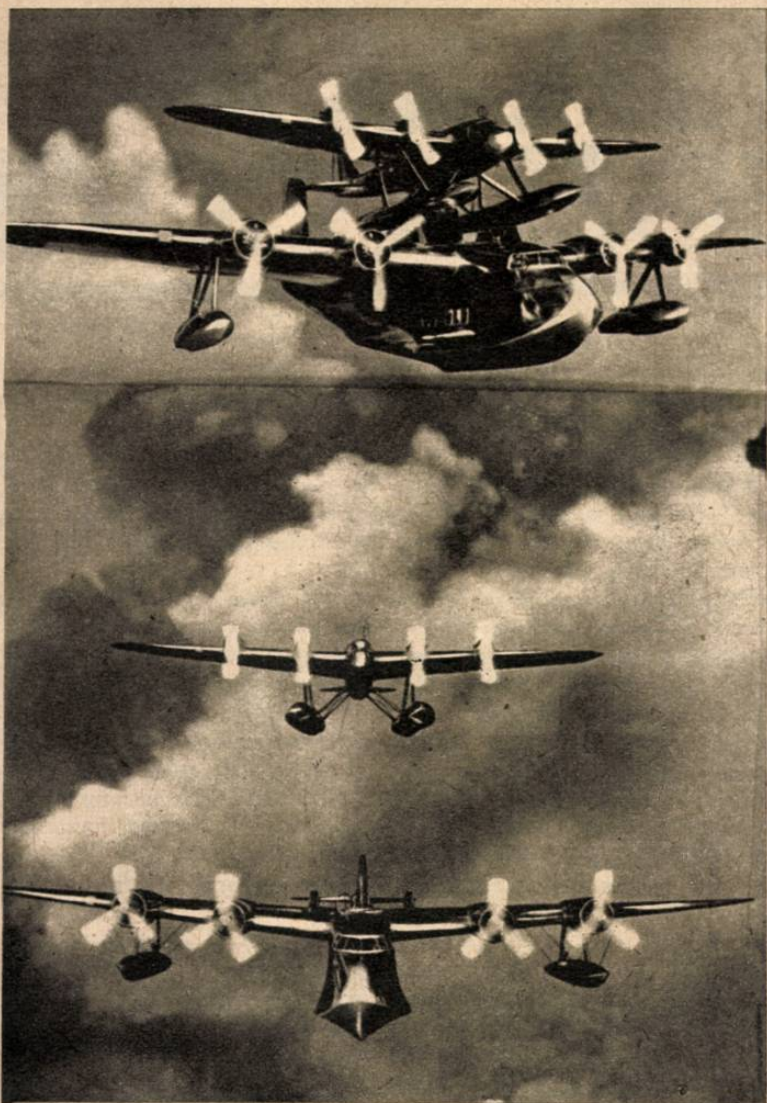
Indepărtarea operativă a ridurilor

Dr. RUDOLPH HOFFMANN

fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniei 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informații gratuite

Pentru a avea o digestie normală

Dacă suferiți de un exces de aciditate, alimentele fermentază în stomacul dv. și consecințele sunt numeroase indispoziții stomacale. Pentru a vă asigura o digestie normală, lipsită de această hiperaciditate, care împiedică funcțiunile stomacului, luați o jumătate de linguriță de cafea de Magnesia Bisurata. Acest anti-acid neutralizează aproape în mod instantaneu excesul de aciditate, împiedică fermentația și previne arsurile, acrielile, sughițurile stomacale și chiar complicațiuni mai grave, ca: gastrita, gastralgia și ulcerul stomacal. Magnesia Bisurata, adevăratul remediu alcalin pentru acei cari suferă de un exces de aciditate, vă va permite de a mânca tot ce vă place mai mult, fără teamă de urmări dureroase. Ea se găsește de vânzare în toate farmaciile și drogueriile, la prețul de 75 lei, sau în format mare economic 110 lei.

CEA MAI NOUĂ DESCOOPERIRE: AVIONUL DUBLU

În August, flota aeriană britanică va lansa un nou tip de avion pentru călătoriile lungi. Este vorba de avionul dublu. Avionul de bază poartă avionul pornit

să traverseze Atlanticul, bunăoară, până la înălțimea necesară. Odată atinsă această înălțime, avionul care până atunci nu consumase deloc benzină, își ia zborul, realizând astfel o însemnată economie de combustibil.

„Realitatea Ilustrată“ oferă strălucite angajamente artistice la 20 de tineri

Un grandios concurs în pregătire.—Premiații.—10 bărbați și 10 femei vor primi angajamente între 5000 și 30.000 lei lunar.

Este viu încă în amintirea tuturor succesul extraordinar pe care l-a obținut anul trecut concursul artistic organizat de „Realitatea Ilustrată“.

Premianțele din anul trecut — Margareta Marian, Marga și Didona Rădulescu, Ady Ferry — precum și premiantul Gh. Poenaru — și-au făcut un glorios debut pe scena Teatrului Alhambra.

Acest teatru a hotărât să continue și pentru această stagiune sistemul reinovirii cadrelor. Strălucirii directori ai Alhambrei, d-nii Vlădoianu și Constantinescu, intenționează să facă 20 DE ANGAJAMENTE NOUI ȘI ANUME 10 BĂRBAȚI ȘI 10 FEMEI.

Numărul nouilor angajați a fost astfel sporit, deoarece Alhambra va juca la toamnă în eleganta sală a Teatrului Excelsior, pe scena căruia se vor prezenta spectacole de uluitoare montare. În asemenea condiții concursul din acest an al revistei „Realitatea Ilustrată“ va căpăta o amploare mult mai mare. Se prevede o afliuență extraordinară de înscrieri atât din Capitală, cât și din provincie.

Cei 20 de aleși vor fi distribuiți unii în roluri prime — primadonă, tenor, subretă — alții în corpurile de balet, alții ca număr de atracție, etc. FIECARE DINȚI CEI ALEȘI VA SEMNA NIMIC DE CĂT UN CONTRACT PE TIMP DE UN

AN CU TEATRUL ALHAMBRA PRIMIND SALARIILE ÎNȚRE 5.000 ȘI 30.000 LEI LUNAR.

Se cer trei condiții esențiale: TINEREȚE, FRUMUSEȚE, TALENT. Cine îndeplinește aceste trei condiții va birui oricând în teatrul de revistă și operetă. Cine dorește să se înscrie și să cunoască în detaliu toate condițiile, precum și datele exacte ale concursurilor originale, primește la cerere, **gratuit**, prospectul concursului în care se găsește buletinul de participare care urmează a fi completat de concurenți.

Dacă vreți deci să obțineți un strălucit angajament și dacă aveți încredere în talentul, tinerețea și frumusețea d-voastră trimiteți-ne de urgență adresa iar noi vă vom trimite **gratuit** prospectul concursului cu bonul de participare.

Secretul femeii elegante

„Care e adevăratul secret al farmecului și al eleganței cărui îi datorește Parisiana reputația sa mondială?“ am întrebat un personaj din elita pariziană — Ne aflam la un ceai dansant într-un hotel renumit. „Priveste-le,“ mi-a răspuns. „Ce-ți atrage privirea înaintea de toate? Nu e nici rochia, nici pălăria, ci tenul *atât de îngrijit*. Fiecare femeie are un ten „mat“, chiar în această sală caldă și plină de lume. Observă-le fie dimineața la „Bois de Boulogne“ fie după masă la curse — tenul este același.“

Din această cauză, mereu noua Pudră Tokalon „lustru mat“, celebra Pudră de Paris, e în ziua de azi atât de apreciată de către franceza elegantă. Face un ten catifelat pe care nu-l poate strica nici vântul, nici ploaia, nici transpirația. Asigură farmecul și dragălașia de față tânără *toate zilele și în orice ora*. Încercați și Dv. Pudră Tokalon, rezultatele cele veți constata în oglindă vă vor surprinde și încanta. De vânzare la toate farmaciile drogherie și parfumeriile din țară. —

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Oricare ar fi starea tenului Dv...

veți obține rezultate uimitoare întrebând produsele care au revoluționat în Franța arta cosmetică, CREMA și PUDRA

cu bază de

RADIUM și TORIUM

THO-RADIA

preparate după celebrele formule ale Doctorului Alfred CURIE, prezentând astfel o serioasă garanție de eficacitate.

CREMA

TUBUL MARE .. LEI 80
BORCANUL .. LEI 110

PUDRA

CUTIA MIJLOCIE LEI 60
CUTIA MARE .. LEI 110

DEPOZIT: SOC. GEN. PARFUMERIE, STRADA LUTERANĂ No. 6, BUCUREȘTI

Singurele produse cosmetice aprobate de Ministerul Sănătății Publice.

SIAMUL TARĂ REGELUI COPIL

de Lloyd Fraser

IN acest colț de lume viața prezintă cele mai ușoare forme. Dacă ai bani, inviți prieteni și le dai ospete. Dacă ești sărac, te invită prietenii. Dacă n'ai nici prieteni și nici bani trăiești foarte bine, cerșind, fără ca cineva să te supere. Un prieten mi-a oferit casă și masă, timp de o săptămână. Iar când am vrut să-i plătesc pentru ospitalitate, s'a simțit ofensat. Ceeace m'a surprins în această țară a fost faptul că siamezii au cunoștințe foarte reduse despre istoria țării lor, de îndată ce e vorba de timpuri dinaintea dinastiei. Au cărți de mitologie, religie, medicină și istorie, făcute din foi de palmier și scrise în vechea limbă **Pali**, adică sanscrită. Aceste cărți legate, scrise și ilustrate de către preoții budiști, devin din ce în ce mai rare, deoarece guvernul se străduiește să strângă toate volumele cari circulă pe piață, pentru biblioteca națională. Puțini sunt acei cari venind în Siam, să nu fie isbiți de o sumedenie de tradiții ciudate, ce apar ici colo și mai peste tot.

Astfel, când o fată siameză ajunge la vârsta de 35 de ani, fără a se fi căsătorit, ea este plasată într-o clasă privilegiată de sub protecția regelui, care se angajează să-i găsească un soț. Când mi-am manifestat uimirea cum se poate realiza aceasta, mi s'a spus că lucrul e foarte simplu, căci oricare dintre pensionarii pușcăriilor siameze poate obține grațierea și libertatea, căsătorindu-se cu una dintre aceste fete bătrâne. Cu atât mai ușor, cu cât nici nu importă dacă pușcăriașul e căsătorit, deoarece în Siam bărbatul poate avea mai multe soții.

O altă datină: când un debitor a rămas cu plățile în restanță pe trei luni, el poate fi înhățat de către creditor și silit să muncească pentru suma pe care o datorește. Dacă debitorul fuge, părintele, soția sau copiii săi sunt obligați să lucreze până la achitarea datoriei, spre satisfacția tuturor celor interesați. Ciudat e însă că n'am auzit ca un om să fi fugit spre a scăpa de datorii și faptul acesta reflectă o foarte frumoasă trăsătură de caracter.

O execuție constituie în Siam unul dintre cele mai importante evenimente.

Condamnatul este trezit în zori, și dus în lanțuri la templu, unde e înconjurat de lumânări aprinse. Preoții îl îndeamnă apoi să nu se mai gândească la nimic ci să-și ridice spiritul deasupra celor lumefști. În cele din urmă, i se servește o masă bogată, cum n'a pomenit în viața lui, menu-ul fiind alcătuit cu grije, după starea socială a criminalului.

Execuția este operată de doi călăi. Unul rămâne deobiceiu ascuns în tufișuri, pe undeva prin apropiere. Celălalt, într'un vestmânt de un roș aprins, îl conduce pe criminal la locul sacrificiului, și i se spune să se așeze pe niște frunze de banan, „pentru a fi cu desăvârșire separat de pământ”. Condamnatul e pus să ia o anu-

mită poziție și se umplu urechile cu pământ. După aceea, timp de două ore, și mai mult chiar, nu se mai întâmplă nimic, deoarece legea siameză prevede că, condamnatul trebuie să-și plece de bună voie capul, sub secure.

Individul o face în cele din urmă, învins de oboseală și imediat călăul No. 2 iese din din ascunzătoarea sa, dându-i lovitura de grație. Călăii sunt apoi stropiți cu apă sfințită și supuși la diferite alte operații de purificare, pentru a se îndepărta de ei tot ce le-ar fi putut rămânea din contactul cu sufletul victimei. Viața de luntreș este în Siam plină de senzații.

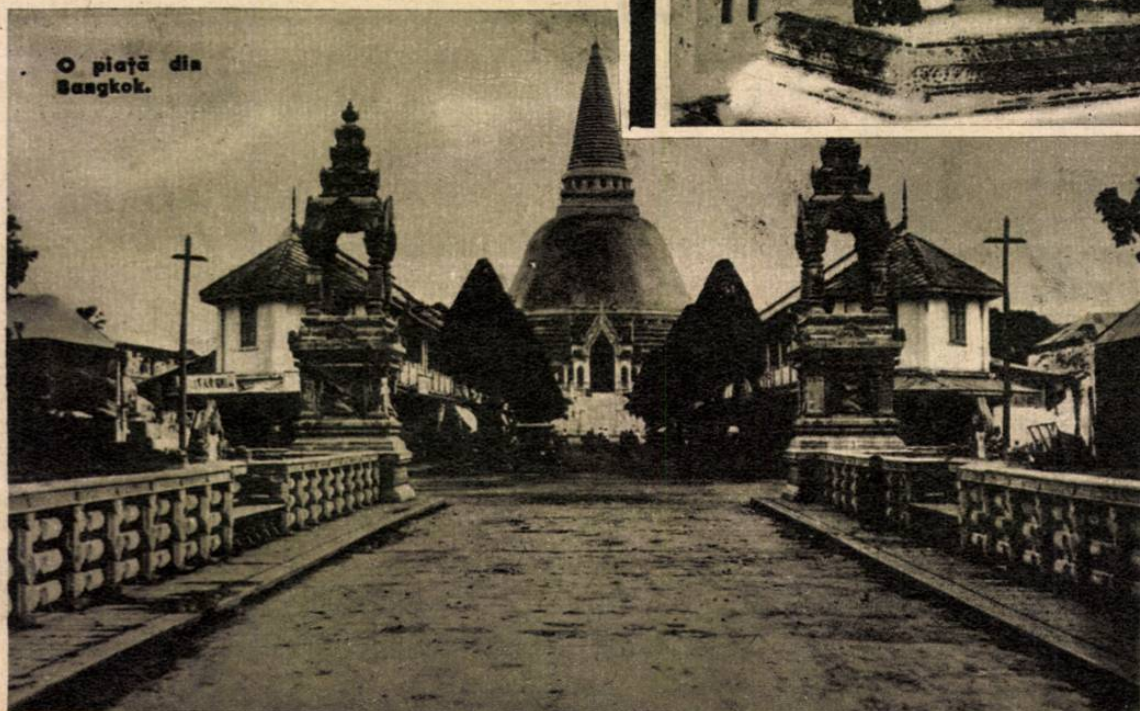
Comerțul, distracțiile, sănătatea și fericirea depind de fluviu și de afluenții săi. Luntrea și vâsla sunt pentru siamezi unelte de toate zilele și tot atât de indispensabile ca brațele și picioarele. El nu concepe să facă cel mai mic drum fără luntre și ideea c'ar putea trăi într'un loc unde apa să nu fie un mijloc de locomotie, i se pare, în genere, absurdă.

Trei săptămâni de plutire în jos pe râu, cu luntrile încărcate de produse, o săptămână pentru a-și desfăce mărfurile și a se împărtași de toate desfătărilor capitalei, patru sau cinci săptămâni pentru a se întoarce acasă cu luntrile golite, și restul anului petrecut la munca câmpului — acesta este programul celor mai multe familii siameze. Oamenii aceștia reușesc să trăiască foarte bine din produsul acestui scurt răstimp de activitate, fiind în genere veseli și foarte mulțumiți de viață.

Ananda, regele
Siamului.

Un idol al locuitorilor Siamului la Bangkok.

O piață din Bangkok.

Odată am însoțit un grup de indigeni angajați de guvern, pentru croirea de noi drumuri în junglă.

Pornind dela Bangkok mersem cu trenul până la Korat, stația ultimă a liniei ferate nordice și de aci ne îndreptăram spre Nong Kai, localitate situată la frontiera indochineză. Urmăream vechiul drum de junglă, ce se întindea spre Nord-Est, și care de secole a fost folosit ca principală cale de comerț între China și Indochina. Guvernul siamez a făcut mult pentru îmbunătățirea șoselelor, construind poduri peste râuri și tăind pădurea, pe distanțe de zeci de metri, de o parte și de alta. Zile dearândul străbăturăm păduri dese, de arbori cu lemnul tare; s'au tăiat mii de copaci, mahon, cedru roșu, abanos și zeci de alte varietăți pur și simplu pentru lărgirea drumului.

Jungla depe malurile părții de sus a Mekongului se aseamănă foarte mult cu aceea depe coasta apuseană a peninsulei malaeze. Regiunile acestea sunt pline de copaci uriași, acoperiți cu o luxuriantă vegetație agățătoare, printre care mișună — sălbăticiunile — popoare de păuni, elefanți sălbateci, tigri, rinoceri, urși și căprioare. Unele ape sunt pline de aligatori, așa că traversările făcute prin bălți și râuri, intrând în apă până la brâu, n'au fost lipsite de emoții. Când și când vedeam câte un aligator îndreptându-se spre noi și dacă într'unul din momentele acelea ne-am fi pierdut prezența de spirit, am fi fost ca și morți!

Toaleta gentlemanului siamez e foarte ciudată.

Când se pregătește să se ducă la biserică, sau la orice altă reuniune, el își face toaleta sub cerul liber. Singurul său vestmânt este o bucată de bumbac, de doi metri lungime, și un metru lățime. Se bărbiereste smulgându-și firele de păr din obraz, și-și face baia sub un arbore, vărsând asupra-și un vas cu apă, suspendat pe una din crăcile copacului, iar prosopul său este vântul. În cele din urmă, când și-a terminat toaleta își înfige o floare, o țigare sau o monedă în gaura largă, care de copil i-a fost făcută, în locul urechii.

Copiii călăresc niște bivoli de apă, atunci când e vorba să parcurgă o distanță mai mare. Ii vezi adesea în cârduri cocoțeti pe spinările acestor animale greoaie. La un semn al stăpânului, bivolul se apropie, cu un aer demn, de ușe, și așteaptă ca nicii călători să i se urce pe spinare, agățându-se de coarnele sau de coada sa, apoi se ține docil după conducătorul caravanei.

PRISĂCILE DIN ȚARA NOASTRĂ

In economia țării stupii cu albine din țară reprezintă o avere de peste un miliard de lei. Dacă s'ar face apicultură sistematică, această avere ar putea fi mult sporită, și deaceia râvna Institutului național zootehnic în această direcție merită toată lauda.

Cursurile de albinărit sistematic, ținute în anul acesta ca și în anul trecut, de d. dr. Sorin Begnescu, au fost urmărite de vreo șaptezeci de prisăcari. Institutul zootehnic posedă la secția de apicultură o prisacă modernă.

La sfârșitul cursurilor s'a făcut o excursie demonstrativă în comunele Pleașa și Protosinghelul din Prahova, spre a se vizita instalațiile moderne ale domnilor general Mladinescu și profesor Dedulescu. Auditorii cursurilor au putut constata ce mult se poate face în rentabila ocupație care este albinăritul.

La conacul prof. Dedulescu la Protosinghelu.

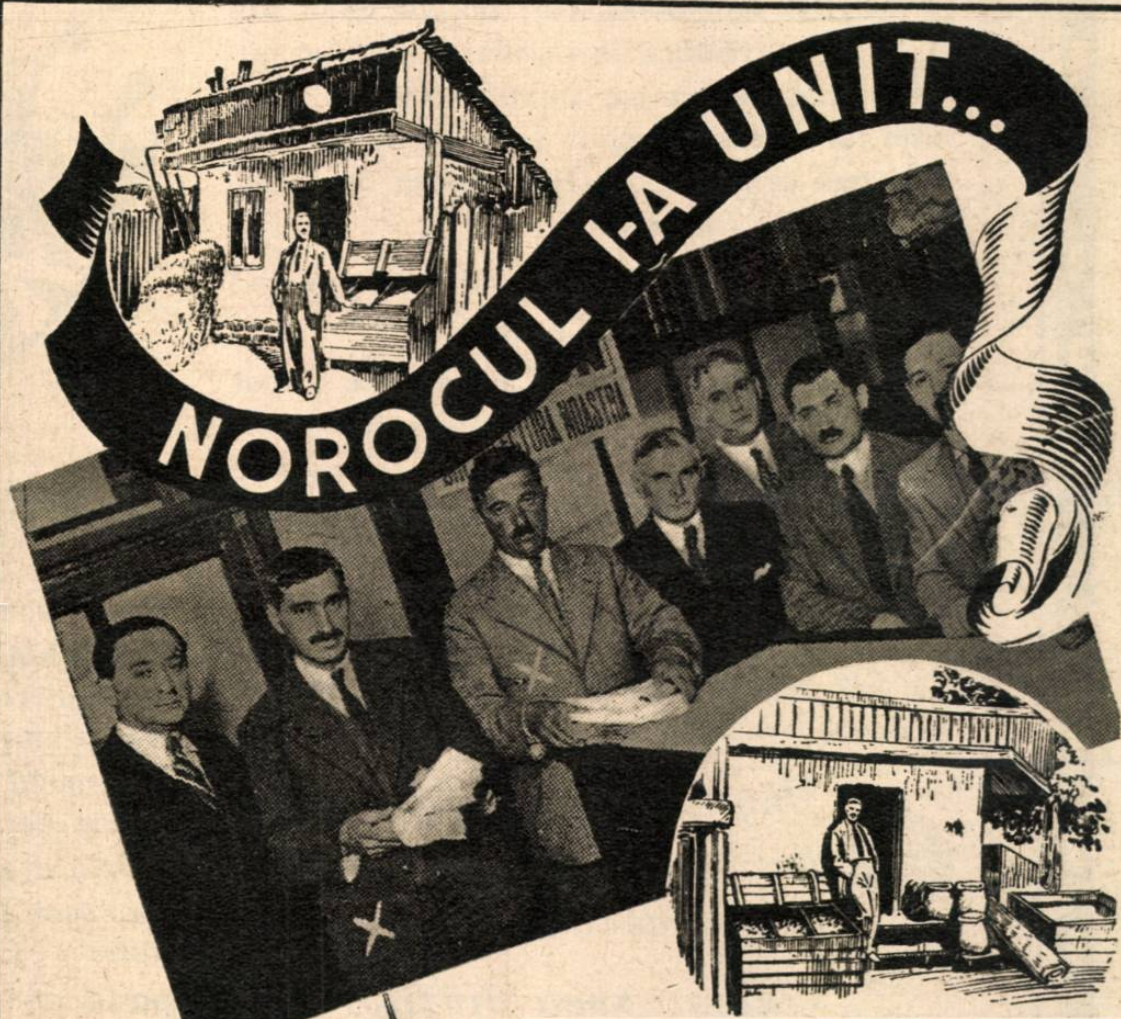
În prisaca profesorului Dedulescu, la Protosinghelu.

La demonstrația practică în prisaca Institutului Național zootehnic.

Auditorii cursului de apicultură, la Institutul național zootehnic.

BUCUREȘTI

Centrala:
Str. Lipscani 20

Sucursale:

Cal. Victoriei 30

Str. Academiei 3

Bul. Take Ionescu 1 (Lido)

Cal. Moșilor 219

Cal. Văcărești 34

Cal. Griviței 143

Cal. Griviței 214

Sos. Crângași 17

„prin câștigul de Lei **UN MILION** eșit cu No. 219118, pe D-nii Ștefan Dumitrescu și Costică Alexandrescu din București, Câmpul Moșilor (Obor). Doi mici comercianți de furaje-cereale, concurenți în branșa lor, dar asociați la un lóz jucat la „HERMES”.

Jucați la Hermes și veți câștiga!

Sucursale Provincie:
ARAD, CLUJ, CONSTANȚA,
CERNAUȚI, FOCSANI, GALAȚI,
IASI, PLOEȘTI, SIBIU, TG. MUREȘ
AGENTII ÎN TOATĂ ȚARA

Comenzile din provincie
se efectuează prompt la
cerere fără nici o chel-
tuială de expediție, prin
cec sau mandat postal.

MAREA COLECTURA NOROCOASĂ

HERMES

B. HERESCU & H. FLORESCU

BOLILE DE STOMAC

BOLILE DE INIMĂ

REUMATISMUL

*sunt adesea consecințele
unei denturi stricate.*

PUȚINI sunt aceia cari știu că dinții stricați și rădăcinile purulente sunt un pericol permanent pentru întregul organism, un focar infecțios care dă naștere la cele mai primejdioase boli: boala de inimă, de rinichi și reumatism.

Să nu credeți că acestea sunt exagerări!

Întrebați un medic!

Dinții sunt niște organe vii și un dinte stricat este întocmai ca o rană. Dinții stricați sunt un fel de ușă deschisă prin care se furizează microbii cari își fac drum în circulația sângelui, cauzând bolile cele mai grave și alte afecțiuni serioase.

Cu mijloace simple puteți combate aceste pericole:

1 *Îngrijirea regulată a dinților — dimineața și seara — cu pasta de dinți Chlorodont;*

2 *Examinarea dinților — de două ori pe an de către un dentist*

Totuși, mai important ca orice, sunt MĂSURILE PREVENTIVE, adică îngrijirea dinților cu pasta de dinți Chlorodont, preparată după o formulă științifică. Pentru a întreține dentura Dv. în bună stare, pentru a avea siguranța că dinții Dv. sunt apărați și îngrijiți cum trebuie, merită să întrebuințați pasta de dinți Chlorodont și să sacrificați în fiecare dimineață și în fiecare seară câte 2 minute pentru îngrijirea dinților.

Chlorodont

apără dinții și sănătatea Dv.

M. S. REGELE CAROL II LA VÂNĂTOAREA DE LA ARAD

(FOTO BERMAN)

1. UN POD LA PEKING PE CARE LA CUNOSCUȚ ȘI MARCO POLO

Podul peste Lukon, în partea de vest a Pekingului a fost construit între ani 300 și 400 d. Christos. Marco Polo pomeneste de el în însemnările lui zilnice. Podul mai este și azi în uz. Vedem trecând deasupra lui o caravană de cămile care vin din vest.

2. UN MONUMENT PENTRU UN CAMPION DE ȘAH

La Tokio s'a construit un monument pentru marele maestru de șah japonez Shiu Ito. Fotografia noastră a fost luată în timpul ceremoniei de inaugurare a monumentului.

3. LA TEL-AVIV, FUNCȚIONARIII MERG LA BI- ROU ÎN AUTOCAMIO- ANE ÎMPRĂJMUITE CU SĂRMĂ

Pentru a fi feriți de eventualele atacuri din partea arabilor, funcționarii din Tel-Aviv merg la birou în autocamioane speciale înconjurate de sârmă.

4. OSTAȘII STAU DE STRAJĂ

Pentru a putea interveni imediat în eventualele ciocniri provocate de arabi, soldații englezi patrulează înarmați până în dinți pe străzile Jaffei.

5. CONFRAȚII ÎNTRU RĂZVRĂTIRE

Arabii din Cairo susțin prin chete organizate pe străzi, revolta nejustificată a confrăților lor din Palestina.

6. TRUPELE MĂRȘĂLUESC

Trupele de canton japoneze mărșăluiesc în manevră spre Nord, pentru a fi gata de atac la orice moment.

MAXIM GORKI NU MAI ESTE

Renamitul scriitor rus Maxim Gorki a încetat din viață la Moscova în vârstă de 68 de ani. 500.000 de ruși au venit să aducă un ultim omagiu trupului său neînsuflețit.

FIICA NEGUSULUI

Principesa Tsahai în vârstă de 16 ani vorbind în engleză la o adunare pentru pace care a avut loc la Londra și la care au participat 2000 de oameni.

VORBEȘTE LEON BLUM!

Convingător, cald, apăsător a vorbit d. Leon Blum primul ministru al Franței, expunând în fața unei adunări entuziaste programul de guvernământ al d-sale.

Cu prilejul vizitei sale la Londra, șeful Sir Hamid bin Isa al Kalifah a vizitat catedrala Westminster, fiind primit de decanul acesteia dr. Foxley Norris.

Iată o fotografie extrem de rară care-l înfățișează pe marele luptător naționalist Gandhi la el acasă având mușafiri la masă. După cum vedem, gazda ca și mușafirii mănâncă pe jos, desculți.

CE FOLOS CĂ MASA D-VS. E UN MODEL DE CURĂȚENIE...

dacă muștele se plimbă în voie peste farfurii și tacâmuri? Prin peregrinările lor peste tot, muștele depun miliarde de bacterii, transformând masa Dvs. într'un focar de infecție, pe cât de invizibil, pe atât de primejdios pentru sănătatea conveseștilor. — Stărpiți paraziții aceștia aducători de boală, pulverizând prin casă cu FLY-TOX!

Munca minuțioasă de laborator a specialiștilor, în materie de :

Pudră • Apă de Colonia • Ruj • Fard • Parfumerii au desăvârșit produsele:

Les Créations NHB

Incercați-le! Sunt excelente. De vânzare la cele mai bune farmacii, drogherii și parfumerii. En gros: Balthazar, București Selari.7

DR. H. ZANFT

Medic Primar
Specialist în

Boli de Piele și Păr, Cosmetică.

Raze U. V. Diatermie, Electroterapie, Zăpadă carbonică, Trat. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din naștere), îndepărtarea părului de prisos prin diatermo-coagulare etc.

Strada Domnița Anastasia No. 23 (fost Belvedere)

Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

Pe urmă însă m'am convins singură. Prin SEMORI am ajuns să înlătur toate consecințele neplăcute ale vieții. Dar nu numai atât: prin dezinfectarea permanentă cu SEMORI, organismul se simte complet regenerat. Acum pot spune tuturor femeilor: E prea puțin ce vă spune doctorul Dv. despre Semori. SEMORI oferă mai mult.

SEMORI
LA FARMACII ȘI DROGUERII

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoressă din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate țările cosmice. Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

Un băiețel care de optzeci de ani doarme nemișcat în fotoliul său

LA Budapesta am găsit simbolul cel mai elocvent, cel mai straniu, cel mai lugubru și cel mai isbitor al dragostei părintești. În clădirea institutului de anatomie patologică din capitala Ungariei, într-o sală în care vizitatorii nu prea pătrund, doarme, cu somnul lui de copil, băiețelul Pubi Aranyi, care s'a născut cu optzeci de ani în urmă, și care n'a atins nici vârsta maturității, nici măcar aceea a adolescenței. Povestea acestui copil care a rămas în lumea noastră din alte vremuri, nu e de loc banală și merită s'o relatăm cu toate amănuntele.

Pubi Aranyi era fiul lui Ludovic Aranyi, unul dintre cei mai mari medici ai Ungariei, din veacul trecut, și o mândrie a științei medicale. Ludovic Aranyi era un bărbat deosebit de interesant; dela vârsta de 11 ani vorbea la perfecție germana, engleza, franceza și latina, pe lângă limba maternă. La început, intenționa să îmbrățișeze cariera eclesiastică, dar mai apoi a studiat dreptul și, deoarece în 1832 o molimă de holeră a cuprins țările Europei Centrale, a urmat sfaturile mamei sale și s'a dedicat medicinei. Era vecinic însetat de știință, iar aptitudinile sale erau universale, așa cum s'a întâmplat numai în epoca Renașterii: tablourile sale, desenele, vădesc un talent ce iese din comun și dibăcia lui de sculptor o arată mulajele în gips, pe care le-a lăsat, asupra cazurilor chirurgicale cele mai interesante din clinica lui.

Spre a completa cunoștințele sale epice și linguistice, a parcurs pe jos toate țările vechei monarhii austro-ungare. A studiat medicina la Padua, apoi vreme de cinci ani la Viena, și la 1861 a fost numit profesor de anatomie patologică la Universitatea din Budapesta.

Cam pe vremea aceea i-a murit, de difterie, unicul său fiu, micul Pubi Aranyi, care avea vârsta de 6 ani. Profesorul n'a voit și nu se putea resemna să se despartă de ființa scumpă: a cerut și a obținut îngăduința de a nu înmormânta micul trup. De îndată ce i s'a dat această autorizație de către consiliul municipal, profesorul s'a închis în casă și a muncit mai multe săptămâni, spre a căuta să smulgă trupul răcit al copilului său dela opera de distrugere, care urmează morții. A reușit pe deplin, iar această capo d'operă este și în zilele noastre o pildă pentru știința medicală.

Doctorul Vitrayi, profesor la universitatea din Budapesta, mă conduce în clădirea întunecată a Institutului de Anatomie Patologică, unde pătrund într-o zi

frumoasă de primăvară. Fără voie mă străbate un fior gândindu-mă la vizita pe care o voi face lui Pubi Aranyi, contemporanul bunicului meu, și care va rămânea vecinic un copil în fața generațiilor viitoare, mult timp după ce voi fi dispărut depe acest pământ.

Vitrina se găsește în sala numită a ciupercilor, care se află în parterre-ul institutului. Priveliștea care se înfățișează ochilor mei e totdeodată uimitoare și lugubră: în vitrină, într'un fotoliu de copil, cu fundul de paie și brațele de lemn negru, stă micul Pubi Aranyi, un băiețel de șase ani, cu părul blond, cu ochi albaștri, părand că doarme liniștit. Tatăl său, după ce-a îmbălsămat trupul, l-a îmbrăcat într'un costum de clown, care era la modă pentru copii în acea epocă, și care totodată fusese costumele preferate al fiului său. Pubi are o haină de catifea neagră cu desene albe, talia îi e încinsă cu un cordon de mătase (haina clownilor pe

vremea aceea, semăna cu hainele de interior din zilele noastre). Pantalonii sunt făcuți din pânză albă, cu dantele, iar piciorușele copilului sunt încălțate cu pantofi de lac. Cu brațul stâng, Pubi se sprijină pe spătarul fotoliului; mâna dreaptă se odihnește pe genunchi, iar capul blond e acoperit de o bonetă făcută din aceeași catifea ca și vestonul. Trupul bătrân de optzeci de ani al acestui copil de șase ani, e tot atât de intact ca și în ziua morții sale.

Micul Pubi care ne zâmbește în somnul său vecinic, seamănă cu o statuie de copil. Oare arta supremă a tatălui său a știut să fixeze atât de bine în aceste trăsături zâmbitoare, expresia copilului său drag, cu nasul mic și buzele subțiri, vopsite în roșu, cu pleoapele plecate și pomeți cu gropițe însuflețite? Moartea a venit probabil repede, după câteva zile de boală, căci nimic în înfățișarea celui care doarme nu exprimă cea mai

mică urmă de suferință sau de durere. Dealtminteri, trupul n'are nimic din acea culoare spăimântătoare, pământie, a mușilor; e, dupăcum am spus, tot atât de fraged ca și când într'adevăr Pubi ar fi fost adormit de vreo zână răutăcioasă, și cașicum ar fi gata să se trezească de îndată ce vraja va fi ruptă. Și cașicum obiectele din jur ar lua parte la această nemurire de basm cu zâne, nasturii de sticlă cu podoabe de argint, strălucesc cu un reflex metalic pe vestonul lui de clown. Trupul băiețelului adormit pentru vecinicie, și pe care arta tatălui său l-a apărât de putrezire, a suferit multe strămutări, înainte de a ajunge în locul în care se găsește azi. Cât timp a trăit tatăl său, el se afla în fața biroului acestuia, pentruca profesorul să-l poată vedea tot timpul. Din dulapul său de sticlă a zămbit astfel mulți ani omului care-l iubea mai mult decât orice pe lume. După moartea lui Ludovic Aranyi, întâmplată în 1887, micul trup a fost pus în pod de către rude, iar apoi dăruit institutului de anatomie patologică din Budapesta. În felul acesta, băiețelul a devenit obiect de muzeu.

Dar se pare că peregrinările lui nu s'au sfârșit. El va fi din nou mutat și dus la un alt institut științific.

Va trebui să se transporte atunci și rondul mic de flori, format din culturi de ciuperci din cele mai variate, care e așezat în vitrina lui, spre a înlocui buchetul de trandafiri pus odinioară de mâinile dragăstoase ale tatălui, la picioarele copilului.

L. S.

Copyright by „Lutetia-Press” and „Realitatea Ilustrată”

Băiețelul care doarme de 80 de ani.

**FRUMUSEȚE
TINEREȚE
TALENT**

iată cele trei condițiuni esențiale care se cer pentru a participa la concursul pentru angajarea a

20

de vedete cu salarii între

5.000

și

30.000

lei lunar la Teatrul

ALHAMBRA-EXCELSIOR

Cereți prospectul gratuit cu bonul de participare la REALITATEA ILUSTRATA

ENUMAI BASM?

de LOLA IONESCU-MARITZA

TINEREȚEA fără bătrânețe, e numai basm?

Nu, doamnelor! Cu tot progresul feminismului, dorința cea mai vie, puterea și fericirea femeii, este de-a plăcea.

Întăilele sufragete or fi fost urâte...

Intellectualele de azi sunt însă, mândre femei!

A munci nu înseamnă a renunța la frumusețe. Din ziua când femeia s'ar hotărî la acest lucru, fața globului s'ar schimba, dar, în paguba ei. Sunt bărbați cari consideră „sulimanul” o făc-nicie.

Dar atunci haina, ce este?

Nu mai știu cine numia „fardul”, o datorie estetică. Da, el nu e o vanitate, ci o umilință. Dacă ne-am găsi deplin de bine, nu ne-am vopsi. Este altruism, fiindcă o facem pentru alții. Netrecându-ne timpul ca Narcis, oglindindu-ne în unda pură, trăim pentru noi înșine ca niște decapitate.

De altfel, această cochetărie universală e de toți lăsată în voie,

ria surâsului... e gura cântată cu nesfârșită patimă de toți poeții.

Creionul roșu, creionul corector, trecut cu o mână meșteră, dă linia curată, precisă și voită, și dă culoarea de fragă, cireasă, mușcată și alte ametoitoare comparații.

De ce s'ar înlătura fardul, de ce s'ar înlătura corectura?

Mai e un fard, Doamnelor, de ordin sufletesc: expresia feței. Dar asta nu se știe cum și de unde vine.

Il emană surâsul, privirea, sau a tă cauză misterioasă care scapă analizei?

Este un farmec care întrece frumusețea! Bunătatea, altruismul, calmul se zugrăvesc aidoma pe față. Ochii cari privesc omenirea pentru că o cercetează, au atâta adâncime...

Poate e asta expresia fizionomiei?

Atât e de mare cultul frumuseții, încât D-na Colette își trece o bună parte din timp ca să capteze parfumurile florilor și să facă uleiuri meștere pentru înfrumusețarea generațiilor „tre-cute” prezente și viitoare.

Femeia care a scris cu atâta

geniu natura, i-a pătruns misterele.

Bătrânul Paris va avea „al doilea „Institut” (de data asta de frumusețe) „à l'immortelle.”

Borcanele în formă de cupolă, legate cu ilustrissima panglică roșie.

Sunt lucruri, doamnelor, care ar trebui să ne bucure. Până azi se îndeletniceau cu astfel de lucruri, doritorii de câștig ușor. (de asta și îmbătrâniau femeile așa de vreme).

Bărbații n'aveau nici un interes să perpetueze frumusețea unei singure femei. Iar opinia lor asupra fardului varia pe tema următoare: artificiiile și găteliile sunt nule; o femeie elegantă și

îngrijită nu va reuși niciodată să întunece pe alta, simplă și frumoasă. Așa grăia și Horatius. Singur Jean-Jacques Rousseau, marele amic al naturei, mărturisește curat și sincer că nu a fost atras decât de femei elegante: „având obrazul artistic potrivit, mâini îngrijite, gâteli prețioase și un aer de delicatețe și curățenie în toată făptura, o rochie fină, un pantof micuț, Dantele, panglici”....

Și sfârșeste: „Je préférerais toujours la moins jolie, ayant plus de tout cela”

Având de partea noastră pe marele Jean-Jacques, să purcedem cu grijă la întreținerea și perpetuarea grației în ciuda vremii.

Tenul strălucitor al englezoaicelor este atribuit aerului umed din insulă, cu toate astea nici o cochetă de peste Canalul Mânecii nu pleacă în Week-End, sau la o partidă de sport, fără loțiunea următoare: La patru părți apă de Colonia, două părți alcool camforat și o parte tinctură de benjoin. Un strop două, în puțină apă, improspătează fața obosită. Și alt secret al lor

este un oțet aromatic excelent, întrebuințat în toate diminețile în apa pentru toaleta obrazului, numai câteva picături!

Acid acetic 50 grame
Camphor pudră 5 grame
Ulei volatil de lavandă 0 g.
Ulei volatil de cuișoare 0 gr.
Ulei volatil de scorțișoare 0 gr. 10
Așa dar și acolo, ca peste tot cum zice cântecul auzit „pe dincolo”

Sulimanul din apotică, Face pe mândra voinică!

Avem și noi o bună loțiune, Doamnelor: Apa de castraveți

Incep să se mai eftimească. Faceți acum provizii doar pe două, trei zile. În August sau Septembrie puteți cumpăra o căruță. Atunci veți face singure filtrul celebru:

L'eau de Ninon.

Tăiați cu forfecuța următoarele: Se taie castraveții în felii subțiri și se storc bine, zeama obținută din această operație se strecoară, apoi se amestecă în proporții de 25% cu alcool concentrat și 3% glicerină, amestecând bine.

Deci 3 grame glicerină, 25 grame alcool, 72 grame de zeamă de castraveți.

O femeie nefardată se singularizează și atrage mai multe priviri.

Facerea și refacerea feței e o artă. Lucrul de căpetenie este să se pue ordine și metodă.

„Y mettre un peu de faux, pour souligner le vrai.”

Dar, numai atât! Fiecare față are originalitatea și personalitatea ei: e un tip. Firește nu trebuesc studii de belle-arte, dar trebuie mult bun simț. Oglinda aceasta, bună prietenă, e călăuză și îndreptar. În ea cercetăm liniile, ovalul, nasul, gura, ochii; în ea e adevărul... Câteodată cam crud, — și apoi? Filosofia vieții este de-a lua totul în serios dar nimic în tragic. Cea mai urâtă, să nu renunțe; oricine caută, își găsește stilul. Ovalul se corectează: cu roșul bine pus pe umerii obrașilor, cu pudra dozată discret și cu o pieptenătură bine brodită.

Ochii sunt partea cea mai migăloasă a machiajului. Culoarea, forma lor variind la infinit, fiecare trebuie să-și cerceteze, ca să-și înțeleagă bine genul. Ochii prost vopsiți sunt o jale! Dacă din obișnuință, ne putem pudra cu ochii închiși, nu tot așa punem rimelul sau albastrul dător de mister și fatalitate.

Gura este, în poemul feței, de multe ori mai expresivă ca ochii. Minciuna, sărutul, durerea, fee-

Orice bărbat apreciază un păr frumos.

Un păr frumos este o adevărată comoară. Cine are un păr frumos, ar trebui să-i dea toată atențiunea și îngrijirea cuvenită, pentru a-i păstra farmecul.

Elida Shampoo redă părului o nuanțare particulară și un luciul scilpitor.

SHAMPOO ELIDA

KAMILLOFLOR

Shampoo special pentru păr blond, preparat prin utilizarea unui extract de flori de mușetel de munte, concentrat de 70 de ori.

BRUNETAFLO

Shampoo special pentru păr închis, conține hequil pentru îngrijirea și înfrumusețarea părului închis.

Invitate să viziteze statul Texas cu ocazia serbării centenarului ce s'a împlinit dela înființarea acestei comunități, cele patru gemene Keys au adus doctorului Alla R. Dafoe un sombrero și o cergă în dar, lucrată în culori vii, din orașul San Antonio. Fetele Roberta, Mary, Mona și Leota au făcut acest tur-nu mai cu seamă pentru a vedea pe gemenele Dionne.

O inspirație nefericită: bustul unei doamne dela curtea lui Carol al IX-lea pus pe fusta dreaptă cu două buzunare ce completează o rochie sport tip 1936.

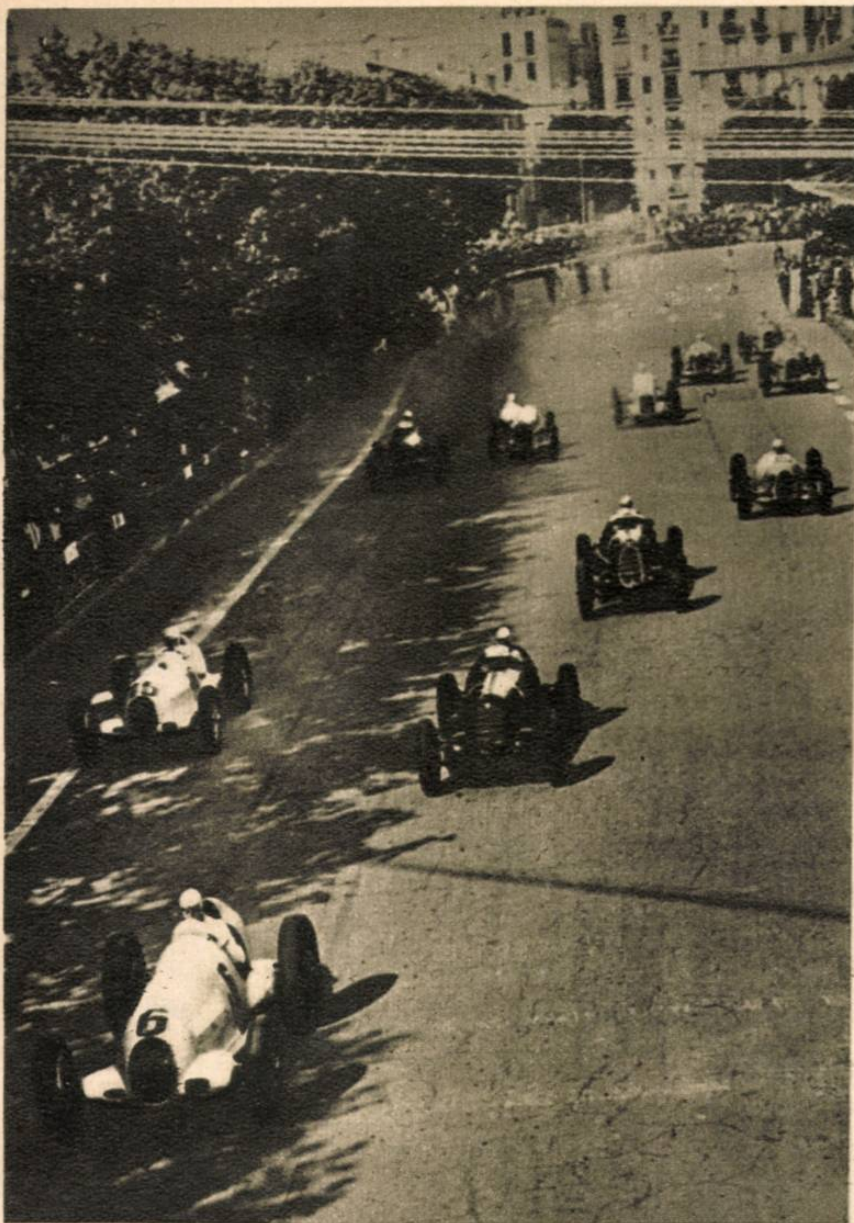
Pălării de vară, creații ale unui case londoneze. O formă din pai negru mare, cu borurile răstrănte în sus, o pălărioară de lac foarte seyantă și înfârșit un model mai pretențios dintr'un pai transparent pentru toaletele vaporoză și de mare eleganță ale verii.

Viziune ce caută parcă se evoce perioada de belșug și optimism dinainte de război. E o scenă prinsă în timpul curselor dela Ascot.

Costum de plajă din crepe de chine imprimat în care roșul concertează cu albastrul și cu galbenul într'o încântătoare armonie.

BIRUITORUL

Fotografia alăturată înfățișează momentul în care Max Schmelling este proclamat învingător asupra negrului Joe Louis. Se știe că Schmelling a învins prin knock-out în repriza 12.

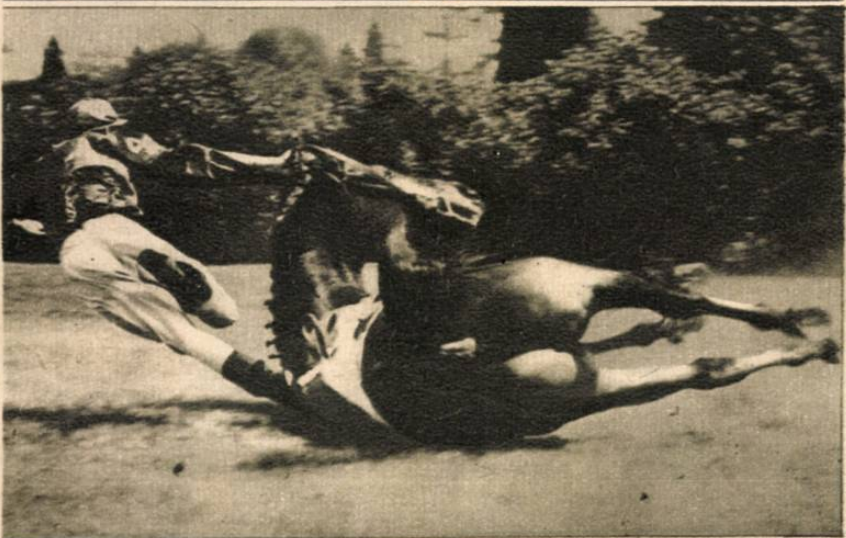

NUVOLARI INVINGĂTOR LA BARCELONA

Marea cursă automobilistă de la Barcelona a fost câștigată de Nuvolari. Fotografia noastră înfățișează plecarea în cursă.

PENTRU PRIMA OARĂ: FEMEI JOCKEY!

O atracție senzațională în programul alergărilor din Stockholm a constituit-o faptul că pentru prima oară caii au fost conduși de femei jockey. Instantaneul nostru a fost luat în timpul acestei curse.

O CAZĂTURĂ ELEGANTĂ

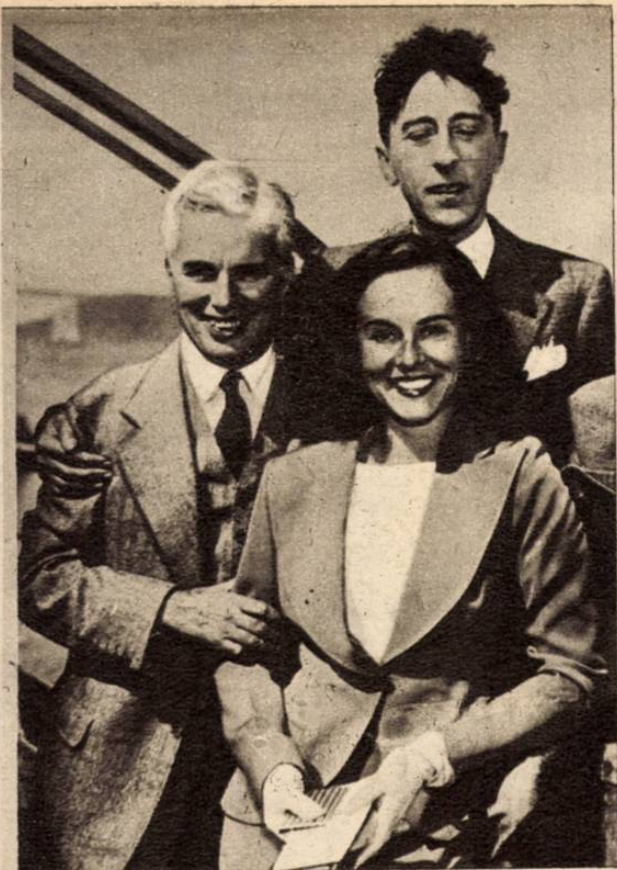
Calul și călărețul s-au prăbușit pe hipodrom într-o elegantă armonie. Accidentul s'a produs la cursele de obstacole de la Belmont Park New-York

dinți sănătosi

obțineți numai prin îngrijirea permanentă a gurii. Intrebuințați regulat dimineața și seara săpunul de dinți Gibbs cunoscut în lumea întreagă.

DIN NOU ACASĂ...

Charlie Chaplin fotografiat la San-Francisco revenind din lunga croazieră pe care a făcut-o în Orient. El este însoțit de Paulette Goddard și de celebrul poet francez Jean Cocteau.

LA PESCUIT...

Iată cinci dintre tinerele „speranțe” ale Hollywoodului, care-și petrec timpul liber la pescuit.

ȘI PE YACHT...

Altele, tot tinere, tot frumoase, preferă plimbările nocturne pe yacht în costume sumare care le dau posibilitatea să suporte căldura californiană.

SPORT PE PLAJĂ

Pentru menținerea silutei nu este suficientă baia de soare și baia de mare. Pe plajă trebuie făcut și sport. Cele trei grații din fotografia noastră se conformează întocmai acestui dicton.

RICHARD TAUBER ȘI SOȚIA LUI

Renumitul tenor Richard Tauber s'a căsătorit recent cu o artistă engleză Diana Napier. Vedem în fotografia noastră perechea nupțială părăsind oficiul de stare civilă.

PATACHON...

despre care s'a scris ba că a murit, ba că a înnebunit, este bine sănătos. Il vedem în fotografia noastră odihnindu-se într-o pauză a noarei comedii pe care o turnează pe un vapor.

REALITATEA ILUSTRATA

PATRIARHUL ROMÂNIEI LA LONDRA

În fotografia noastră : I. P.
S. S. Patriarhul Miron Cris-
tea la Londra, împreună cu
arhiepiscopul de Cantebury
la palatul Lambeth

NOUII SUBLOCOTENENȚI

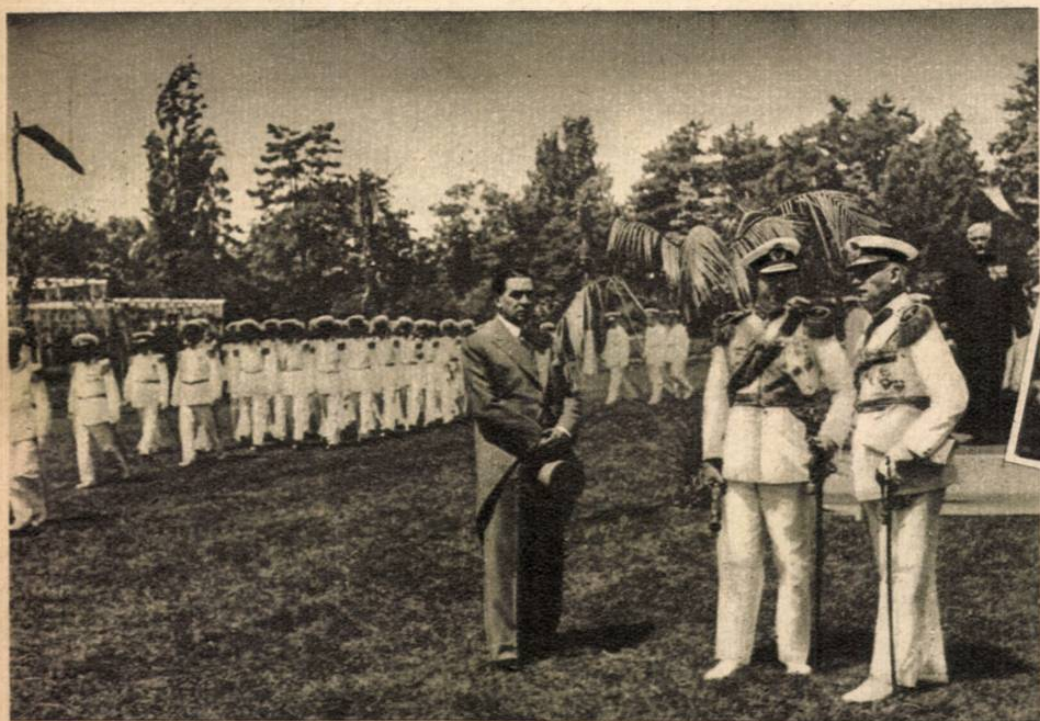
Suveranul a fost săptămâna trecută la Timișoara, pentru a primi jurământul de credință al noilor sublocotenenți din armata română.

Fotografiile noastre înfățișează:

M. S. Regele Carol II este întâmpinat de comandantul garnizoanei Timișoara, care-i prezintă raportul.

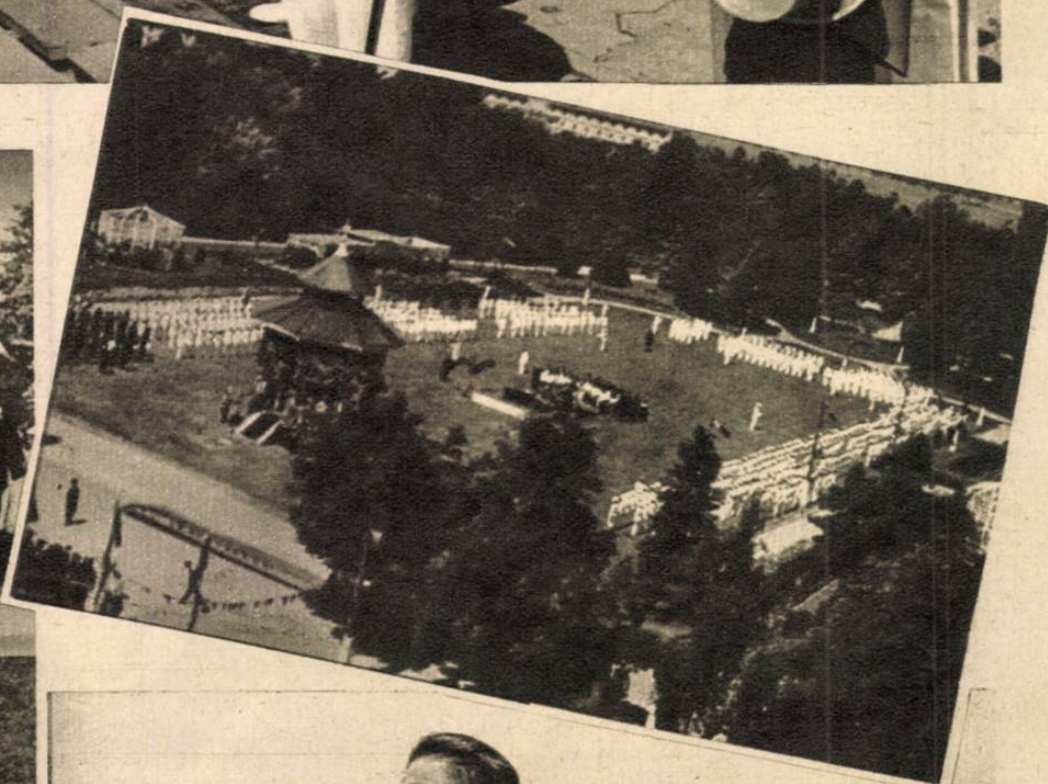
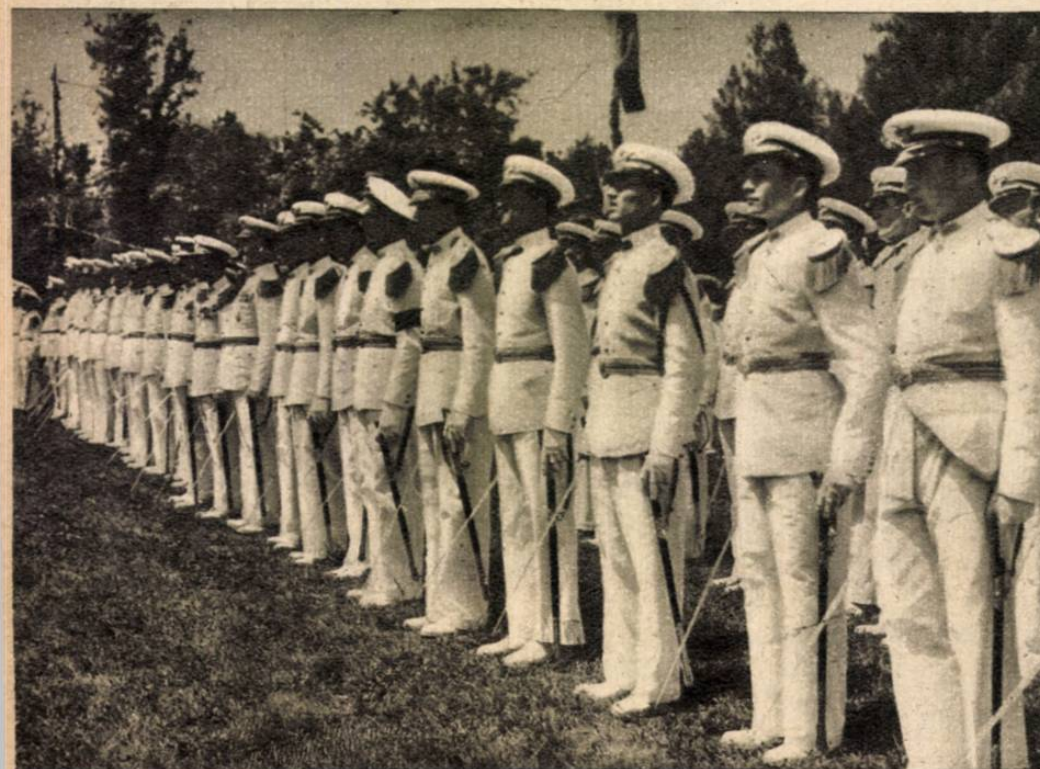

Nouii sublocotenenți în căreu, în parcul școlii superioare de artilerie.

M. S. Regele cu domnul prim-ministru G. Tătărescu și dl. general Paul Angelescu, ministrul de război.

Două grupe de noi sublocotenenți.

Regina Maria și arhiducesa Ileana își petrec vacanțele în Anglia. Corespondentul nostru fotografic din Londra ne trimite trei minunate aspecte ale descinderii regalilor oaspeți la Dover.

PRINCIPELE ȘTEFAN

coboară depe vas în brațele marinarului aghiotant.

PE PUNTE, ÎNAINTE DE COBORÂRE

Regina Maria, Arhiducesa Ileana și cei trei copii ai arhiducesei, fotografiați o clipă înainte de descărcarea la Dover.

REGINA MARIA ȘI ARHIDUCESA ILEANA IN ANGLIA

ARHIDUCESA ILEANA cu fiica ei, în portul Dover

Dacă ați ști...

... că buna stare a dinților determină buna dispoziție generală ...

... nu numai sănătatea e păstrată, dar chiar și FERICIREA CĂSNICIEI!

Îngrijirea dinților, - în special cu pasta de dinți „ODOL”, înfățișează nu numai o elementară atenție față de propria noastră sănătate, dar și față de toți acei cari ne înconjoară.

O GURĂ NEÎNGRIJITĂ UCIDE BUNA DISPOZIȚIE

Gura e un aparat de permanentă fermentare. Aciditatea, ce ia naștere, atacă pe nesimțite dinții, formând cariile distrugătoare. Un miros greu al gurii se dezvoltă și omul e silit, - față de străini, ca și de ai săi, - să se ferească.

Mirosul urât din gură poate fi înlăturat. Dinții pot fi îngrijiți și păstrați numai prin pasta de dinți „ODOL”.

INTREBUNȚAȚI DIMINEAȚA ȘI DUPĂ FIECARE MASĂ, PASTA DE DINȚI „ODOL”.

ODOL

Nu e un secret DINȚII URĂȚI POT DEVENI FRUMOȘI

Mii de oameni au renunțat la metodele ineficace, adoptând metoda Kolynos pentru antisepcia dentară. Un cm. de cremă pe o periută uscată face să dispară gălbeneala și petele, microbii primejdioși sunt distruși, iar dinții Dv. sunt transformați într'un șirag de perle. Aplicând dinților Dv. tratamentul de înfrumusețare Kolynos, le redați luciul și albeața naturală ceea ce dă zâmbetului Dv. un nou farmec. Cumpărați tubul mare — e mai convenabil.

KOLYNOS
CREMA DENTARĂ

Nervosii mor curând!

Ați observat la Dvs. din când în când unul dintre următoarele semne al unei apropiate istoviri a nervilor?

Irascibilitate, rea dispoziție, tremurături, neliniștet, bătăi de inimă, amețea, frică, insomnie, vise urite, amorțirea membrilor, sperieturi, prea mare irascibilitate provocată de contraziceri, zgomote, mirosuri, dorință după stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea, bătaia pleoapelor, nădăfuri, toane, lipsă de memorie sau a graiului, dorință sau fobii ciudate. Când unul sau mai multe din aceste semne de nervozitate se ivesc la d-vs., atunci

nervii d-vs. sunt serios slăbiți și au nevoie de întărire. Nu lăsați ca această stare să dăinuie, căci s'ar putea produce deranjări serioase ale activității mintale, ca aiurări sau acte necontrolate, iar o îmbătrânire prematură și moartea sunt consecințele.

Indiferent de unde provine slăbirea nervilor d-vs., eu vă invit să-mi scrieți. Sunt cu plăcere dispus să vă

explic gratis și fără cheltueli de porto o metodă foarte simplă,

care vă va provoca o surpriză plăcută. Ați cheltuit poate deja mulți bani și multă răbdare pentru diferite remedii și în cel mai bun caz ați obținut numai o ușurare trecătoare. Eu vă pot asigura, că cunosc o metodă excelentă, pentru a lupta împotriva slăbirii nervilor d-vs. Această metodă provoacă în același timp o îmbunătățire a dispoziției, a plăcerii de viață, a energiei și a puterii de muncă ba unii mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți după întrebuintarea ei. Aceasta este atestat și de către certificate medicale. Vă costă numai o carte poștală. Vă trimit o carte foarte instructivă complet gratis.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anunț.

Postsammelstelle: ERNST PASTERNAK
Berlin S.O
Michaelkirchplatz 13 Abt. 187.

Creme cari înfrumusețează!

SCHERK

Creme cari nutresc epiderma, întăresc tesutul și dau tenului un aspect delicat și

fină și uleiuri alese, regenerează pielea, fortificând-o. • Crema Trisena, de zi, uscată, acționează în mod uniform făcând tenul mat. Este totodată și cea mai bună bază pentru pudră. • Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 93 și Lei 123 precum și în tuburi à Lei 47 și Lei 67. • Cereți mostră de Cold Cream contra Lei 12 mărci postale: „Parfex” Calea Moșilor 78, București I.

îngrijit, acestea sunt cremele Scherk. • Cold Cream pentru noaptea, din ceară

Realități Săptămânale

Vacanță.—„Ultimele evenimente”.— Succesul unei române la Londra.— Prin grădinile Bucureștilor

de VICTOR EFTIMIU

CREDEAM că n'o să mai sosească vara odată și uite căldurile lui Cuptor... Câte o ploaie repede vine să ne mai răcorească, dar trece așa de repede... Prea au fost multe ploile anul acesta... Le e frică oamenilor să mai plece la munte, la mare... N'o fi potop și pe-acolo?

Ați băgat de seamă, de câțiva ani, cum întârzie vacanța? Avem atâtea treburi, fiecare, încât ne furăm zile, săptămâni întregi din odihna verei... A trecut prima săptămână a lui Iulie și suntem tot pe la București... Viața bate din plin. Altădată, pe la jumătatea lui Iulie, nu mai vedeai tipenie de om pe străzile Capitalei. Iar la jumătatea lui Iulie, acum abia încep să pice pe la stațiunile balneare primii vizitatori. Tot așa, întârziează și ora mesei. Unde mai sunt vremurile patriarhale când lumea mânca pe la prânz, adică la 12? Acuma, nici la ora două n'o să găsești lume multă pe la case, fiindcă toți întârziează în oraș, la birou, pe stradă, fie muncind, fie discutând ultimele evenimente.

Fiecare te întreabă: „Ce mai nou”? Și nu-ți dă răgaz să-i răspunzi, fiindcă începe el să vorbească și să te uluiască, povestindu-ți lucruri extraordinare...

* * *

Mărturisesc că pe ziua de azi, n'am multe fapte senzaționale de împărtășit cititorilor. Ca să-i mai distrag dela procesul Cotrocenilor, dela conflictul dintre messianism și vânzătorii de ziare, dela bilitățile jovialului nostru ministru de interne, dela viitorul guvern **Vaida-Mironescu-Argetoianu-Goga-Manoi-Iescu**, pe care-l pregătește d. Tătărescu, pentru sfârșitul anului 1937, — am să vă vorbesc lucruri mai simpatice: teatru. Teatru adevărat, sincer, făcut cu entuziasm și talent, nu teatrul oamenilor politici, care e același, la infinit și a sfârșit prin a nu mai avea nici un haz...

Fotografie luată în Hyde-Park din Londra: după ce-au făcut baie de soare, copiii întreabă pe respectabilul vizitator, dacă nu vrea să-i plimbe.

În vreme ce teatrele noastre și-au tras, până în Septembrie, cortinele de fier, Tantzi Cutava, cea mai talentată și mai fină actriță de comedie pe care am avut-o dela Maria Ciucurescu, obține strălucite succese la Londra, unde joacă în englește, într-o comedie franțuzească.

Măritată cu unul dintre cei mai importanți directori de teatru ai Angliei, d. Ronald Adams, compatriota noastră, ia dela capăt, în străinătate, o carieră artistică ce părea câtorva bucureșteni începutul unui declin. A fost deajuns doamnei Cutava-Adams o schimbare de mediu, un public nou, mai bogat, mai înțelegător ca al nostru, pentru ca jerba luminoasă a marelui d-sale talent să fâșnească abundent, revărsându-se în cascade multicolore, cu mii de jocuri spumoase, cu risipiri de diamante și de perle...

Umorul, duiosia, naturaleta, inteligența admirabilei noastre Tantzi se vor perfecționa, se vor pune în valoare în civilizația și primitivitatea lume angloxaconă. Cu condiția numai ca mult capricioasă actriță să nu se sature curând, să persiste, să creadă cu îndârjire în destinul ei, să-l realizeze total. O carieră amplă și îndelungată o așteaptă de aci înainte, mai ales că are sprijinul unui eminent om de teatru, soțul d-sale afectos și puternic. Vrem ca d-na Tantzi Adams, să răușesească și să se menție atât pentru propria d-sale satisfacție cât și pentru prestigiul românesc. Avem nevoie în străinătate de forțe vii, cari să reprezinte cu strălucire acest popor, mai ales în zilele acestea de luptă, pe toate terenurile. Când vecinii noștri unguri au dat Londrei atâția artiști de valoare, în frunte cu scriitoarea Margaret Kenedy, autoarea „Tesei” și Alexandru Korda, celebrul regisor de filme.

* * *

La București, ploile pân'acum s'au ținut lanț așa că trupele de vară abia dacă au jucat de două ori pe săptămână.

Două scene din opereta „Café-Viena”.

Decanul directorilor de spectacole în aer liber, talentatul, harnicul și înțeleptul C. Tănase, nu și-a mai alcătuit anul acesta o trupă de revistă, cu figurație, cor și balet prea costisitoare: a învățat, bietul om, dintr-o experiență îndelungată, că vremea s'a schimbat, Sfântul Ilie umblă prea mult pe cer, face prea mult teatru cu fulgere și tunete autentice, ca să-și mai poată permite și bucureștenii desfășurări fastuoase de artiști și de decoruri.

Așa dar, în celebra arenă a „Cărăbușului”, Tănase reprezintă cu succes o comedie vodevil „Barca pe valuri” datorită domnilor N. Kirilescu, Tudor Mușatescu și Sică Alexandrescu. Acești doi din urmă autori semnează și hazlia farsă „La iarbă verde”, pe care „Teatrul Vesel” o joacă în grădina Marconi, din Calea Griviței.

Tot pe Calea Griviței e teatrul Volta Buzzești, unde „Café

Viena”, operetă de Ralf Benatzky atrage un public numeros, — când nu plouă, bineînțeles. Revistei îi este consacrată grădina Teatrului Nou, din Calea Văcărești, unde se perindă cele patruzeci de tablouri: **Bucureștiul râde, Bucureștiul cântă.** Toate aceste spectacole sunt frumos jucate, bine puse la punct, în decoruri și costume cari desfată ochiul.

Incontestabil, nivelul artistic al teatrelor de vară s'a ridicat, în ultima vreme. E o consolare pentru cei ce se plâneau că'n anii din urmă, scenele serioase ale iernii au făcut concurență, la repertoriu și interpretare, grădinilor teatraliste.

Victor Eftimiu

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

MASCOTA REGIMENTULUI

Berbecul din fotografia noastră mănâncă în fiecare zi la masă cu ostașii regimentului cari-l consideră ca pe o mascotă a lor.

ADESGO
105
ULTRA FIN

CLOU-UL MODEI
EXTREM DE
SUBȚIRE ȘI
TOTUȘ DURABIL

*Prea frumoasă
Doamnă,*

Contribuind la eleganța Dv.,
am creat ciorapul ADESGO
105 ultra fin, care, purtându-l,
vă va produce o adevărată
plăcere pentru că el este:

*extrem de subțire,
suple, elastic, ușor
lavabil și de o durabilitate
neîntrecută*

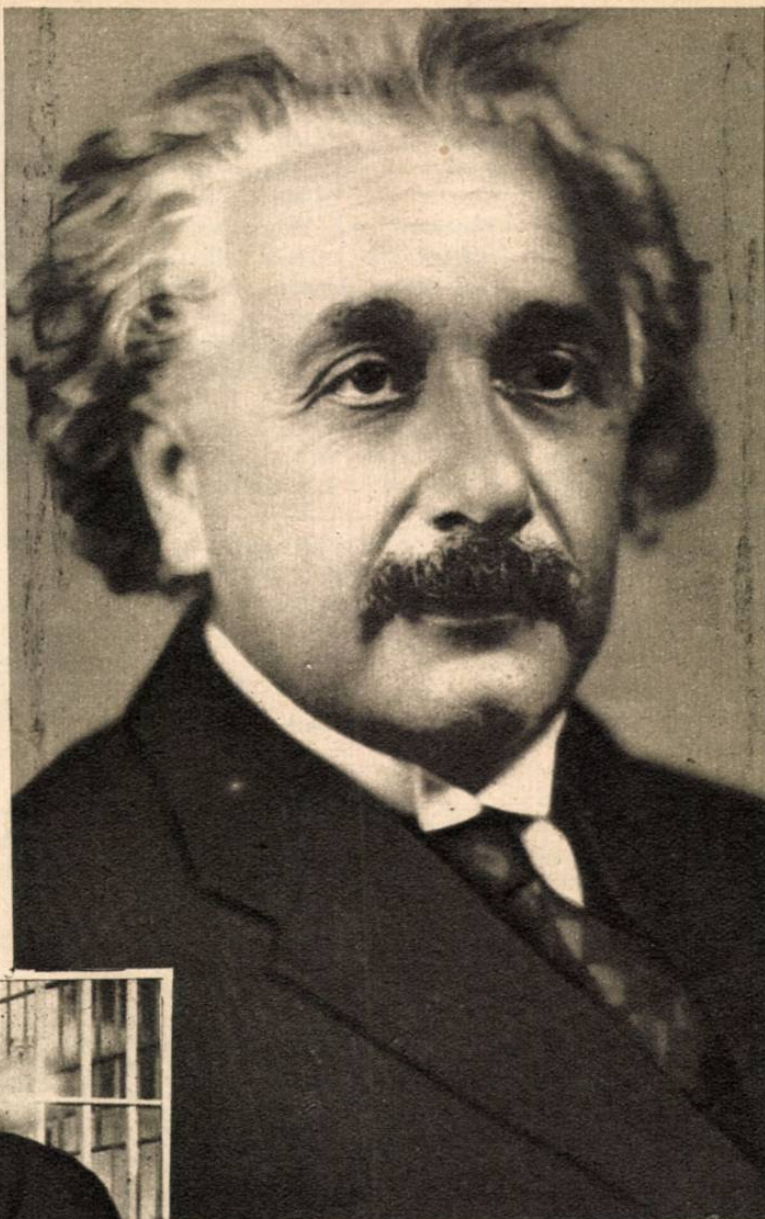
Adesgo
105

IN TOATE MAGAZINELE DE SPECIALITATE

Cum se poate ști cât aveți de trăit?

Oamenii înalți și robuști cu picioarele scurte trăiesc mai mult decât semenii lor dăruiți de natură cu picioarele lungi; femeile au o viață mai lungă decât bărbații; oamenii cari și-au însușit o cultură universitară trăiesc mai mult decât ceilalți — și alte constatări interesante.

DACĂ se întâmplă ca cititorul acestor rânduri să fie un om înalt cu picioarele scurte a cărui greutate n'a depășit cu mult limita pe care igiena o prevede vârstei sale, el va avea bucuria să afle că se poate aștepta la o viață mai lungă decât a semenului său care e înalt, prea gras și are picioarele lungi. Dacă cititorul acestui amuzant și informativ articol a atins vârsta de 45 de ani și are un surplus de nouă kilograme, ne pare rău, dar va trebui să afle că șansele sale de a ajunge la bătrânețe sunt reduse la jumătate. Dar fiecare dintre noi vrea să știe cât va trăi? Câți ani de activitate are înaintea sa? Dacă ocupația în care ne-am angrenat nu ne scurtează viața? Și în cazul că are acest efect, ce altă ocupație ne-am putea alege, bineînțeles, dacă nu preferăm cumva banii, anilor?

Dar se poate întâmpla să fiți una dintre acele rare excepții, ca, **Christen Jacobsen Drakenberg** care a trăit până la 146 de ani. Omul acesta posedă o robustețe și o putere de rezistență grație cărora a suportat situații fatale pentru mulți alții. A participat la trei războaie, fiind luat prizonier și vândut ca sclav, iar la vârsta de 111 ani s'a căsătorit pentru prima dată. Murindu-i soția după o vreme, el vru să se recăsătorească, dar propunerile sale fură toate respinse, datorită probabil înaintății sale vârste căci implinise 130 de ani. Dar în ciuda tuturor prevederilor, el a mai trăit încă 16 ani și s'a bucurat de o perfectă

Oamenii de știință care-și petrec toată viața în studii, ca **Albert Einstein**, se pot aștepta să trăiască între 64 și 80 de ani.

Zogu Agha, unul din cei mai bătrâni oameni din lume.

unui cal și că o soră a sa s'a prăpădit într'un incendiu, e foarte probabil că i se va respinge oferta. O asemenea serie de accidente fatale într-o familie indică imprudență, un dinamism pernicios, care fac ca individul să prezinte un risc prea mare pentru o societate de asigurare.

Sinuciderile pe de altă parte nu sunt atât de frecvente cum s'ar crede. Puțini ajung să-și ridice viața deși e mare numărul acelor care se sinucid lent, trăind, mâncând și lucrând în condițiuni cu totul neigienice.

Unul din mijloacele prin cari ați putea să determinați cu aproximație numărul de ani ce vă sunt dați să-i trăiți, excluzând se înțelege, accidentele sau intervenția vreunui germene infecțios, este să adunați vârstele pe care părinții dvs. le-au avut la moarte cu vârstele a patru ascendenți și să divideți totalul prin șase. Dacă nu veți trăi numărul de ani rezultat din această socoteală, atunci să știți că viața v'a tras pe sfoară.

Oamenii prea grași trăiesc mai puțin. Ei mor, în medie, la 45 de ani.

Infirmierele au șanse să trăiască foarte mult, deoarece majoritatea sunt necăsătorite.

Dacă există cineva care să poată răspunde la aceste întrebări și la multe altele în legătură cu prelungirea și scurtarea vieții, atunci trebuie să ne întoarcem privirea către societățile de asigurare. Interesul acestora este ca asigurații să trăiască cât mai mult cu puțință, pentru a putea plăti primele până la sfârșitul termenului contractat.

Societățile de asigurare au făcut studii îndelungi și intense asupra oamenilor și asupra boalelor de care mor. Pe baza tabelor lor statistice, doctorii **I. Dublin** și **Alfred J. Lotka** au scos o carte foarte interesantă **"Length of life"**, adică „Durata vieții”, editată de **Ronald Press Company, New-York**. Cartea aceasta cuprind 400 pagini și o mulțime de iri ciudate pe care publicul le află pentru prima dată.

Punând că un individ este sănătos tun, dacă se prezintă unei societăți de asigurare și se constată că rudele sale au avut sfârșituri năprasnice: că chiu i-a fost asasinat, că bunicul a murit cu capul strivit de copitele

sănătate până'n ceasul morții. Pentru o viață atât de lungă însă, trebuie să vă fi moștenit anii, trebuie ca părinții și bunicii dvs. să fi murit la adânci bătrâneți.

Vechia vorbă că omul bun e luat de Dumnezeu trebuie schimbată cu „Omul gras e luat de Dumnezeu” — așa spun cel puțin medicii. Statisticile pe care autorii își bazează aserțiunile confirmă aceasta. Bărbatul sau femeia care la 45 de ani poartă un surplus de 9 kg. greutate, au jumătate din șansele indivizilor de greutate normală, de a ajunge să îmbătrânească.

Faimosul **Daniel Lambert** cel mai gras om de pe suprafața pământului care a murit în 1809, cântărind 262.55 kg., a intrat în mormânt la vârsta de 40 de ani. Cadavrul său era atât de mare încât cosciugul comandat pe măsură a trebuit să fie prevăzut cu roate ca o vagonetă. Ca majoritatea oamenilor grași, Lambert a pierdut în longevitate tot ceea ce câștigase în volum. Cariera sa, spun medicii, ar trebui să fie un avertisment pentru toți aceia cari se îngrășă mai repede decât e normal.

Femeile obeze par să trăiască însă mai mult decât bărbații obezi. Și în genere sexul slab are o viață mai lungă decât bărbații, grație calităților fizice cu care natura le-a dăruit dela naștere.

Grăsimea este în special primejdioasă în toamna vieții, deoarece organismul începe atunci să cedeze treptat, treptat și excesele de greutate nu fac decât să scurteze drumul către groapă. Pentru tineri însă, un mic surplus de greutate prezintă oarecare avantagii deoarece constituie o rezervă de forță în cazul unei boale infecțioase, în special, cum e tuberculoza care se știe că atacă cu o teribilă virulență, tocmai organismele lipsite de această rezistență.

După patruzeci de ani însă, individul câștigă în longevitate dacă e ceva mai slab, pentru că unul dintre cele mai frecvente cauze ale morții în această epocă, este diabetul, o boală care atacă în special pe indivizii cari mănâncă prea mult.

Persoanele bătrâne și grase par expuse mai cu seamă acelei boale a cordului numită angină pectorală. Cele mai multe dintre turburările inimii, arterelor și sistemului circulator în genere, se ivesc în organismele acelora cari și sapă gropile cu furculița și cuțitul adică, oameni cari se sinucid mâncând.

Boalele de rinichi, apoplexia, apendicita, influența, boalele de ficat, febra tifoidă și anumite forme ale pneumoniei fac mai multe victime printre persoanele voluminoase decât printre acelea de greutate mijlocie.

Există un singur grup de boale față de care slăbiciunea este un dezavantaj; acelea ale sistemului respirator, în special tuberculoza cu toate formele ei atacând plămânii și diferite alte părți ale trupului.

Dacă se ia înălțimea în considerație, găsim că printre oamenii

tineri și slabi, cei înalți prezintă sub raportul mortalității, cel mai mare procent pe când mai târziu spre bătrânețe, indivizii mărunți sunt mai amenințați. Nu se cunosc precis cauzele acestui fenomen dar se crede că faptul stă în legătură cu relativa lungime a coloanei vertebrale, centrul sistemului nervos al organismului.

Unul dintre cele mai bune mijloace de a-ți asigura o viață lungă este să-ți alegi o profesiune care să nu dăuneze sănătății. Persoanele care duc o existență liniștită trăiesc mai mult. Filozofii, matematicienii și alți intelectuali care-și petrec timpul în studiu se pot aștepta după **D-rii Dublin** și **Lotka** să trăiască până pe la 64 de ani. Sunt însă și excepții. **Platon**, filozoful grec a murit la 80 de ani pe când **Galois** matematicianul francez s'a sfârșit la 20 de ani.

Poeții și muzicanții duc o viață întrucâtva neregulată, datorită poate temperamentelor lor artistice, așa că în mijlocie vârsta morții este pentru poeți 64 de ani iar pentru muzicanți, 62 de ani. **Chatterton**, poetul englez face aci o remarcabilă excepție deoarece a murit la 19 ani iar **Schubert**, compozitorul vienez, a murit la 31 de ani.

„De munca pe care o îndeplinește un om, de condițiile în care lucrează și de salariul pe care-l primește pentru aceasta, depind într-o mare măsură, felul său de viață, casa în care trăiește, vestimentele ce poartă și mijloacele sale de recreații” spun autorii.

Preotul se poate aștepta la o viață lungă și pe lângă el, funcționarii. În capătul opus al balanței, stau minierii, muncitorii carierelor de piatră, etc. Aceștia mor în marea majoritate tineri. „Din nefericire mai este încă adevărat că munca grea se plătește prost. Dacă câștigul este mic muncitorul și familia sa duc o viață de privațiuni. Hrana și îmbrăcămintea sunt neadecuate iar locuința, aglomerată și insalubră. Mortalitatea are în rândul muncitorilor un procent aproape de două ori mai mare decât în acela al meseriașilor.”

Absolvenții liceelor cu un standard de viață ridicat, și la adăpost de orice muncă riscată pot trăi până pe la 67 de ani pe când semenii lor din alte categorii au înainte-le între 62 și 65 de ani. Medicii și ofițerii trăiesc până pe la 68 de ani iar infirmierele au și ele perspective favorabile datorită probabil faptului că cele mai multe

sunt necăsătorite. Se știe bine că în rândul fetelor bătrâne mor alitatea e foarte redusă și societățile de asigurare le consideră printre cele mai bune riscuri.

În ciuda celor ce se spune de obicei prin popor oamenii de stat pot spera să ajungă la adânci bătrâneți. Dintre cei 29 de președinți ai Statelor Unite majoritatea au murit la 68 de ani. Iar expresedintele în viață, **Herbert Hoover**, a împlinit 62 de ani și are toate șansele să mai trăiască încă 10 ani.

În Noua Zeelandă după spusele Doctorilor **Dublin** și **Lotka**, femeile ating vârsta de 68 de ani iar bărbații ajung până la 65. Acest colț de lume este considerat ca țara cea mai favorabilă sănătății.

După autorii cărții mai sus citate, cele mai nesănătoase ținuturi sunt Statele Colorado, Noul Mexic și Arizona unde indivizii mor între 48 și 55 de ani.

În Statele industriale mai mari cum sunt **New-York-ul** și **Pennsylvania**, bărbații și femeile pot spera să trăiască până pe la 57 de ani. Dar încolo, Statele Unite sunt în total o țară unde viața poate lua cele mai înfloritoare forme. Dintre aceia cari caută să contracteze asigu-

rări asupra vieții lor, numai 9% sunt de respins.

Dar asupra fiecărui individ planează probabilitatea morții și dintr'un milion de oameni, câți vor fi citit acest articol, în diferite colțuri de lume, 12.000 vor muri în cursul anului acesta. Peste 6.000 dintre aceștia vor sfârși prematur printr'un accident sau datorită unei boale care tratată din timp ar fi putut fi vindecată.

Peste o sută de ani, e rezonabil să presupunem că, cu ajutorul științei, oamenii vor ajunge vârsta biblică de 90 sau 100 de ani.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctorețe din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărimurile cosmetice.

Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

Un păr frumos, e slăbiciunea "lui".

Ce mulțumită e o femeie când privirea "lui" îi spune: ador părul tău cel minunat! Ce fericită este ea știind că-și va putea păstra mereu farmecul acesta al părului.

Elida Shampoo redă părului o nuanțare particulară și un luciu scilpitor.

KAMILLOFLOR

Shampoo special pentru păr blond, preparat prin utilizarea unui extract de flori de mușetel de munte, concentrat de 70 de ori.

BRUNETAFLORE

Shampoo special pentru păr închis, conține hequil pentru îngrijirea și înfrumusețarea părului închis.

SHAMPOO ELIDA

Un colț uitat

CARE ADUCE AMINTE DE BUCUREȘTIUL DE ALTĂDATĂ

de ALEX. F. MIHAI

D ACĂ Bucureștiul interesează prin noile bulevarde ce se croesc peste trupul ulițelor bătrâne și uimește prin block-house-urile tanțose, ce răsar ca din pământ, apoi nu mai puțin demne de cercetat sunt colțurile uitate, cari ne dau o idee, de cum era odinioară Capitala. Nu-i vorba, aceste colțuri pitorești dispar și ele repede, pe neașteptate, uneori chiar peste noapte. Ziaristul, care nu se grăbește, riscă să nu le mai găsească. Poate ar fi nimerit ca însăși primăria să anunțe atunci când începe dărâmarea vreunui edificiu, pentru ca să se poată lua fotografiile și să se facă cercetări. Cred că unele puncte ale Capitalei, rămășițe ale trecutului, ar interesa și pe pictorii noștri.

CE-A DEVENIT HALA VECHITURILOR ?

Toată lumea crede că Hala Vechiturilor, după o viață de vreo jumătate de secol, a fost desființată definitiv, fiind rasă depe suprafața pământului bucureștean. Vechea clădire, numită de unii „Hala păduchilor” a fost într-adevăr dărâmată, dar negoțul respectiv n'a murit ! Doar s'a mutat.

Avem chiar un fel de hală nouă. E departe de a fi atât de grandioasă ca vechea hală de vremuri, ridicată de primarul Protopopescu — mi se pare. Nu sunt acolo nici atâtea compartimente, nici atâta mișcare. Aproape că n'o știe lumea. Dar totuși există. Siliți să plece de lângă biserica Sf. Vineri, negustorii s'au cuibărit tot pe Calea Văcărești, prin diferite puncte răslețe, dar mai ales în niște cocioabe din apropierea străzii Jignița.

INCEPUTUL CAPITALEI

Acest centru pitoresc al orașului merită atenție, căci de fapt începutul capitalei București a fost pe **Calea Văcărești** și prin **Dobroteasa, Staicu, Boteanu, Olteni, Sârbi, Jignița, Sf. Vineri, Stelea**. Prin aceste suburbii locuia toată boerimea veche, până la vremea lui Mircea, care a clădit palatul său, Curtea Veche. Pe Calea Văcărești, strâmbă, strămtă și podită cu bârne, soseau alaiurile domnești dela Mănăstirea Văcăreștilor, azi închisoare.

1) Candelabrul legăției țariste, de vânzare la o dughiană din Văcărești.

2) Biserica Sf. Nicolae din str. Jignița.

3) Trecând prin strada Jigniței.

4) Noua hală de vechituri din Calea Văcărești

5) Clădirea fostei hale de vechituri, azi dărâmată.

6) Locul unde a fost înainte hala de vechituri.

În suburbia „**Foisor**”, în curtea bisericii, se vedeau foarte bine, până mai deunăzi, ruinele palatului Doamnei lui **N. Mavrocordat**, domn fanariot venit la 1716, care, de frica pământenilor, sta închis ca într-o cetate, păzit de arnăuți greci și de unde răspândea persecuțiile lui împotriva boerilor. Mavrocordat își făcuse chiar un fel de coridor pe sub pământ, ce se întindea pe toată lunca Dâmboviței, până la mănăstirea Văcărești.

Dealtfel, un asemenea coridor subpământean a fost descoperit și cu prilejul unor săpături, mai anul trecut, la biserica **Sf. Anton**, din str. Carol, fostă biserică domnească, așezată odinioară în cuprinsul Curții Vechi.

Prin străzile pomenite mai sus, putem surprinde rămășițe ale vechiului București. Se fac încercări de modernizare, dar vestigiile trecutului n'au putut fi șterse cu totul.

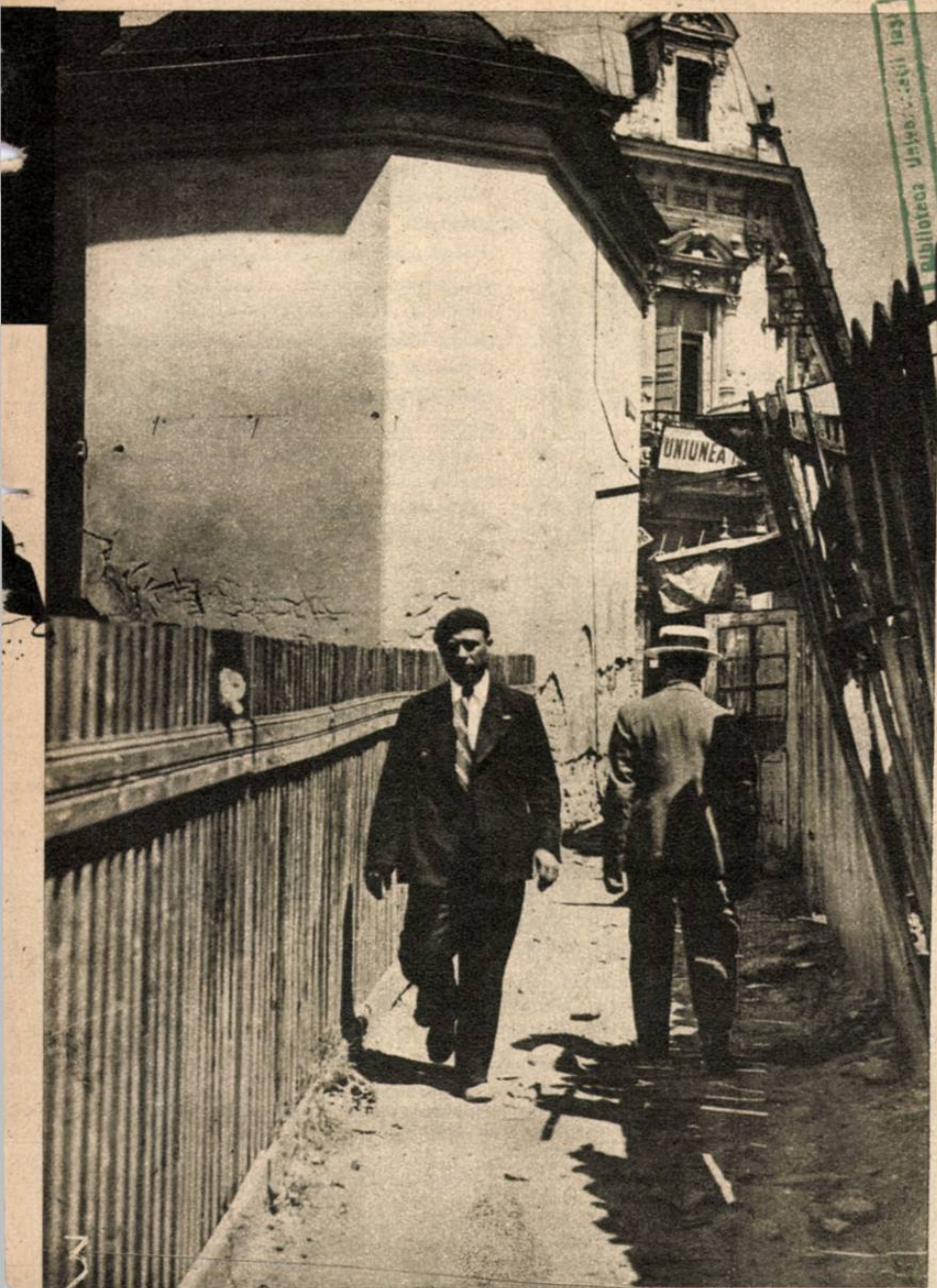
Astfel, cum am spus, în apropierea străzii Jignița, pe Calea Văcărești no. 48, veți găsi o hală de vechituri în miniatură, instalată într'un fel de șoproane și sub cerul liber, amintind vechea hală.

În sunetul unui gramofon care cântă arii vechi, cumpărătorii cercetează și azi mărfurile expuse, pe care se citește patina timpului.

Într-o altă dughiană, din apropiere, la un colț de stradă, printre fel de fel de lucruri ciudate, am dat peste o colecție de lămpi antice. Între acestea era policandru cel mare, de bronz, al legăției țariste, care a văzut atâtea baluri și recepții strălucite, începând din vremea lui Kiselef. El a tronat la legăție aproape două decenii chiar după prăbușirea imperiului.

Stăpânul dugheniei îmi spune că are dovezi pentru autenticitatea obiectului și-mi arată, în același timp, un candelabru al defunctului rabin Schor, de la Sinagoga din Mămulari, felinarul conacului nu știu căror boeri mari, policandru unui palat domnesc, și fel de fel de lampadare, cu lumină de petrol sau de lumânări de se, bronzuri de animale în mărime naturală, tablouri de pictori cunoscuți, etc.

STRADA JIGNIȚA

pe vremea lui Brâncoveanu, strada Jignița mărginea orașul spre Miazăzi,

Acum a ajuns în mijlocul orașului, rămânând totuși în starea ei aproape primitivă. Spre capătul din strada Sf. Ion Nou este astăzi un cămin al studenților evrei. Tradiția spune că pe aceste locuri tăbăcăseră odinioară ungurii, pe lângă malurile apei sau gărlile **Bucurescioara**, care se vărsa în Dâmbovița la Jignița de vale. Pe acolo trecea altădată râul nostru carpatin. Tot pe aci se crede că tăbăcăseră și moldovenii lui Ștefan spre a bate **Cetatea Bucureștilor**.

Strada Jignița, așa cum e azi, începe din Calea Văcărești și

ajunge în strada **Sf. Ion Nou**. Dar e greu să o găsești. Pare mai mult un fel de gang. Cine vrea să o vadă, să-și noteze că este acolo un fructar, un câr, paci de ghetă și un limonagiu. Între toți aceștia se strecoară ulița, odinioară celebră, a cărei firmă se poate citi clar pe o casă scundă: „**Strada Jignița**”. În felul acesta se poate convinge și incredulul, care n'ar voi să admită că acolo se află o stradă. Pe aci se duce lumea la biserică. Tot pe aci trec evreii spre sinagoga, pitulată în dosul unei case.

În vremea veche, după cum am mai arătat, străzile erau foarte strâmte și fără trotuare. Se zicea: „ulița de trei oameni” sau de „patru oameni”, dupăcum puteau trece în front, pe ea, trei sau patru inși.

Ulița Jignița a rămas cu aceeași lărgime. Mi se pare că prin unele locuri abia pot trece doi oameni alături. Niște uluci de scânduri putrede, în permanență ude stau să se prăvălescă. E locul, considerat discret, unde se opresc mai toți trecătorii pentru câteva clipe, deși atmosfera e pestilențială. Printre crăpăturile scândurilor se zărește robotind fabricantul de înghețată, care are prăvălie deschisă spre Calea Văcărești.

Peste drum de acest fund de curte se află biserica **Sf. Nicolae „dela Jignița”**, înconjurată cu un gard vechi de oștețe, care mărginește o curte plină de bălării.

Biserica aceasta, una dintre cele mai vechi, a fost zidită la 1722.

La capătul spre strada Sf. Ion Nou, ulița Jignița e ceva mai largă. Poate îndrăzni să intre, cu băgare de seamă, chiar o trăsură... dar nu știu cum ar întoarce...

Ușa de intrare în biserică este spre strada Sf. Ion Noui având alături de dânsa niște cocioabe vechi, cu diferite atenanse ruinate și părăsite, probabil, ale gospodăriei, preotului paroh, care locuia aci.

Localnicii îmi atrag atenția asupra unui zid vechiu cră-

pat și mâncat pe dedesubt, la bază. Muncitorii, când încetează lucrul, au obiceiul să se tolănească pe srradă, la umbra lui. Dar n'ar fi nici o mirare ca această aglomerație subredă de cărămizi să se năruie, într-o bună zi, peste vre-un nefericit.

UN PREOT PATRIARHAL

— Acu e totuși un raiu față de ce-a fost! — îmi spune un locuitor de prin partea locului. — Erau niște băltoace și noroaie, de nu se putea trece. Primăria a mai asanat ulicioarele acestea strâmte, cari alcătuiesc labirintul din jurul bisericii Sf. Nicolae-Jignița, dar n'a terminat, căci se opune preotul la desăvârșirea lucrărilor. El nu lasă să se atingă oamenii primăriei de locul care spune că ar fi al bisericii. A oprit până și continuarea pavării. În alte cartiere ale Capitalei, pe la biserici, s'au făcut squaruri, și s'a luminat împrejurimea cu electricitate, dându-se o înfățișare civilizată exterio- rului și împrejurimei lăcașurilor de rugăciune.

Monumentul istoric care este biserica Sf. Nicolae, din strada Jignița, a rămas înconjurată de șandramale, garduri murdare și de noroaie, din pricină că preotul respectiv, animat de concepții patriarhale, nu se poate pune de acord cu edilii noștri.

Cu tot acest protest al locuitorilor de prin partea locului, noi totuși am privit cu interes acest colț al Bucureștilor de odinioară.

Acum însă, dupăce ne-am făcut datoria de cronicari, mărturisind că suntem pentru respectarea lucrurilor vechi, ceri de multe ori reprezintă o pagină de istorie, ne exprimăm părerea că lucrul acesta se poate face și fără a nesocoti igiena publică. Dacă s'ar ține seama de dânsa, importanța și estetica acestor priveliști bucu- reștene ar crește cu siguranță.

ALEX. F. MIHAIL

DOMNUL IULIU MANIU A VORBIT

După o lungă perioadă de inactivitate oficială, d. Iuliu Maniu a ținut un impresionant discurs la marea adunare populară dela Vinț. Prin cuvintele d-sale, d. Iuliu Maniu s'a afirmat ca un vajnic susținător al democrației. Cu prilejul acestei mari adunări populare, s'a dovedit odată mai mult dragostea imensă de care este înconjurat domnul Iuliu Maniu în tot Ardealul. Zeci de mii de săteni l-au aclamat cu un entuziasm indescritibil. Fotografiile noastre infățișează câteva sugestive aspecte luate la adunarea dela Vinț. Vedem astfel pe domnul Iuliu Maniu vorbind, îl vedem apoi în trăsură, în drumul spre Vinț și mai vedem diferite tipuri de săteni și sătence.

Nu neglijați tenul Dvs.!

Un ten frumos, o piele netedă și fragedă, iată condițiile care determină estetica și înfățișarea atrăgătoare a femeii, producând admirația celor din jurul ei. Dar așa cum se deosebesc oamenii între ei, tot astfel se deosebesc și pielea lor. În general însă, pielea este foarte delicată și sensibilă producând riduri înainte de vreme, și pierzând pigmentul ei natural, din care cauză devine obosită și destinsă. Toate aceste neajunsuri le puteți împiedica întrebunând renumitele preparate „DERMATONIN” care, într'un grad neatins până acum, produc o mărire a activității celulelor pielei și totodată o regenerare tonică a tenului. Chiar după o scurtă întrebunare a preparatelor „DERMATONIN”, pielea devine catifelată și fragedă iar pigmentii se reimprospătează.

Dermatonin

Crema și loțiunea de față

Dermatonin-Creme No. I tonică de zi, dă obrazului o înfățișare fragedă și mată și este cea mai bună bază de pudră. Borcanul Lei 53.
Dermatonin-Creme No. II specială de zi, contra impurităților pielei. Borcanul Lei 64.
Dermatonin-Creme No. III alimentul ideal al pielei pentru noapte, face pielea netedă și curată, împiedică formarea ridurilor și regenerează pigmentul. Borcanul Lei 75.
Dermatonin-Lotion, loțiunea de față, contra porilor dilatați poate înlocui și crema de zi No. I. Flaconul Lei 80.

DE VÂNZARE LA FARMACII, DROGHERII ȘI PARFUMERII
 CERETI 3 MOSTRE CONTRA LEI 26 IN MĂRCI POSTALE DELA:
 REPREZ. G-LĂ. „DERMATONIN”, BUCUREȘTI I, B-DUL CAROL I No. 5A

IMPORT DIRECT
 DE
BLĂNURI FINE
„SABEGO”
 FURNISORII CURȚII REGALE
 CAL. VICTORIEI 18
 (Vis a vis de Prefectura Poliției)

VARA CUMPARATI EFTIN

MURCI CANADIENE VULPI ARGINTII

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39 TELEFON 3.52-73
 D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.
 Consult. 10—12 și 3—7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a.m.

O NOUĂ PUDRĂ „IMPERMEABILĂ” CU 4 EFECTE

1. Impermeabilă, prin urmare cea mai bună pudră pentru stradă.
2. Nu face nici pastă nici pete, prin urmare cea mai bună pudră pentru casă.
3. O pudră ce ține toată ziua, fiind amestecată cu Spumă de Cremă.
4. O pudră care înlătură luciul nasului și al obrazului și menține pielea fragedă și tânără, fiindcă, conține Spumă de Cremă.

„Impermeabilă”, prin urmare cea mai bună pudră de obraz pentru stradă. Pudrați-vă degetul cu această pudră și muiati-l într'un pahar cu apă, scoateți-l afară și degetul Dv. rămâne uscat. Pudra această ține chiar în timpul transpirației la dans, prin ploaie și la bai de mare. Nu conține particule cleioase care ar putea să intre în porii pielei unde, umflându-se, ar produce pori dilatați, coșuri și alte defecte ale pielei. 5.000.000. de fete drăgălașe și buni frumoase întrebuntesc această pudră în fiecare dimineață. Cereti Pudra Tokalon amestecată cu Spumă de Cremă, celebra Pudră de Paris, care înlătură porii dilatați. Se garantează succesul deplin, altfel se restituie banii. De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară. —

Ripensia câștigă campionatul României

Campionul a cedat însă Cercului Athletic Oradia. Amefa a luptat din răspuțeri cu Venus

CAMPIONATUL României de foot-ball este pe lichidate. Singura zi care mai avea semnificație pentru clasament a fost Duminică trecută.

Se spera ca Ripensia să cedeze titlul de campion Amefei din Arad care îl merită mai mult decât formația hodorogită dela Timișoara. Calculele culiselor erau ca C. A. O. să învingă Ripensia și Amefa să dispună de Venus.

Intr'adevăr, la Oradia, C. A. O. a fost o gazdă foarte amabilă și a adus politețea până acolo că nu s'a sfiit să învingă cu precauțiunile cu care trebuia onorat un oaspe. Și a învins numai cu 1-0... Necazul Ripensiei s'a manifestat însă așa cum șade bine unui campion orgolios și înțepat. Dobai l'a lovit

pe Mosco și un scandal era inevitabil. A intervenit Cocîș — autorul goalului — tot atât de puțin cavalereste ca vijeloasa noastră extremă. Când doi se ceartă, al treilea nu trebuia să intervină. Cel puțin aceasta e morala pe care a furnizat-o d. arbitru Ionescu-Tope care l'a exclus pe Cocîș din joc. Firește că și Dobai a stat pe tușe. Rezultatul a rămas 1-0, incidentul Dobai—Mosco—Cocîș va avea un epilog la comisia campionatului național care va pronunța desigur sancțiuni.

* * *

Socoteala Amefei s'a stricat la București căci în loc să învingă, bravii muncitori au făcut joc egal cu Venus. La rezultat a contribuit în bună măsură amabilitatea

d-lui arbitru Ceăureanu. Nu era nevoie de contribuția arbitrului ca Venus să facă match nul. E păcat ca un rezultat să fie înținat de o intervenție inoportună. Dacă Amefa ar fi învins, ar fi făcut 29 puncte și ar fi fost în fruntea clasamentului.

* * *

Juventus în ascesiune de formă, a făcut 2—2 cu Chinezul, la Timișoara.

La Cluj, Victoria a dispus de Crișana cu 3—2 (1—2).

Sezonul nautic bucureștean a fost inaugurat cu matchul C. F. R. Ilsa (Timișoara). La înot, Bohuminski a înnotat 1.5.4 pe 100 m., rezultat destul de bun pentru început de sezon.

La water-polo, C. F. R. a învins Ilsa cu 7—3 (5—0).

Jocul a fost foarte frumos iar bucureștenii s'a impus cu o metodă de joc care face cinste sportului nautic românesc.

Echipa C. F. R. își va demonstra clasa într'un turneu pe care îl întreprinde în țară.

ART. VOGEL

O fază emoționantă la poarta Amefei

O fază din matchul Venus-Amefa

Un balon disputat în careul Amefei

**La 10 Iulie orele 9 seara
la ARENELE ROMANE**
sub înaltul patronaj al M. S. REGINA MARIA
pentru prima oară în România
Grandioase spectacole în aer liber

„POVESTEA SOLDATULUI DELA MĂRĂȘEȘTI“

Reconstituire istorică în 22 tablouri
de general G. H. DRĂGĂNESCU

PREȚUL LOCURILOR: 150, 120, 80 și 30 lei.

Biletele de vânzare la „Amicii O. N. E. F.“, Magazinul „Marathon” și Librăria Alcalay.

A DORMI CU LUMINA APRINSĂ...

de teama ploșnițelor, este o capitulare lamentabilă a omului neglijent sau care n'a auzit încă de existența insecticidului FLY-TOX. Lichidul FLY-TOX vă scapă de pacostea ploșnițelor fiindcă prin pulverizare pătrunde în mod automat în absolut toate crăpăturile în care se ascund cuiburile paraziților. Utilizați FLY-TOX!

TEAMA de VIAȚA

ROMANUL FETEI CU 32 INCERCĂRI DE SINUCIDERE

Un reportaj senzational din capitala austriacă

STĂTEAM de vorbă la masa noastră din cafenea, când, pe negândite, prietenul meu Martin Leitner scoase un oftat:

— Ah! dac'ai ști cu câtă nerăbdare aștept Paștele, ca să-mi iau o greutate de pe inimă!...

Mă uitai, cu drept cuvânt, la comeseanul din fața mea, un negustor de marochinerie din Kärntnerstrasse, pe a cărui față de obicei atât de calmă se zugrăvia în clipa aceea o neliniște adâncă.

— Nu înțeleg — răspunsei eu — de ce ești atât de grăbit să îmbătrânești, dragul meu?

— Nu c'as vrea să fiu mai bătrân cu trei săptămâni, dar sunt îngrijat din cauza copiilor mei, cari îmi pricinuesc destule necazuri... Trebuie să știi că în totdeauna, pe vremea aceasta, înainte de vacanța Paștelui, școlarii li se împart carnetele cu notele lor trimestriale și cum sânguinta copiilor mei a cam lăsat de dorit în cursul iernii, mă tem ca vreunul din ei să nu facă vreo prostie, în caz că slăbiciunea la învățătură ar fi prea bătătoare la ochi, după notele căpătate...

— La ce fel de prostii te gândești, la o fugă de-acasă, poate?

— Aș! E mult mai grav decât îți închipui — răspunse el, din ce în ce mai abătut. — Anul trecut, fata mea, în vârstă de aproape 12 ani, făcuse aluzie la gândul de-a se sinucide, pentru că eu și cu mamă-sa n'am voit să-i satisfacem o toană. De atunci, nici nu mai îndrăznesc s'o cert...

— Un copil care umblă cu gânduri de sinucidere! — exclamă eu. — Dar e de necrezut!

— Precum văd, mă iei în răs, nu-i așa? Ei bine, ai să judeci altfel când vei cunoaște clinica copiilor cu sufletul bolnav și mai ales când vei auzi întâmplarea cu fata, care-a încercat să se sinucidă de treizeci și două de ori...

O fată cu treizeci și două de sinucideri? Numai rostirea acestei fraze și mă pune pe gânduri. Îl lăsa, așa dar, pe prietenul meu să-mi povestească de-afira'n păr că era membru al acelei „Jugendberatungsstelle” (casă de sfaturi pentru tinerime), a cărei principală menire este să salveze copiii cari, simțind prea de timpuriu necazurile și amărăciunea vieții, într-o bună zi au luat hotărârea s'o părăsească, fără a se mai tânguî cuiva. Nicăeri în Europa și, se poate spune în lumea întreagă, nu există atâți copii nefericiți, sbătându-se în ghiarele durerii psihice, ca la Viena.

În ceea ce privește fata cu treizeci și două de sinucideri, prietenul se apucă să depeze o poveste neînchipuit de emoționantă care, drept să spun, m'a uluit de-abinele auzind-o pentru întâia oară.

Hilda Strassinger era fiica unui cârciumar din Grinzing, faimoasa periferie a Vienei, unde ea creștea în mijlocul clienților cari veniau acolo să bea vin nou, sub umbrarul acoperit cu verdeață, lăsând ceasurile să se scurgă fără grije, iar după-amiază să se topească pe nesimțite, în negurile înserării, până când resfrângerea flăcării unei lămpi cu gaz (căci bătrâna casă părintească nu cunoștea electricitatea) țesea pânze mișcătoare de întuneric, împrejurul unei pete mari, negre, care năpădia pe urmă încăperea întreagă... În această atmosferă de oameni prea puțini grăbiți, în molateca și dulcea melancolie a serilor de iarnă și a nesfârșitelor zile de vară, copilul n'a putut învăța să ție piept capriciilor sale firești și să se apere împotriva imboldurilor rele. Fiică unică și răsfățată a părinților, ea bătea din picior la cea mai mică dojană, la cea mai neînsemnată piedică ivită în calea voinței ei; dacă uneori se întâmpla să i se interzică ceva, soția aceasta ca o jignire mare și multă vreme purta întipărită în suflet rana morală. Incolo, era o fetiță blajină, cu părul blond și ochii albaștri, copilul tipic al Vienei, dar care n'avea nimic din vioșia sburdalnică a ființelor de seama ei. Acum cinci ani, într-o după amiază de Februarie — avea atunci 14 ani — un prieten al soților Strassinger veni să le ofere o invitație la un bal mascat, care urma să aibă loc chiar în seara aceea. El descrie în termeni ispititori numărul mare de distracții la care aveau să asiste, numind și câțiva prieteni cari se aflau printre executanții programului și organizatorii balului.

— Sper că veți veni — zise el, în cele din urmă, și se grăbi să plece, întrucât mai avea de făcut și alte curse în ziua aceea.

— Negreșit că vom veni! — răspunse cu vioiciune Hilda, în clipa când tânărul trecea pragul casei, apoi, înveselită din cale-afară, ceea ce era împotriva firii sale, ea sări de gâtul mamei, sărutând-o dragăstoasă, cum nu mai făcuse din copilărie...

În timpul acesta, tatăl, d-l Strassinger, care nu fusese acolo până atunci, se întoarse și Hilda se grăbi să-i vorbească de invitația primită, spunând totodată că dorea să ia parte la serbare.

Tatăl încruntă sprincenele.

— Astăseară, e cu neputință, copila mea — zise el — deoarece trebuie să plec la Linz, unde sunt așteptat pentru afaceri importante; am de încheiat niște cumpărături de vin, angajate prin corespondență și podgorenii din împrejurimi se strâng într'adins acolo, ca să discutăm împreună chestiunea butoaielei și pre-

darea mărfii. Mama ta, nu poate să lipsească din cârciumă... De altminteri, parcă te plângeai eri de răceală... Ai să te duci altă dată...

Hilda nu mai bătu din picior, cum făcea de obicei, și nici nu găsi ceva de răspuns refuzului părintesc... numai o lacrimă țâșni de sub geana ochiului, se prelinse de-alungul obrazului, ca să dispară apoi într-o batistă, pe care fata o scosese pe furis.

La câteva ceasuri mai târziu, înshizând prăvălia, d-na Strassinger se sui în camera sa, să se culce. Trecând prin coridorul cu care răspundea odaia fiicei, ea se opri, încremenită, părându-i-se că aude că aude ceva semănând unui horcăit. Lipi urechile de ușă. Inima-i bătea să se rupă; horcăitul, se auzia din ce în ce mai deslușit. Atunci nu mai stătu în cumpănă, apăsă pe mânerul clanței și, apărând cu podul palmei flacăra tremurătoare a lumânării — intră înăuntru.

Priveliște întrevăzută prin semi-întuneric o făcu să se dea înapoi, îngrozită. Fiica ei zăcea întinsă în pat, cu capul atârnat în jos și chipul alb ca varul: pieptul i se agita, ridicat parcă de o putere nevăzută, pe când buzele-i erau acoperite cu o spumă gălbicioasă. În tăcerea nopții, horcăitul muribundeii părea că umple casa întreagă; mama înspăimântată, avu viziunea morții trecând pe lângă ea și oprindu-se la căpătâiul copilei iubite.

Scoțând un țipăt sfâșietor, ea coborî scările, năucită, sculând servitorii și vecinii.

La un ceas după aceea, doctorii chemați în grabă,

Hilda Strassinger

făcuseră Hildei câteva injecții și puteau, în sfârșit să declare:

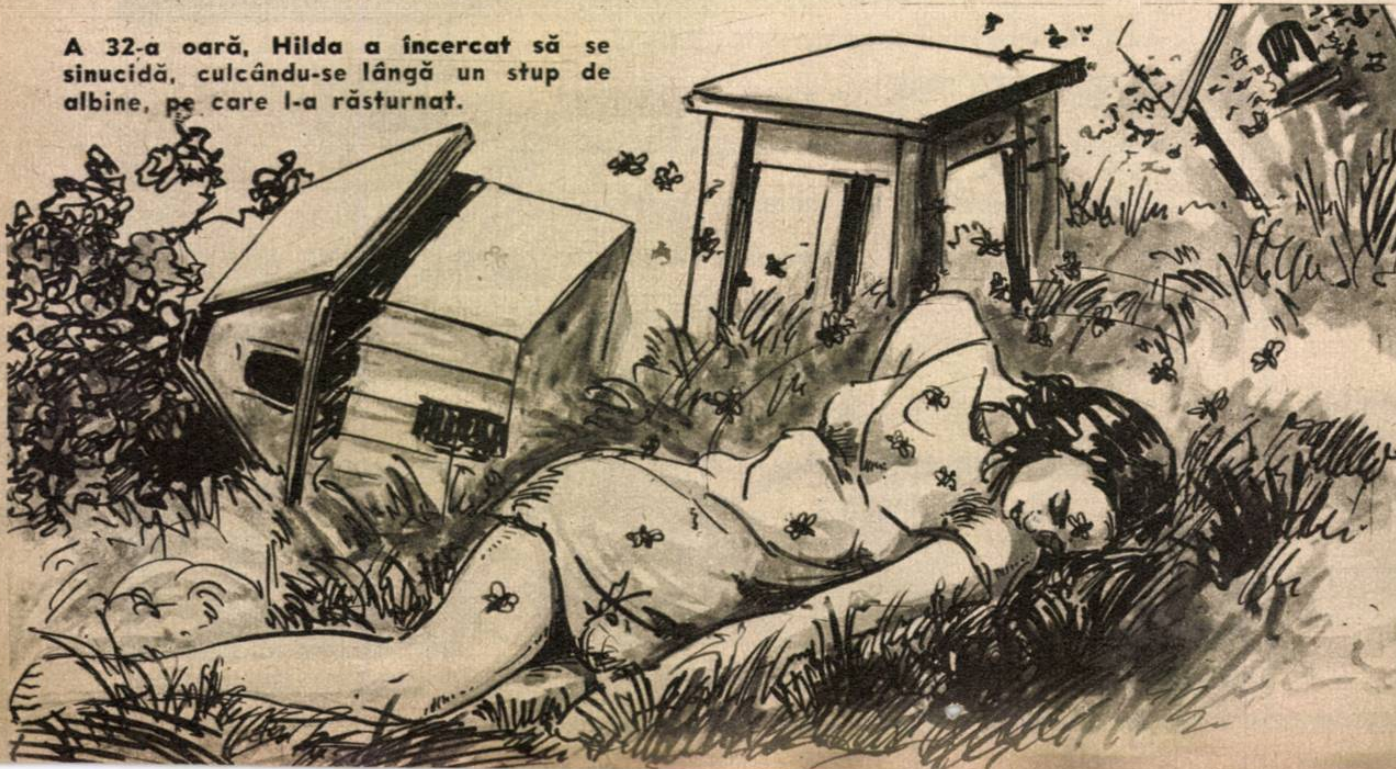
— Doamnă, nu trebuie să mai aveți nici o teamă: fiica d-v. e scăpată!

Aceasta a fost întâia încercare de sinucidere a Hildei.

Umbrele se măreau pe pereții cafenelii noastre, în vreme ce prietenul continua, iar eu ascultam ca vrăjit, povestea acelei fete vieneze care se năc-pătâna să fugă de viață și pe care moartea refuză s'o primească.

Începând din ziua aceea, Hilda deveni mai nervoasă ca oricând. Adesea spunea că se simțise atât de bine în noaptea tragică și că nu trebuiau s'o readucă în simțiri. În lunile cari urmasă după întâia încercare de sinucidere, o transformare ciudată se produsese în starea ei sufletească. Trăsăturile feței

A 32-a oară, Hilda a încercat să se sinucidă, culcându-se lângă un stup de albine, pe care l-a răsturnat.

se prelungiră, din grasă cum fusese, căpătă o talie subțire, deveni chiar slabă de-abinele; ochii ei avea o licărire stranie, o expresie neînțeleasă de mahnire și de melancolie.

A doua încercare de sinucidere a Hildei Strassinger, n'a avut în aparență nici un motiv temeinic. Intr-o zi se duse în vizită la o colegă a ei și, cu toate că era însoțită totdeauna de D-na Strassinger, găsi totuși prilejul să se strecoare din apartamentul, unde câțiva musafirii cu gazda jucau bridge; se duse în balcon și de sus, dela etajul al treilea, se aruncă în gol. Printr-o minune, rochia i se agăță de o firmă înțepenită în dreptul ferestrei etajului II care, astfel, i-a încetinit căderea; iar printr-o minune și mai mare, căzu pe marchiza unei verande, sdobind-o sub greutatea corpului dar salvându-și viața. Afară de câteva tăieturi și vânătăi neînsemnate, scăpă teafără: nici nu-și pierduse cunoștința.

De atunci, fata a căutat pe toate căile să desfidă moartea. Nu vorbesc de încercarea ei de-a se îneca, în canalul Dunării, încercare dealminteri zădărnici la timp, nici de alte mijloace banale de a-și pune capăt vieții, ca de exemplu atunci când și-a tăiat vinele, după ce avusese grija mai întâi să se incuie în camera de baie, dar procedeele din ce în ce mai ingenioase pe cari le născocia ca să scape din lumea aceasta, au făcut din ea un fenomen unic, un subiect nesecat de studii și observații pentru psihatri, cari se grăbiră s'o aibă ca pacientă. Iată datorită căror împrejurări părinții ei, cu inima zdrobită, trebuiră s'o interneze în clinica doctorului Alfred Adler, un ilustru discipol a lui Freud care, despărțit de maestrul lui urmează astăzi în tratamentul sufletelor tinere un drum cu totul nou.

Pe străzile mahalalei Grinzing era o căldură înăbușitoare în ziua aceea de iulie, iar grădina lui Stassinger abia dacă oferia ici-colo câte un adăpost de umbră. Clienții ocupau mesele de sub umbrar și plutia atâta moleșală în aer, încât nici o pisică n'avea chef să se miște. Hilda servia de băut, apoi fu văzută îndreptându-se spre fundul grădinei, unde soarele dogoria din plin și la ora aceea nu se afla nimeni. În colțul de acolo erau înșirați stupii pe cari d-l Strassinger, tatăl, îi îngrijiu cu adevărată pasiune. Hilda, se duse de-adreptul spre ei, îi răsturna jos, rând pe rând apoi smulgându-și vestmintele de pe ea, se culcă pe iarbă, îmbrăcată cu o simplă cămașă, în mijlocul stupilor dați peste cap. Albinele, întăritate, începură să roiască prinprejurul ei; după multe și numeroase înțepături primite, fata nu întârzie să leșine și când o regăsiră mai târziu, era atât de slujită, încât de-abia au mai recunoscut-o. Trebui să stea în pat câteva luni și, de rândul acesta, nu lipsi mult să găsească moartea pe care o doria atât de fier-

Totuși, organismul ei purirui boala în cele din

urmă, dar când se vindecă, părinții fură nevoiți s'o ducă la clinica, vestită, între toate, unde se da îngrijire sufletelor bolnave ale copiilor.

Abia trecuse patruzecișopt de ore dela venirea ei în clinică și săvârși o nouă încercare de sinucidere, al cărui gen neobișnuit îi încremeni pe medicii așezământul. După cină, Hilda schimbă câteva vorbe cu infirmiera; care n'o slăbia deloc din vedere și cu care împărția camera, apoi își exprimă dorința să se culce. Rămăsă singură câteva clipe, fata găsi mijlocul să scrie pe un petec de hârtie, ascuns până atunci în podul palmei, aceste cuvinte: „Am să mă omor, oprindu-mi respirația”. Se așeză în pat, închise ochii și începu executarea planului. Să nu-ți închipui prietene, că n'a avut curajul supramenesc să se suprimă în modul acesta nemaiauzit, ci dimpotrivă! Fără îndoială, ar fi murit de o embolie, dacă infirmiera căreia i se recomandase să nu piardă bolnava din vedere, n'ar fi luat seama că aceasta din urmă nu mai avea respirația regulată și că nu da nici un semn de viață în patul ei. Când aprinse lumina electrică și se aplecă asupra feții, ea constată îngrozită că fața acesteia era umflată și obrații învineți. O scutură, îi fricționă membrele și o sili astfel să respire. Din ziua aceea, Hilda n'a mai putut s'o sufere pe această infirmieră, care-a trebuit să fie înlocuită.

„Trecură luni, în scurgerea căroră Hilda, ființa desnădăduită, ținea cu ochii în patru tot personalul clinice. Reuși să fugă în două rânduri, spre a comite noi încercări de sinucidere cari, din fericire, au fost împiedicate grație telefonului și reputației sale, prea cunoscută în tot cartierul. O a treia oară încercă să-și sfărâme capul de pereții camerei pe care o socotia închisoare și simboliza pentru ea întreaga îngustime a vieții pământești. Fără doar și poate că'n cele din urmă ar fi isbutit în încercările ei repetate, dacă medicii, intrigați de cazul acestei bolnave ciudate, nu și-ar fi făcut un punct de onoare de-a o salva fără voia ei. Mulțumită răbdării lor îngerești și unui șir de sfertări neobosite, sălbatica Hilda a fost îmblânzită încet încet, iar demonul care o chinuia — alungat.

Puțin câte puțin, chipul ei mahnit luă o expresie mai vioaie și veni o zi când pe buze începu să fluture chiar un surâs; dar oridecâteori părinții, îmbătrânii de necazurile ce le pricinuia boala neînțeleasă a fiicei lor, cereau medicilor să le-o dea acasă, aceștia răspundeau:

— Așteptați. Lăsați-ne s'o mai supraveghem câțva timp. Înșăși Hilda când era întrebată dacă vrea să se întoarcă la părinți, răspundea totdeauna printr'un refuz. Se deprinsese să considere clinica, unde dealfel nu era nimic din înfățișarea unui

spital, ca pe propriul ei cămin; primia pe noii sosiți, îi distra și, cu toate că în fond rămânea tot morocănoasă, supravegherea din jurul ei ajunse să fie mai puțin strașnică, decât pe vremea când intrase acolo.

— Ni se pare că această istorioară se încheie cu un „happy end”! spusei eu prietenului, al cărui glas devenia din ce în ce mai cald și înduioșat; el se aplecase spre mine și-mi șoptia sfârșitul acestei întâmplări aproape la ureche spre a nu atrage atenția clienților cari începeau să umple localul.

— Negreșit, și încă printr'un „happy end” cât se poate de banal, dar în același timp și fericit; Hilda Strassinger a părăsit clinica deunăzi și de-acum o putem socoti definitiv redată vieții...

— Cum se face însă că ești atât de bine în curent cu această întâmplare? Observai eu, după câteva clipe de gândire

— Drace! dar ea e fiica celui mai bun prieten al meu și pe urmă îi mai sunt și nași! răspunse interlocutorul, De altminteri, dacă vrei s'o vezi, poți veni cu mine la Grinzing, la cărciuma tatălui ei, unde vom bea un vin rubiniu, specialitatea casei...

A doua zi, ne-am dat întâlnire și luând tramvaiul, pornirăm spre locuința fetei cu treizecișidouă încercări de sinucidere.

Prietenul făcu prezintările și m'am putut să-mi ascund emoția, aflându-mă în fața acelei făpturi atât de drăgălașe care, în viața ei scurtă, încercase de atâtea ori să treacă bariera ce-l înfioară pe oricare muritor. Dar ea îmi strânse mâna fără pic de stângheală deși ghicise că-i cunoșteam întâmplările.

Seara, după cină, care întărise buna reputație a Vienei, și în același timp făcuse cinste casei, Hilda se sculă dela masă și se scuză că se retrage așa de vreme deoarece, spunea ea, mâine trebuia să fie în picioare dis-de-diminează.

— Ce treabă atât de urgentă aveți d-șoară și ce vă silește să vă sculați mâine, îi zorii zilei? întrebai eu, cu glasul înfiorat de o neliniște vagă. La această întrebare, ea răspunse printr'un hohot de râs sglobiu și copilăresc:

— Ce treabă am? Nimic altceva decât să merg la Primărie și să mă mărit! Apoi, continuând să râdă, fugi săltând în pași de dans, spre camera ei.

Christian Keller

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Frumusețea mărfurilor VĂ INDEAMNĂ LA CUMPĂRAT

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

DR. H. ZANFT

Medic Primar
Specialist in

Boli de Piele și Păr, Cosmetică.

Raze U. V. Diatermie, Electroterapie, Zăpadă carbonică, Trat. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din naștere), îndepărtarea părului de prisos prin diatermo-coagulare etc.

Strada Domnița Anastasia No. 23

(fost Belvedere)

Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

PODEOL

cel mai bun remediu
contra

TRANSPIRAȚIEI

PODEOL oprește imediat transpirația picioarelor, mâinilor și a oricărei părți a corpului.

PODEOL este singurul preparat care nu produce nici un fel de neajuns și este cel mai perfect dintre toate preparatele similare.

PODEOL nu usucă și nu crapă pielea.

PODEOL pe lângă dispariția transpirației și a mirosului neplăcut, face pielea moale catifelată. Este indispensabil sportmenilor și celor cari umblă mult.

PODEOL se găsește în toate farmaciile și drogueriile.

Munca minuțioasă de laborator a specialiștilor, în materie de:

Pudră • Apă de Colonia • Ruj • Fard • Parfumerii
au desăvârșit produsele:

Les Créations NHB

Încercați-le! Sunt excelente. De vânzare la cele mai bune farmacii, drogherii și parfumerii. En gros: Balhazar, București Șelari, 7

SOIR DE PARIS

BOURJOIS
PARIS

Laboratoarele produselor cosmetice VITAMIN PARIS

Vă mențineți frăgezimea tenului numai prin
CREMA și LOȚIUNEA

vitamin

REPREZENTANȚA GENERALĂ PENTRU ROMÂNIA:
"DROGUERIA ALFA"
BUCUREȘTI, 8, CAROL I Nr. 39, TEL. 3-89.01

Pentru a potoli durerile digestive

Pentru ca stomacul să poată îndeplini în mod normal funcțiunile sale digestive, sucul gastric trebuie să fie ușor acid, dar dacă este un exces de aciditate aceste funcțiuni sunt stânjenite și rezultă o digestiune defectuoasă. Aciditatea provoacă fermentația alimentelor nedigerate și această fermentație produce la rândul său arsurile, acrelile, durerile, gazele și indigestiunile dureroase și dificile. Dacă simțiți aceste indispozițiuni după mesele Dv., luați Magnesia Bisurata. Acest praf neutralizează excesul de aciditate, previne fermentația și indispoziția ce ea le provoacă și ușurează funcțiunile stomacului. Magnesia Bisurata se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile. Prețul pentru flacon obicinuît Lei 75 sau în format mare economic Lei 110.

ce astăzi ele pot hotărî singure asupra soartei lor.

Mijlocul care permite femeii să înlăture toate consecințele neplăcute ale vieții sale de familie și poate obține întrebuințând

SEMORI

SEMORI este desinfecantul cel mai sigur contra oricăror urmări neplăcute și a oricărei fel de infecțiuni. Orice femeie conștientă de îndatoririle sale, întrebuințează SEMORI. LA FARMACII ȘI DROGUERII

Gastronomie DE DIMINEAȚĂ

DESEORI ni se pune întrebarea: ce este mai bine de luat dimineața, ceai, cafea cu lapte, șocolată sau cum fac mulți — nimic? Compunerea unui menu logic, este o chestiune de ordin general dar și o afacere de individualizare, pentru că multe sunt felurile de pregătire și cantitățile care se pot introduce pentru a varia regimul și a adapta circumstanțelor! Mai cu seamă dimineața, la micul dejun luat în grabă, aceste schimbări se pot aplica după dispoziția organică și felul ocupațiilor fiecăruia. Ce bine ar fi să mâncăm fructe! Dar în genere, simțim nevoia unei băuturi stimulante, bunăoară ceai, cafea, cacao sau o altă infuzie, fără lapte care e jalea gustării de dimineață. Laptele împiedică digerarea șocolatei făcând-o compactă. Facultatea merge până a prescrie laptele condensat pentru că se digeră mai ușor decât cel natural. Cu infuzia preferată, putem lua numai alimente ușor azotate, dar combustibile: pâine prăjită, pesmeți de casă, o prăjitură uscată, cu puțină miere, dulceață sau brânză cu unt. Nicioată ouă, carne și pește. Iarna, infuzia se poate înlocui cu o supă de legume, de cereale, poridge ori paste făinoase fierte în apă și servite cu zahăr și unt. Iar vara, ca și iarna, se pot adăuga, pentru completarea gustării, fructele. Prunele uscate, ținute 24 ore în apă, sunt minunate. Persoanelor foarte grase nu le-ar strica dacă n'ar lua nimic, dar absolut nimic, dimineața, decât un pahar mare cu apă, care purifică și mineralizează. Pentru vitaminizare (afară de fructe) se mai poate adăuga „grâul crud” în această simplă formă: grâul, odată ales, se spală bine într-o sită, la robinet și se pune într'un vas cu de două ori volumul lui, de apă. După trei zile este destul de muiat pentru a se putea mânca. Dacă apa este primejită des, putem să-l lăsăm mai

mult timp, pentru că „puterea de vitalizare este mărită prin germinarea grâului” spune Doctorul P. Carton.

Și în menu-ul copiilor mici, de la 2 ani jumătate sau trei ani în sus, se micșorează cantitatea de lapte. Sunt medici care ordonă suprimarea laptelui în formă lichidă și întrebuințarea lui numai în pireuri groase, supe, pudingi și alte feluri. Cea mai bună băutură este apa proaspătă, în posesia sărurilor ei minerale, adică nefiartă. Câteva alimente crude, grâu, legume, salate, fructe, pentru întărire și vitaminizare. Cum intestinul copilului este delicat, trebuie date în cantități foarte mici și după cum îngăduie micul organism. Grâul crud, muiat cu două trei zile înainte, va fi zdrobit cu furculița în farfurie. Să nu se abuzeze de acidele tari din portocale și mandarine. Leguminoasele se vor pregăti îndulcite cu pireuri de cartofi pentru a le slăbi concentrația, adică la o cantitate de mazăre boabe, bunăoară de o litru, adăugăm o parte egală de pireu de cartofi, amestecând cu un pic de unt proaspăt sau lapte dulce. Până acum, pentru a determina o rație alimentară normală, ne-am mărginit a face socoteala caloriilor. Câte frunzi s'au încrețit de grija acestei probleme și cine poate vre-odată spune că a calculat exact, fiecare menu? Exigențele temperamentului și pofa de mâncare exclud matematica, dar tot ele rămân îndreptar normal pentru alegerea menu-ului sintetic — fără mari pregătiri.

În Germania, d. Hitler a vrut înregimentarea națiunii întregi la ideile sănătoase — și a făcut o zi a tocanei. Tot bunul German consumă 24 ore pe săptămână, tocana națională, iar prisosul de cheltuială îl dă pentru cantinele de șomeri. Dar, pentru că am început cu menu-ul de dimineață, înainte de a ne depărta de această chestiune, să revenim la ceaiul

nostru cel din toate zilele, bun și reconfortant, cu un sfat: ceainicile cari nu se întrebuințează zilnic, prind câteodată, miros de mucegai, fiindcă n'au fost bine șterse sau uscate. Spre a înlătura acest miros, spălăm ceainicul, îl ștergem și punem în el o jumătate bucată de zahăr. Știm că zahărul se hidratează numai de cât; ceainicul uscat va putea sta timp îndelungat și va fi oricând bun pentru facerea ceaiului.

Între timp, lămâia ține să se vorbească de ea. Ea ținea înainte numai rolul de condiment culinar. În terapeutică modernă, a fost înălțată în grad. Multă lume ia, în locul ceaiului sau al muștelului de după masă, un pahar cu apă fierbinte, în care s'a stors zeama dela o lămâie. Adepții acestui obicei spun că e minunat. Originea întrebuințării culinare a lămâiei e foarte îndepărtată și se atribuie unuia dintre cei trei Apicius, celebrii gastronomi ai Romei antice. Au fost trei. Apicius I-ul care a trăit în timpul dictaturii lui Sylva și care a scris un tratat **De re culinaria**. Apicius al II-lea contemporan cu împărații August și Tiberiu, s'a făcut cunoscut prin sumele fabuloase pe care le-a cheltuit pentru prânziurile lui, de un fast nemaipomenit până atunci. El s'a otrăvit în ziua când s'a dumerit că nu mai are destulă avere de mâncat. Până la el, lămâia, care era un fruct asiatic și se numea **măr asirian**,

era întrebuințată și la greci și la romani, în operațiunile de magie neagră. Virgil, în a doua carte a Georgicilor sale, ne spune că lămâia are o mare virtute de descântec. Vrăjitoarele și sybi-lele aduceau galbenul măr asirian din Media și era leac miraculos. Sucul sau coaja se întrebuința numai extern (cum se zice în farmacie), pentru ungeri sau loțiuni. Nimănui nu i-ar fi trecut prin minte să guste din fructul vrăjit. Apicius, ca să pedepsească pe unul din bucătari, care nu-i brodisse un fel, porunci sclavelor să stoarcă în sosul greșit, zeama unei lămâi și să i se dea vinovatului să-l mănânce. **Dura lex sed lex!** Condamnatul, cu groaza morții în față, mănâncă, mănâncă tot. După această tragică experiență, văzu însă, că nu i se întâmplă nimic rău, ba, când s'a desmeticit, își zise că sosul astfel dres, era o bunețe. Prinse curaj, făcu din nou același fel de bucate, stoarse, dela sine putere, zeama unui măr asirian și-l prezintă oaspeților lui Apicius.

Fu găsit minunat, fu digerat de toți, fără nici o urmă neplăcută și rețeta străbătu lumea ca un cântec... Așa a intrat lămâia în gastronomie.

LOLA IONESCU-MARITZA

CONCURSUL DE VEDETE AL „REALITĂȚII ILUSTRATE” LA IAȘI

S'AU SEMNAT ȘAPTE ANGAJAMENTE LA TEATRUL ALHAMBRA EXCELSIOR

D-ra Cocuța Cosmovici.

În seara de 30 Iunie a avut loc la strandul Iașilor, în cadrul unei mai serbări, concursul de vedete organizat de revista „Realitatea Ilustrată”, pentru teatrul „Alhambra” din București. A participat un public foarte numeros. Pe insula Strandului, frumos amenajată cu estradă și în sunetele unei muzici armonioase, au defilat în fața juriului 20 de tinere și tineri, în majoritate elemente cari au absolvit conservatorul de muzică și artă dramatică din Iași, recitând sau cântând romanețe și cuplete. Juriul a fost compus din d-nii: Nicușor Constantinescu, directorul teatrului „Alhambra”, Ion Sava, director de scenă al Tea-

Lili Hadgeff.

D. C. Cojocaru.

trului Național din Iași, Ionel Frühling, ajutor de primar, din partea municipiului, Theodor Kiriakoff, pictor decorator al Teatrului Național, secretar fiind d. L. Paul, reprezentantul Revistei „Realitatea Ilustrată”

Au candidat d-șoarele: Puica Petrovici, Elena Dobrovici, Liana Hagieff, Sia Ferechdi, Elena Antoniu, Maxim, Săvescu și Stumbia; d-nii Const. Cojocaru, Marin Viziru, Aurel Căileanu, Traian Ghițescu, Adrian Popescu, Pompiliu Gherasim etc. D. NICUȘOR CONSTANTINESCU a arătat rostul

D-ra Pherekide.

concursului organizat de revista „Realitatea Ilustrată”. A mulțumit publicului ieșan pentru participarea și interesul arătat față de concurs. Totodată, d. Constantinescu a invitat și candidați din marele public. Apelul d-sale a avut ecou și pe estradă au defilat numeroși fineri și tinere, dintre care unul, d. Adrian Popescu, a și fost angajat. Primul care a obținut premiu și a fost angajat pentru teatrul „Alhambra” a fost d. Const. Cojocaru, tenor dela clasa de canto a Conservatorului ieșan, un element cu reale însușiri, și care promite a fi o viitoare vedetă a „Alhambrei”.

Juriul și candidații concursului regional dela Iași: Dela stânga spre dreapta: d. Ionel Frühling, ajutor de primar, Theodor Kiriakow, pictor al Teatrului Național, Nicușor Constantinescu, directorul teatrului „Alhambra”, Ion Sava, director de scenă la Teatrul Național din Iași și L. Paul, reprezentantul revistei „Realitatea Ilustrată”.

mina DE AUR

Precurați-vă chiar acum Lozurile Cl. I-a

BUCUREȘTI
Centrala:
 Str. Lipscani 20
Sucursale:
 Cal. Victoriei 30
 Str. Academiei 3
 Bul. Take Ionescu 1
 (LIDO)
 Cal. Moșilor 219
 Cal. Văcărești 34
 Cal. Griviței 143
 Cal. Griviței 214
 Sos. Crângași 17

Comenzile din provincie se efectuează prompt la cerere fără nici o cheltuială de expediție, prin cec sau mandat postal.

lată o mină de aur din care oricine poate extrage câștiguri de milioane în schimbul unui loz cumpărat de la:

MAREA COLECTURĂ NOROCOASĂ

HERMES

B. HERESCU & H. FLORESCU

SUCURSALE

ARAD, CLUJ, CONSTANȚA, CERNĂUȚI, FOCȘANI,

PROVINCIE:

GALAȚI, IAȘI, PLOEȘTI, SIBIU, TG. MUREȘ

La ora ceaiului....

PE TERASELE MARILOR CAFE-
NELE DIN CENTRUL PARISULUI

O adevărată desfătare a ochilor. Nu te mai sature privind nesfârșita procesiune a frumoaselor Parisiene, elegante, fragile și grațioase ca niște figurine de Sèvres. Ce capete minunate, pline de expresie, ce ochi strălucitori, ce tenuri fragede...

Nu e greu să ghicești care sunt preparatele de înfrumusețare de care se servesc aceste făpturi superbe. Însăși înfățișarea lor — tenul fraged, trandafiriu — chiar și parfumul suav și subtil ce plutește în jurul lor, desvăluie această taină... sunt renumitele produse de înfrumusețare Richard Hudnut pe care le întrebuințează femeile care se remarcă prin frăgezimea tenului lor.

Curios dar semnificativ e faptul că în Franța — patria cosmeticelor — produsele Richard Hudnut ocupă un loc de cinste. Femeile franceze, fermecătoare și inteligente, călăuzite de un uimitor simț estetic și practic în același timp, au știut să aleagă tot ce e mai bun pentru îngrijirea frumuseții: CREMELE HUDNUT și pudra HUDNUT THREE FLOWERS.

PUDRA THREE FLOWERS este una din cele mai desăvârșite creațiuni a marelui parfumeur de peste ocean. Pentru a satisface o clientelă extrem de exigentă și pentru a se conforma cu strictele tuturor regulilor igienice, Richard Hudnut a cerut avizul unui dermatolog celebru precum și colaborarea celor mai de seamă specialiști ai laboratoarelor sale; toți au contribuit la realizarea acestei pudre minunate, ale cărei ingrediente sunt lipsite de orice substanțe toxice, atât de vătămătoare tenului. Fină, aderentă, de o puritate desăvârșită, PUDRA HUDNUT THREE FLOWERS este extrem de indicată pentru orice ten. Nuanțele ei delicate dau feței mai multă expresie, mai multă frumusețe, parfumul ei subtil mărește farmecul feminin.

Profitați de experiența
femeii franceze!

Întrebuințați și Dv. pudra Three Flowers și cremele Hudnut, atât de apreciate pentru calitatea lor superioară și efectele lor neîntrecute.

Pudra & Cremele
**RICHARD
HUDNUT**
THREE FLOWERS

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL X No. 494
8 IULIE 1936

10 LEI

O CLIPĂ DE ODIHNĂ A VOEVODULUI MIHAI

(FOTO BERMAN)

BURMA TARA FERICIRII

RANGUN

DE cum sosii la Rangun, pornii să vizitez orașul și începându-ne plimbarea, intrăm în primul bazar ce ni se ivi înaintea ochilor. Ceeace am găsit demn de notat aci, a fost în primul rând faptul că personalul era în mare parte feminin și apoi, greutatea cu care se face o cumpărătură, deoarece prețurile nu sunt marcate pe mărfuri și trebuie să te tocmești.

La cererea noastră, una dintre vânzătoare ne desfăcu pe masă mai multe țeșături fine, în tot felul de culori. Partea grea veni însă când întrebă de prețul câtorva dintre ele. Ni se ceru exact de trei ori cât valorau acele materiale și vânzătoarea ținu la preț cu încăpățănare, iar când ne văzu plecând fără să fi cumpărat, se inclină zâmbindu-ne grațios și-și reluă țigara.

Burmezii au o superstiție foarte ciudată în privința căsătoriei. Persoanele născute în aceeași zi a săptămânii nu trebuie să se căsătorească, deoarece uniunea lor va fi urmărită de nenoroc. Pentru prevenirea acestor căsătorii nefericite se dă copiilor un nume, începând cu litera zilei în care s'au născut.

Vizitatorii acestor meleaguri sunt isbiți de marea libertate pe care o au femeile. Nu există haremuri, o fată se poate căsători când vrea și rămâne stăpână pe bunurile sale, chiar în caz de divorț. Ea ocupă adesea un loc de frunte în conducerea unei întreprinderi și se bucură întotdeauna de o mare stimă, pentru presupusa-i înțelepciune.

Culesul fructelor este deasemeni o ocupație practică mai mult de către femei, care pot fi văzute în fiecare dimineață aducându-și fructele la piață, fie în coșuri, pe care le poartă pe cap, fie în cărucioare. Femeile mai lucrează în câmpurile de orez, sunt renumite pentru arta cu care sculpează fildeșul și excelează în ceramică.

Rangunul e o babilonie și un bălcu de culori. Dela fereastra hotelului văd cini din Munții Vestului, șani din Est, talungi din Nord și chinezi de pe hota-

BURMA

cere și se dau în vânt după teatru. Dar cu toate că sunt cel mai sportiv popor al Indiei, religia lor nu le permite vânatoarea, pe motivul că uciderea animalelor e ceva cu totul inutil. Interdicția aceasta pare cam ne-la-locul ei, deoarece panterele, tigrii și alte sălbăticiuni primejdioase, abundă în Burma, iar locuitorii sunt adesea atacați de ele și grav răniți sau uciși.

Cred că cele mai frumoase orchidee, pe care le-am văzut cândva, sunt acelea dela Rangun. Faptul n'are nimic surprinzător, pentru că floarea aceasta este cultivată în fiecare grădină burmeză. Există însă o specie „Tazin”, care are o mireasmă foarte dulce și apare pe piață la Rangun, în săptămâna Crăciunului. Sunt foarte mult cerute de către iubitorii de flori, burmezi, și se obține ușor pe ele contra-greutatea în argint. Burma e tot anul plină de orchidee, pentru că în mai fiecare lună înfloresc câteva specii. O altă curiozitate care atrage atenția călătorului occidental este arborele „bhoo”, care de douăzeci de secole a fost închinat lui Buda și nimeni n'are voie să-i atingă trunchiul. Când își scutură frunzele, pelerinii le adună și le duc cu ei, ca talismane.

Pe lângă minunate pagode, asupra căror privirile călătorului occidental se opresc admirative, industriile lacurilor, concursurile de canotaj și câmpurile de orez, oferă priveliști nespuse de pitorești. Cele mai frumoase peisajii burmeze le găsește călătorul pe malurile râului Irrawaddy, deasupra Mandalay-ului, între acesta și Bhamok, care se află situat la vreo trei sute de mile distanță, lângă hotarul Chinei.

Orientalii sunt tot atât de mândri de aceste locuri, ca și Apusenii de Neapole, și nu cred ca vreunul dintre vizitatorii Burmei să fi plecat, fără a fi trecut pe acolo. „Vedi Napoli e poi muori!” se traduce aci „Să vezi aceste ținuturi și apoi să mori!”

Am văzut aci, cele mai frumoase dansuri din lume, executate de femeiști pitoresc împodobite. Dar desigur că cele mai ciudate tipuri ale acestei țări sunt „femeile cu gât de girafă”, care apar adesea prin marile circuri ale lumii. Ele aparțin unui anumit trib de burmezi, în care există obiceiul ca fetelor, începând dela vârsta de un an, să li se pună câte un inel de metal la fiecare aniversare, până la majorat — 21 de ani.

L. F.

1. Două dansatoare din Burma.
2. Trei tipuri de femei girafe din Burma.
3. O vedere asupra portului Rangoon, centrul comercial din Burma.

rele trase nehotărît ale imperiului. În această aglomerare pestriță se află sikși, gurkași, madrași și mulți alți reprezentanți ai triburilor indiene. Priveliștea e plină de viață și de originalitate. Toți sunt însă amabili cu străinii, au o mare stimă pentru civilizațiile apusene.

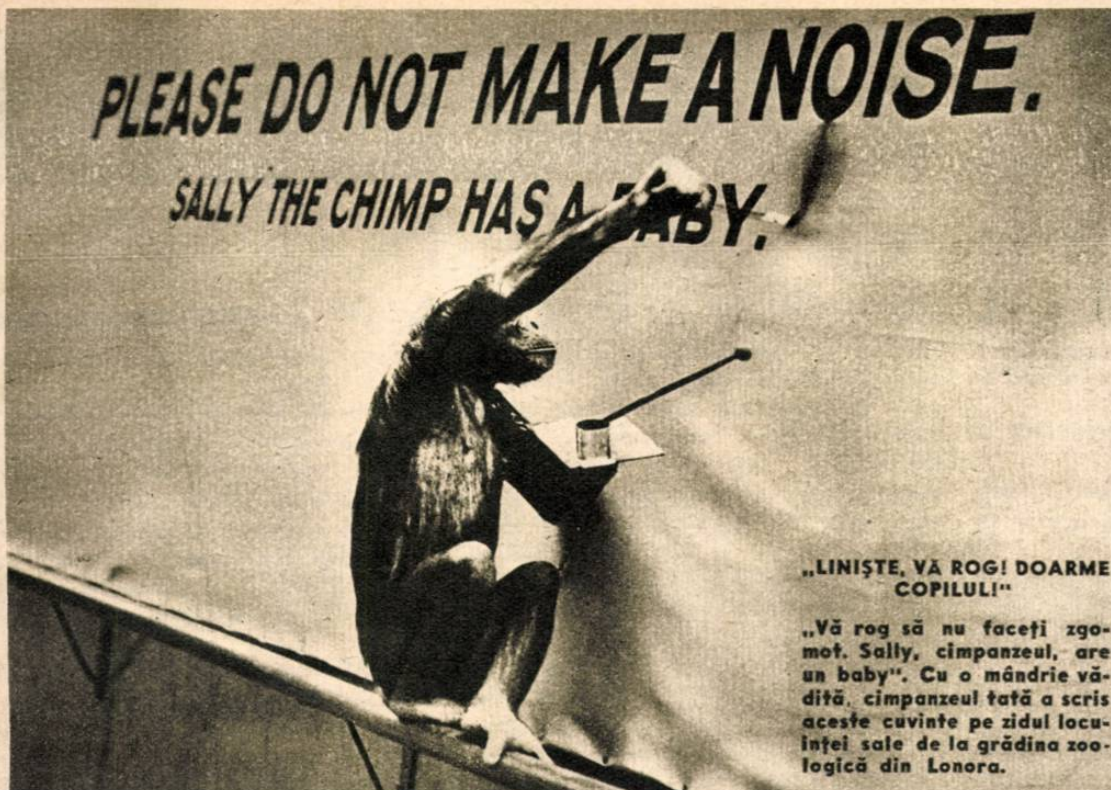
Burmezii sunt cei mai veseli dintre popoarele Indiei, asta pentru că din societatea lor lipsesc castele, iar religia le lasă o mare libertate. Și pe urmă condițiunile de trai sunt în genere mai ușoare decât în orice altă parte a Indiei.

Dacă au un cusur, acesta este o generală silă de muncă. Ei desfășoară oricâtă energie în sporturi, entuziasmându-se pentru orice joc de întrecere.

PLEASE DO NOT MAKE A NOISE.

SALLY THE CHIMP HAS A BABY.

„LINIȘTE, VĂ ROG! DOARME
COPILULI!”

„Vă rog să nu faceți zgomot. Sally, cimpanzeul, are un baby”. Cu o mândrie vădită, cimpanzeul tată a scris aceste cuvinte pe zidul locuinței sale de la grădina zoologică din Londra.

**O CREAȚIE BIOLOGICĂ:
BOUL UNICORN**

Iată unul dintre acele cazuri în care știința intervine pentru a corijă natura. Biologul W. Franklin de la Universitatea din Maine (U. S. A.) a reușit să creeze un bou cu un singur corn!

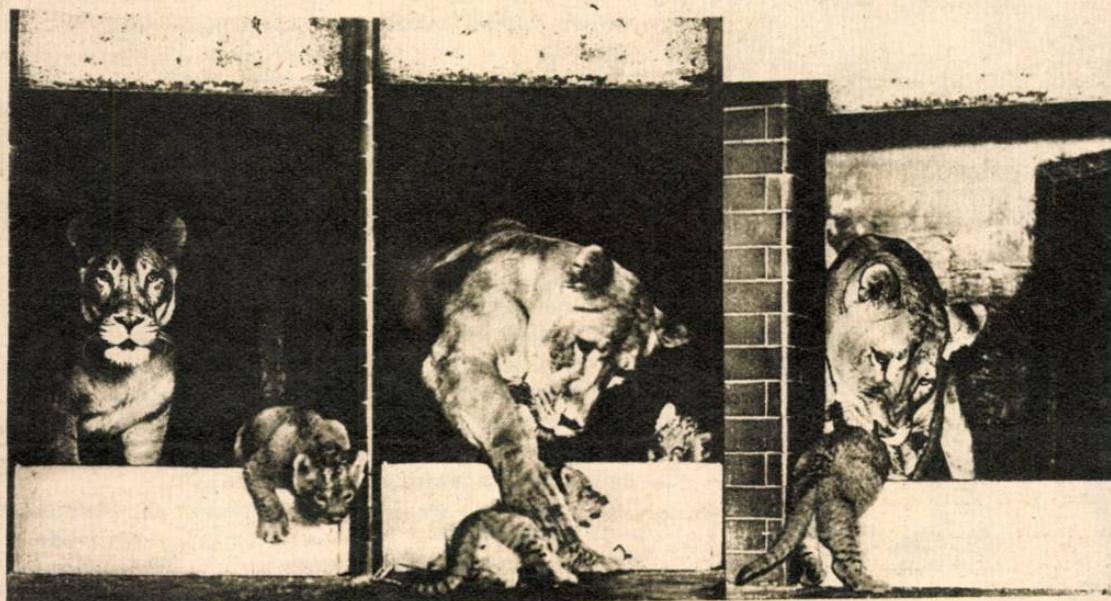
ȘAPTESPREZECE!

Căteaua din fotografia noastră a reușit să bată un record senzațional. A adus pe lume 17 căței deodată, dintre cari 10 de sex feminin. Și după cum vedem, mama este foarte mândră de recordul și de odraslele ei.

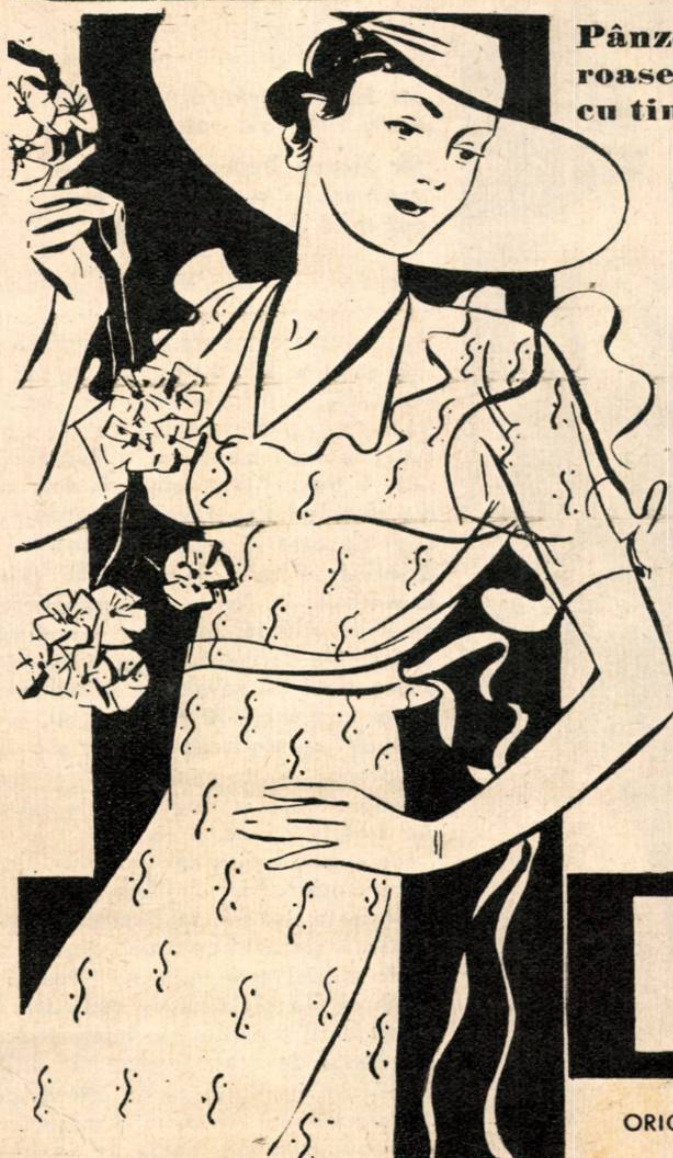
PUI DE LEI!

Fotografia alăturată a fost luată la grădina zoologică din Londra în ziua când cei doi lei, Juno și Jack, au scos pentru prima oară la lumină puii de lei pe care-i protejează cu mângăeri părintești.

IATĂ UN PELICAN FRUMOS!

Pelicanul este plasat de obicei în categoria animalelor urâte. Iată în fotografia noastră însă un pelican care desminte această... ofensătoare calificare, demonstrând dimpoirivă, că pelicanul este un animal frumos.

**Pânzeturi diafane și vapo-
roase! . . . nu se decolorează
cu timpul?**

Desigur că nu, — dacă le spălați cu fulgi de săpun „LUX”. Acordați toată încrederea dvoastră fulgilor de săpun „LUX”! Ele înviorează culorile, redând garderobei dvoastră aspectul lucrurilor noi.

LUX

LUX

ORIGINAL NUMAI IN CUTIA ALBAȘTRA.

REGELE PETROLULUI

SEI N S O A R A O IDILĂ LA 70 DE ANI

SIR Henry Deterding, regele petrolului olandez, un septuagenar de mare energie, care conduce cu mână de fer vaste întreprinderi și posedă averi colosale, e eroul unei noi idile.

S'a anunțat recent că Sir Henry s'a căsătorit cu secretara sa, olandeză fără avere, dar cu patruzeci de ani mai tânără decât el.

Fraulein Charlotte Knack a devenit Lady Deterding și viitoarea moștenitoare a unei averi de 25.000.000 lire sterline (20 miliarde lei) căci acesta se spune că ar fi patrimoniul personal al lui Sir Henry.

Căsătoria aceasta a fost o surpriză chiar pentru cei mai intimi prieteni ai bogatului olandez. Sunt abia câteva săptămâni de când Sir Henry și-a serbat a 70-a aniversare, într-o completă singurătate. Aceasta a doua căsătorie a sa a avut loc imediat ce prima s'a desfășurat. Deterding a avut o viață bogată în evenimente. Pe prima sa soție, Lydia Pavlovna Kuderajoff, care fusese căsătorită cu un general rus, a întâlnit-o la Paris, acum 17 ani, s'a îndrăgostit imediat nebușt de ea și a luat-o în căsătorie. După 16 ani idila aceasta a luat sfârșit printr'un divorț, și acum fosta soție cere dela Sir Henry despăgubiri în sumă de 500.000 lire sterline. Avocatul său e aproape sigur că va obține acești bani pentru ea. Interesant de notat este că acest avocat a intentat o acțiune de divorț și pentru sine. El se numește Humberich și este unul dintre cei mai cunoscuți avocați ai New-Yorkului. Soția de care caută să se despartă este prințesa Nina Mdivani, soră a celor trei faimoși frați Mdivani dintre cari doi au murit recent, în împrejurări tragice.

E suprinzător faptul că Sir Henry găsește timp pentru dragoste. Toată viața sa a desfășurat și mai desfășoară încă o mare activitate. El muncește astăzi, în vastele-i întreprinderi, tot atât de mult ca pe vremea când avea o mică întreprindere petroliferă, la Amsterdam.

Numele lui Deterding a devenit legendar. Când conducătorii Sovietelor erau alarmați de simptomele revoluției, când în Asia, forțe misterioase începeau să manevreze, când statele europene încheau cele mai neașteptate alianțe — la bursa londoneză și în Wall-streetul new-yorkez — se bănuia că Sir Deterding era forța determinantă a acestor evenimente. În ce măsură se bazează aceste suspiciuni pe adevăr și în ce măsură erau simple versiuni, nu s'a putut afla. Sir Henry n'a găsit de cuviință să răspundă la aceste întrebări.

Regele petrolului este unul dintre marii taciturni. Lui nu-i pasă de svonurile ce circulă pe socoteala sa, ci calm și cu hotărâre lucrează la realizarea planurilor pe care și le făurește.

Un singur om mai există în afară de el, tot atât de misterios și jucând un rol echivalent în afacerile internaționale și economice ale lumii, acesta este Sir Basil Zaharoff, despre care s'a svonit până acum de vreo zece ori c'a murit, dar în realitate trăiește perfect sănătos și în deplina posesiune a facultăților și energiilor sale. Dar în vreme ce agentul levantin al marilor trusturi mondiale de armamente este, în ciuda castelelor și a titlurilor sale, privit ca un aventurier de prima clasă, Deterding trece drept un mare comerciant, serios și liberal, care lucrează cu sume colosale.

Sir Henry și Sir Basil au fost investiți de către Anglia cu titlul de cavaleri, în timpul războiului mondial. Rar se acordă unui străin astfel de onoruri, căci Sir Deterding și-a păstrat naționalitatea olandeză, rămânând fidel patriei sale. Nu e mult de când și-a mutat oficiul central la Bishopsgate, în inima Londrei. El este fără îndoială cel mai bogat olandez și în același timp unul dintre cei mai bogați oameni ai Europei. Diferitele preocupări și întreprinderi pe care le prezidează, rulează un capital de mai bine de o jumătate de bilion de lire sterline, iar de sfera activității lor depind o sută patruzeci de societăți.

Acum patruzeci de ani, când a pornit să cucerească piața petrolului. Sir Henry posedă o avere modestă. Întreprinderea sa, „The Royal Dutch Oil Company” nu avea decât o importanță locală. În momentul când începu marea luptă pentru acapararea piețelor mondiale, el se afla de trei ani în fruntea societății. Deși cei doi mari rivali — Standard Oil și trustul lui Deterding — au ajuns în multe privinți la un acord, lupta continuă încă, însă într-o formă mai puțin acerbă și mai diplomatică.

În 1903, sir Henry Deterding a fondat un sindicat al petrolului european. El a reușit să împletească interesele familiei Rotschild cu acelea ale concernului Shell, care era condus de către Marcus

Sir Henry Deterding cu cele două fiice ale sale.

Sir Henry Deterding cu secretara sa pe care a ridicat-o la rangul de soție.

Samuel, devenit de mult Lord Bearstead, unul dintre cei mai bogați aristocrați ai Angliei.

Cu câțiva ani înainte de izbucnirea războiului, Royal Dutch Company, ajunsese datorită energiei lui Deterding să echivaleze cu Standard Oil. Și deoarece era cu neputință să nimicească un financiar de talia lui John D. Rockefeller, care conduce Standard-Oil-ul, Deterding reuși a-l forța să împartă lumea cu el.

Dar poate că mai mare a fost victoria pe care a reușit-o în Anglia. Grație stăruințelor sale, a trecut flota britanică dela cărbune la țiței. Puternica industrie carboniferă a luptat din răzputeri împotriva olandezului, dar guvernul britanic și-a dat seama de imensele avantagii pe care le prezenta ideea lui Deterding.

Adevărat e însă că planul lui Deterding a contribuit mult la sporirea șomajului — datorită lui în districtele carbonifere ale Angliei domnește acum mizeria, — dar capacitatea de luptă a flotei britanice a fost cu mult mărită și lumea a trebuit să-i urmeze exemplul. Rezultatele obținute de pe urma țițeiului, în cursul războiului mondial, i-au adus lui Deterding titlul de cavaler al Marei Britanii.

Astăzi cu toți cei 70 de ani ai săi, el stă încă în centrul vieții economice și-și dirijează transacțiunile cu vigoarea cu care și-a început fabuloasa carieră. Nu dorește o ridicare socială și aproape că nu apare, în viața mondenă a Londrei.

Posedă o casă în Park Lane, la Londra, un Castel la Ascot și un adevărat palat în Elveția, dar trăiește simplu și retras.

Ceeace el privește ca un punct important în programul său zilnic, ar da multora dintre cititorii noștri fiori. Indiferent de e vară sau iarnă, septuagenarul înnoată dimineața câte o jumătate de oră, în bazinul amenajat în grădina sa. Adoră viața de țară, călăritul, vânătoarea, tenisul și bridge-ul. Posedă o mare colecție de mobile vechi englezești, dar camera sa de dormit este de o militărească simplitate.

Acum că s'a căsătorit cu secretara sa, echipa de servitori pe cari-i are în Park Lane, au lucrat febril la pregătirea interioarelor, pentru „tinerii însurați”. Sir Henry a hotărât să trăiască de acum încolo, mai mult la Londra.

Fiii săi nu manifestă niciun interes pentru uriașele întreprinderi ale părintelui lor. Cel mai vrăstnic trăiește retras, la o moșie în Norfolk și e un automobilist pasionat. Deterding va trebui deci să-și caute un alt „succesor la tron”. Un tânăr compatriot, un olandez, anume J. B. A. Kessler îi va lua locul, atunci când se va retrage din activitate.

L. S.

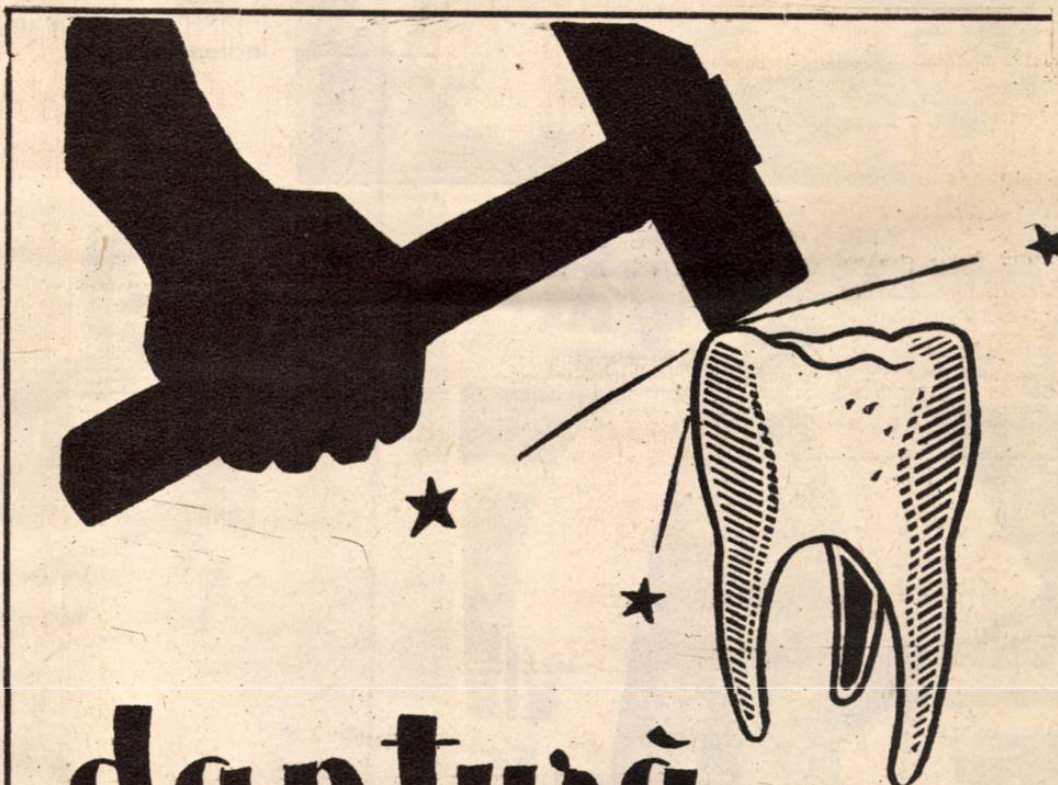
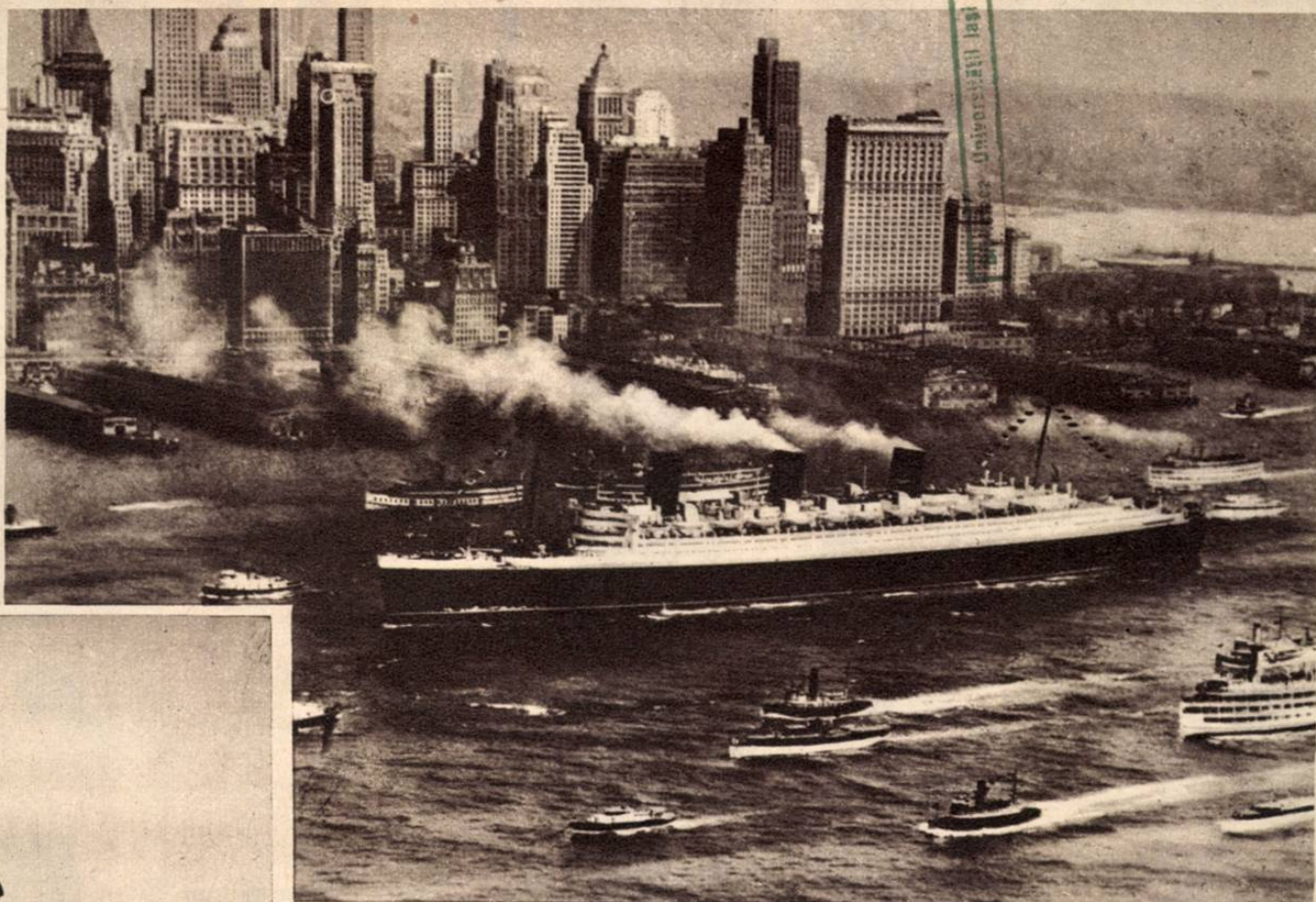

„QUEEN MARY” LA NEW-YORK

Uriașul transatlantic englez „Queen Mary” s'a bucurat de o primire triumfală în portul New-York. Fotografia noastră a fost luată chiar în clipa intrării în port a gigantului escortat de numeroase remorchere.

O ASCENSIUNE PERICULOASĂ

Trei studenți californieni, Jules Eichhorn, Morgan Harris și Kenneth Adams au reușit să se urce până în vârful unei stânci de 750 metri înălțime. Privind cu atenție fotografia noastră îi veți observa pe cei trei temerari turiști în vârful stânci. Sus fiind, au fost surprinși de furtună și au trebuit să coboare imediat fiind la un pas de moarte.

dantură rezistentă

se menține numai prin igiena rațională a gurii. Păstrați-vă vigoarea dinților spălându-i regulat cu renumitul săpun de dinți Gibbs.

PLIMBARE PE LAC

Iată o minunată pictură fotografică luată pe unul dintre lacurile Tirolului.

MODA

Frumoasa actriță Victoria Vinton exhibă o anatomie perfectă într'un costum foarte sumar, pe plaja Hollywoodului.

Joan Blondell poartă un costum de baie din mătase impermeabilă cu imprimeuri indiene.

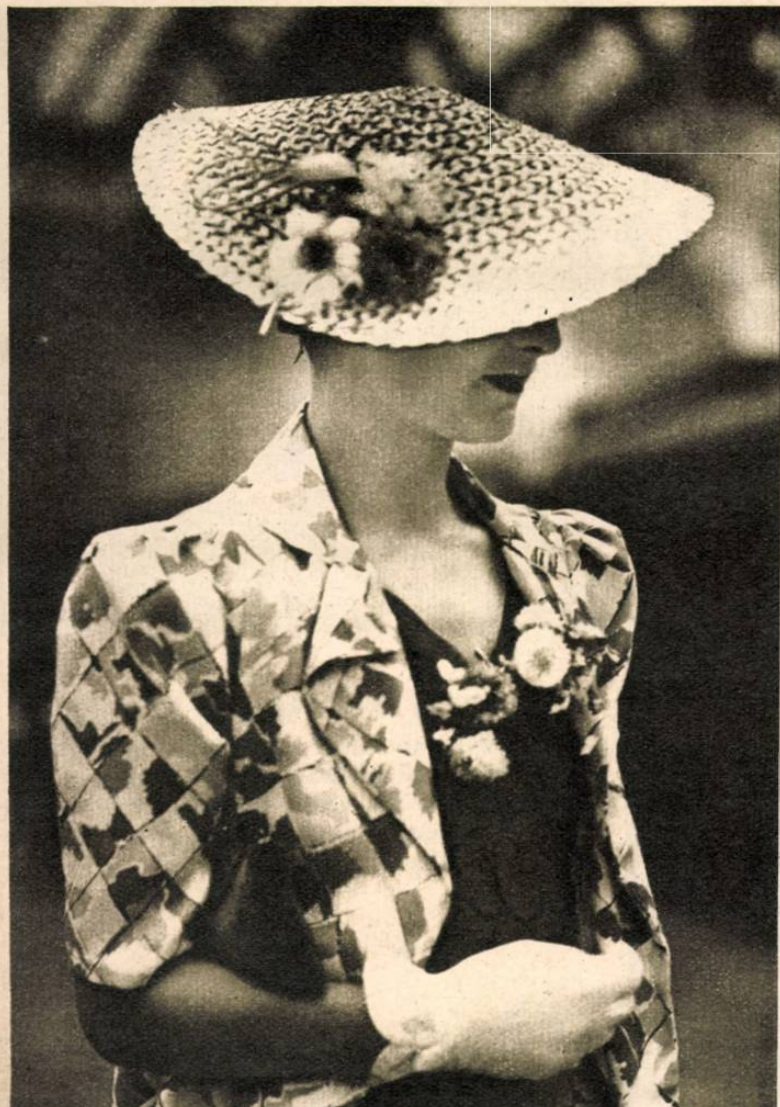
Un ideal costum de vacanță este acesta purtat de încântătoarea Lucille Ball, proclamată ca cea mai elegantă femeie din Hollywood. Rochița este făcută dintr'o țesătură suplă „vert-mohair” imprimată cu cercuri mici albe, iar trois-quarts-ul a fost făcut din piele de rechin albă și se poate purta atât în cursul zilei cât și pe rochițe de seară.

O încercare de revenire la crinolină.

Această toaletă a avut un mare succes la un garden party. Confectionată din organza albă, ea îmbină prospețimea cu o tinerească eleganță.

Un delicios instantaneu prins la cursele dela Ascot. Pălăria confectionată dintr'un paiu mare, e cu totul lipsită de calotă și dă impresia unei umbreluțe japoneze. Efectul este completat de jachețica din mătase imprimată într'un motiv exotic.

La cursele dela Chantilly s'a remarcat recent această toaletă elegantă al cărei clou îl face pălăria.

Acest costum simplu dar foarte nostim a fost exhibit zilele trecute la Longchamp.

Apariția estivală remarcată la cursele dela Ascot. E o toaletă ce se resimte de influențele epocii de porțelan, mai trebuie să precizăm? Biedermeier.

Penele de struț au reintrat în scenă; această profuziune de pleureuze împodobește zilele trecute o elegantă toaletă pe peluza dela Ascot.

Trei aviatore americane exhibează cel mai non capriciu al modei; pălării din lemn. Fotografia noastră infățișează dela stânga la dreapta; Amelia Earhardt, Elvy Kalep, și Blanche Noyes

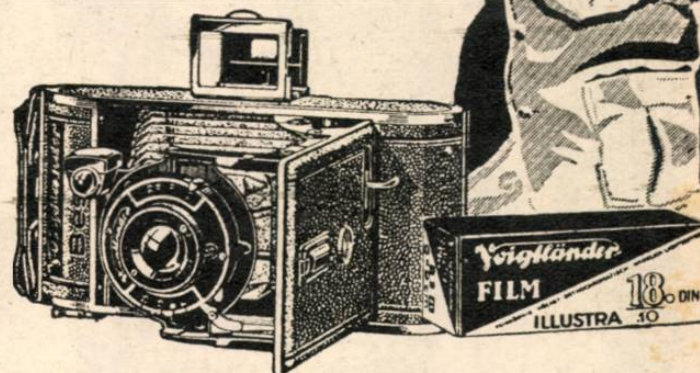
Ceeace caracterizează noul aparat

Voigtländer „BESSA“

este declanșatorul pe capac. Nu mai este vorba de declanșatorul de sârmă, ci de un adevărat trăgaci, ca la armă.

De aceea, aparatul „Bessa“ poate fi ținut, liniștit și sigur, cu ambele mâini și puteți fotografia, nu numai în 1/25 dintr'o secundă dar și într'un interval de 1/10 și 1/5 dintr'o secundă, fără a risca să obțineți imaginea mișcată.

Adresați-vă magazinelor de aparate fotografice, unde vi se arată acest nou Voigtländer „Bessa“ 6/9 făcându-vă, fără nici o obligație din partea Dv., demonstrații cu acest aparat.

Voigtländer

O Cremă și o Pudră

care suprimă radical imperfecțiunile tenului, dându-i aspectul mat și strălucirea normală a tinereții, ne vine din Paris, unde întrebuințarea lor numără sute de mii de adepți

PRODUSELE

THO-RADIA

cu baza de RADIUM și TORIUM

după celebrele formule ale Doctorului Alfred CURIE, sunt de o eficacitate inegalabilă datorită principiilor activi pe care le conțin.

CREMA TUBUL MARE .. LEI 80
BORCANUL ... LEI 110

PUDRA CUTIA MIJLOCIE LEI 60
CUTIA MARE ... LEI 110

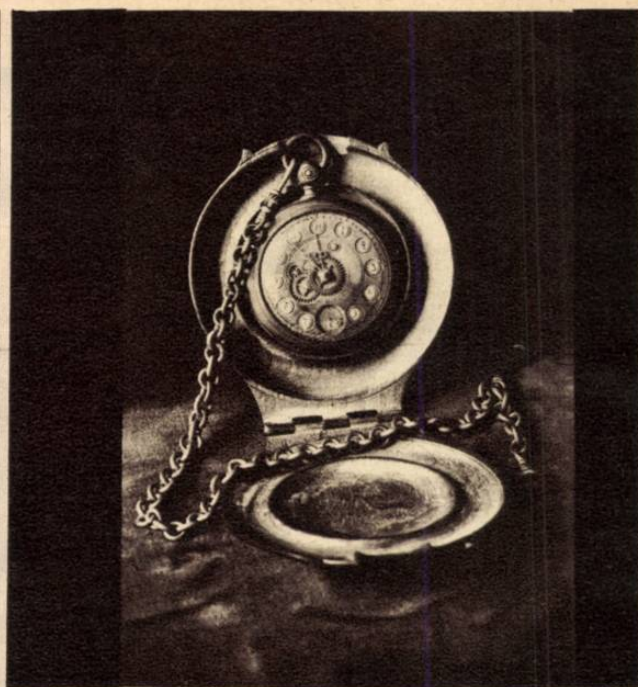
DEPOZIT: SOC. GEN. PARFUMERIE, STRADA LUTERANĂ No. 6, BUCUREȘTI

Singurele produse cosmetice aprobate de Ministerul Sănătății Publice.

VARA LA HOLLYWOOD

Iată un grup de girls al unui dintre cele mai mari studiouri californiene. Ele petrec în orele libere, făcând sport în soarele sănătos al Californiei. Nici una nu are mai mult ca 18 ani.

UN CEAS IN INTREGIME DIN LEMN

Fotografia pe care o publicăm înfățișează un ceas al cărui mecanism a fost construit în întregime din lemn, afară de 2 arcuri de oțel. Partea exterioară a ceasului este deasemeni toată din lemn.

DIN TOATĂ LUMEA

O MESERIE CARE DISPARĂ ÎN MAROC

Din cauza școlilor din ce în ce mai numeroase, care s'au deschis în Maroc, meseria de scriitor public este pe punctul de a dispărea. Iată în fotografia noastră unul dintre ultimii cari exircită această meserie.

FIUL LUI ROOSEVELT PE SCENĂ

John Roosevelt, fiul președintelui Statelor Unite, a luat parte recent la un spectacol de binefacere, dat de înalta societate newyorkeză. În fotografia noastră, Roosevelt este al doilea din stânga. Femeile sunt interpretate de bărbați în travesti.

REGINA OLANDEI LA ȚARĂ

Regina Wilhelmina a Olandei a luat parte recent la manevrele armatei olandeze. Cu acest prilej, regina a vizitat mai multe gospodării țărănești. Fotografia noastră o înfățișează pe suverană trecând, urmată de un general, prin curtea unui țăran.

PARAȘUTA MAI SUS DECAT AVI-ONUL ?

Iată o fotografie interesantă, după care s'ar părea că parașutistul se gă-

sește mai sus decât avionul din care s'a aruncat. În realitate, avionul este la o înălțime mult mai mare decât parașutistul.

SALVATORII

SUCCESUL politic al democrației franceze care sub denumirea „frontului popular” a înglobat și mișcările socialiste de toate nuanțele, nu a surprins aproape pe nimeni în Franța, dar a iscat un nemaipomenit târboi în țările europene, cu tendințe reacționare. În România, victoria de la Paris a d-lui Leon Blum, șeful socialiștilor și al frontului popular, a fost comentată în chip divers. Cei cari au suferit în sentimentele lor politice, depe urma victoriei democrației franceze, au mers atât de departe cu violența, c’au propus... o ruptură cu Franța!..

Pentru liniștirea sufletelor și pentru menținerea relațiilor noastre politice, intelectuale și economice cu Franța, e bine să dăm următoarele lămuriri:

Cine alcătuiește grosul frontului popular francez? Națiunea franceză. Pentru binele cui va legifera guvernul frontului popular francez? Pentru poporul francez, nu mai încapă îndoială.

Și pentru că amenințarea războiului influențează hotărâtor judecățile și sentimentele, e bine să ne amintim că un război nu poate fi dus decât de **totalitatea nației**, înarmată sufletește în primul rând, conștientă de libertățile și nevoile ei elementare. Un popor menținut în mizeria economică și sclavie economică, de o minoritate mai mult sau puțin dictatorială, nu va avea prea mare entuziasm să-și apere lanțurile de-acasă! Toate binefacerile democrației se întorc de unde au plecat: în sânul poporului, care spre a fi în stare de luptă trebuie neapărat ridicat la cel mai înalt nivel de conștiință și bună viață materială. Cine privește forțele care-au stat față în față, în războiul abisinian, poate trage o încheiere categorică: Milioanele de abisinieni n’au fost în stare să-și apere imperiul — pentru că un soldat italian avea o valoare înșutită: câteva zeci de mii de italieni au zdrobit milioanele de abisinieni. Fenomenul se va repeta oriunde.

Concepția atât de răspândită că oamenii politici democrați ar fi dușmanii nației, e **fundamental greșită**. Dimpotrivă, oamenii politici cari disprețuiesc poporul și nu-l ajută în creșterea lui firească, sunt adevărații dușmani ai nației — și sancțiunea vine, fatală la cel dintâi conflict militar, când națiunea e chemată să se valorifice, apărându-și existența.

Democratismul Franței se dovedește **profund național** iar dl. Leon Blum, atât de ponegrit de partidele reacționare din Franța și din atâtea alte țări europene, are în aceste momente hotărâtoare un rol **categoric național**.

Dela început dl. Leon Blum a declarat partizanilor săi că marile probleme care i se pun pentru mântuirea Franței depășesc problemele de structură socială — și că el e obligat să lucreze în cadrul ordinii sociale pe care-a găsit-o. Deci amatori de anarhie nu vor avea nimic de câștigat din venirea d-lui Leon Blum la putere. Mai mult: păturile sociale aruncate în ideologia extremistă de o dureroasă stare materială vor fi echilibrate, prin suprimarea decretelor care-au scăzut salariile în ultimul timp. Funcționarii, militarii, învățătorii vor deveni astfel stâlpii unui regim, care le asigură o existență omenească. Nici valoarea francului nu va fi scăzută, deși o seamă de economiști cred că o asemenea devalorizare ar ajuta comerțului și exportului francez.

Dl. Leon Blum știe că marile capitaluri sunt investite în industrii și ele n’ar avea de pierdut depe urma unei devalorizări; ar pierde însă marea majoritate a cetățenilor francezi, oameni muncitori și economi, cari și-au depus rodul ostenețelor în bănci sau casele de păstrare.

Și iată cum „teribilul” revoluționar, prezentat de adversari ca un incendiator și dărâmat al Franței, omul împotriva căruia în țările amice Franței, s’au ridicat invective de o violență cel puțin inutilă, se dovedește un salvator al ordinii sociale și un drept ocrotitor al marelui majorității a nației franceze.

Cazul d-lui Leon Blum nu e unic în istoria Franței. Înainte de război, Jean Jaurès, socotit de adversarii politici ca un anarhist periculos, a fost chemat de câteva ori să pacifice spiritele și să prezideze comisii de onoare, care aveau menirea să descopere pe impostorii și șarlatanii politici și să redea astfel poporului francez încrederea în ordinea socială și instituțiile burgheze ale republicii.

Un rol asemănător cu al d-lui Leon Blum a avut acum vre-o zece ani în Anglia, dl. Mac Donald, pe-atunci președintele partidului laburist — cel mai puternic partid revoluționar al Angliei. Wells, romancierul, n’a uitat momentul când d-l Mac Donald amenința cu dărâmarea Buckingham Palaceului locuința oficială a suveranilor britanici.

D. Ramsay Macdonald.

Domnul Leon Blum, primul președinte de consiliu socialist în Franța

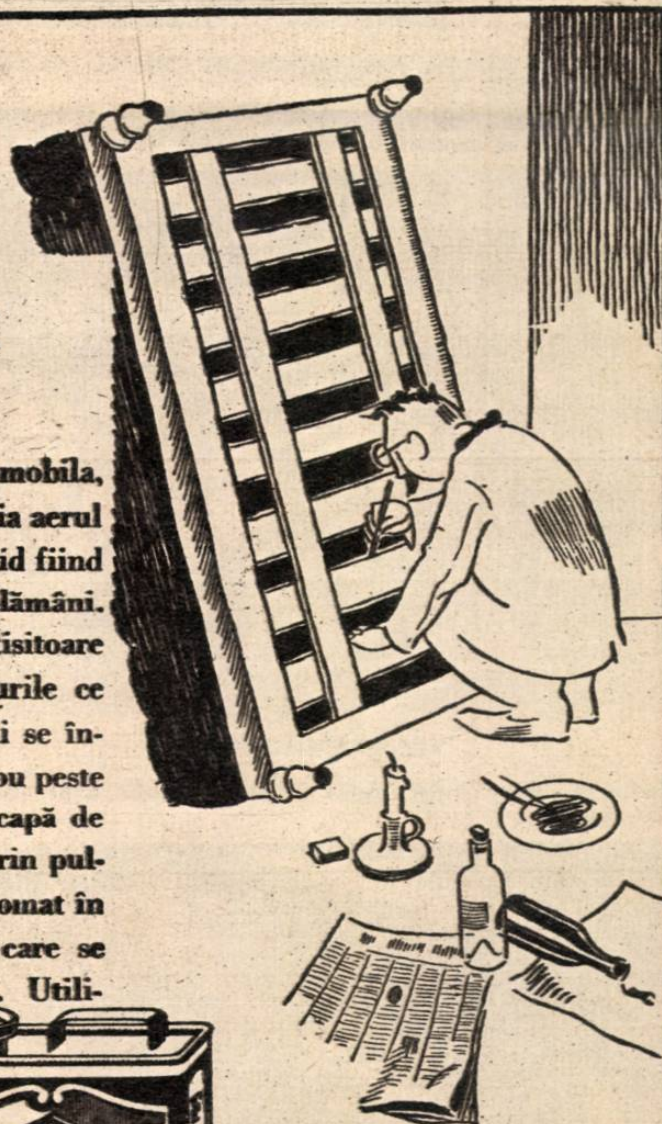

Pe acea vreme Anglia se găsea în convulsii sociale de o amploare necunoscută, care-ar fi dus cu siguranță la o revoluție socială și la o spulberare a imperiului britanic, dacă la cârmă n’ar fi venit oameni politici de excepțională valoare. „Dați-ne un Mac-Donald și suntem și noi revoluționari!”, exclamau odată deputații reacționari de la Budapesta. Dl. Mac Donald a pacificat într’adevăr Anglia în convulsii, a realizat o mai cordială unitate a dominioanelor și dar și-a pierdut partidul, a câștigat nația și imperiul. Va avea dl. Leon Blum același destin?... Evenimentele următoare vor da răspunsul.

A.

A STÂRPI PLOȘNIȚELE CU ACID...

înseamnă a păta și a deteriora mobila, a-ți arde mâinile și a pestilența aerul din casă, gazele emanate de acid fiind vătămătoare pentru ochi și plămâni. E și o muncă migăloasă, costisitoare și ineficace, fiindcă în cuiburile ce rămân nedescoperite, paraziții se înmulțesc rapid, năvălind din nou peste tot. Lichidul FLY-TOX vă scapă de pacostea ploșnițelor fiindcă prin pulverizare pătrunde în mod automat în absolut toate crăpăturile în care se ascund cuiburile paraziților. Utilizați FLY-TOX!

FLY-TOX

CEI TREI ȘEFI DE STAT AI MICEI ÎNTELEGERI S'AU ÎNTĂLNIT LA BUCUREȘTI

FESTIVITĂȚILE DIN CAPITALĂ

PRIMIREA PREȘEDINTELUI CEHOSLOVACIEI

M. S. Regele Carol II primind în gara Mogoșoaia pe d. Eduard Beneš președintele republicii Cehoslovace.

JANDARMII PEDEȘTRI

defilând prin fața celor trei șefi de stat ai Miciei Înțelegeri.

ARTILERIA...

defilând în piața palatului în fața celor trei șefi de stat ai Micei Înțelegeri.

PÂINE ȘI SARE

D. Al. G. Donescu primarul general al Capitalei întâmpină pe d. Eduard Beneš președintele republicii Cehoslovace cu tradiționala pâine și sare.

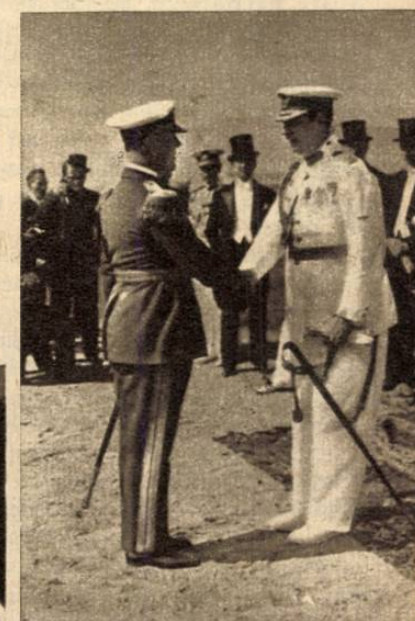
Serbarea restaurării din anul acesta a căpătat o și mai mare strălucire prin prezența la București a prințului regent Paul al Jugoslaviei și a d-lui Beneš, președintele republicii cehoslovace. Împreună cu suveranul nostru și miniștrii de externe ai guvernelor respective înalții oaspeți au cercetat toate problemele politice externe și au constatat deplină unitate de vederi.

(Foto Berman)

SUVERANUL DECOREAZĂ...

pe temerarul pilot Băzu Cantacuzino la 6 Iunie cu prilejul reuniunii cavalerilor „Virtutea Aeronautică”.

SUVERANUL...

decorează pe d. Căpitan aviator Gogu Ștefănescu la reuniunea cavalerilor ordinului „Virtutea Aeronautică”.

IN TRIBUNĂ

D. Eduard Beneš, Voevodul Mihai M. S. Regele Carol II, A. S. Principele Paul, A. S. Principele Nicolae, primind defilarea.

F. ADERCA

1916
roman

Acest nou roman al D-lui F. Aderca nu este, cum s'ar părea, un simplu roman de război, încă un roman de război, după altele altele, ci o credincioasă înțelegere a evoluției României până în zilele noastre. Drama eroică principală își are originea în marea înclăvare de foc dela granițele României din 1916 - și ea se deslășuie fierbinte ca o fatalitate, începând după ce întreaga societate românească. Scris cu obiectivitate, cu o umilă supunere la realitate, D-lui F. Aderca ne-a dat în noul său roman un document excepțional. De mult cunoscut în cercurile intelectuale dela noi, prin remarcabilele și originalele sale lucrări de critică și beletristică din care cităm: „Dumnezeu din Strada Napier”, „Omul din cimetir”, „Mic tratat de estetică”, „Jude și omene”, etc. cu romanul 1916 autorul e merit să intre și în conștiința marelui public. „1916” dovedindu-se opera sa de maturitate epică. Cei cari doresc să aibă o imagine dinamică a României contemporane, cei cari au luat parte la războiul nostru din 1916, cei cari doresc să revădă zilele eroice și tragice de atunci, vor găsi născut acest roman.

LA PALATUL REGAL DIN CALEA VICTORIEI A AVUT LOC RECENT SOLEMNITATEA INVESTIRII NOILOR EPISCOPI DE ARGEȘ, CLUJ ȘI ORADEA.

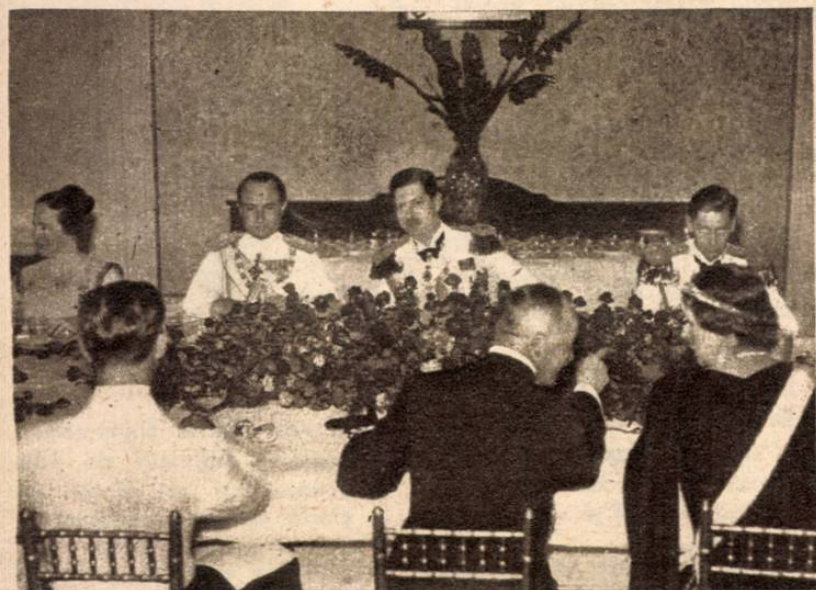
Fotografiile noastre înfățișează, dela stânga spre dreapta, pe cei trei episcopi, S. S. dr. Popovici al Oradiei împreună cu Mitropolitul Nicodem al Moldovei; S. S. Colan al Clujului împreună cu I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea și S. S. Grigore al Argeșului împreună cu d. dr. Angelescu, ministrul instrucțiunii.

(Foto Berman)

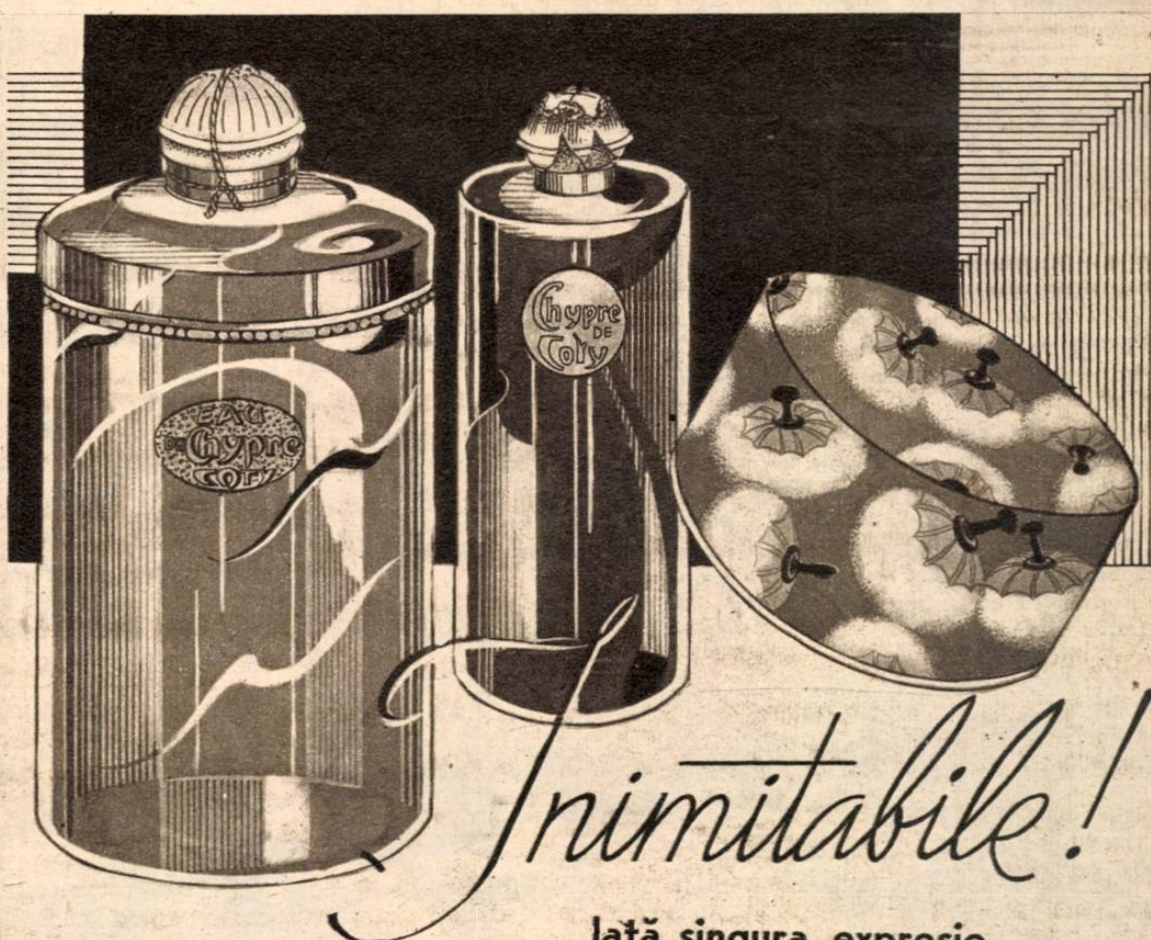
DINEUL DE LA LEGAȚIA CEHOSLOVACĂ

La legația cehoslovacă a avut loc un mare dineu în cinstea d-lui Ed. Beneș. La dineu au asistat Suveranul nostru, Principele Paul și membrii familiei regale. În fotografiile noastre Prințul Paul, Regele Carol II, Principele Nicolae, Regina Maria, d. Eduard Beneș, Voevodul Mihai.

„Realitatea Ilustrată“ oferă strălucite angajamente artistice la 20 de tineri

Un grandios concurs în pregătire. — Premiații — 10 bărbați și 10 femei vor primi angajamente între 5000 și 30.000 lei lunar. Vor avea loc concursuri regionale la Galați, Iași, Chișinău, Cernăuți, Cluj, Arad, Timișoara, Craiova, Constanța. — Concursul final va avea loc la București.

lață singura expresie
care
caracterizează
produsele

PUDRĂ ●
PARFUM ●
LOȚIUNE ●
COLONIE ●
PARFUMATE CU
CHYPRE

COTY

PRODUSE ORIGINALE „COTY” PARIS

Oameni și orașe despre care se vorbește

ORASELE AURULUI

Se celebrează în cursul acestei luni cincizeci de ani dela întemeierea orașului Johannesburg, din Transvaal, care numără peste un milion de locuitori și nu exista acum o jumătate de veac. Numai descoperirea aurului a contribuit ca într'un timp atât de scurt un deșert să se transforme într'un oraș imens, unul din cele mai mari ale universului.

Aurul a făcut de multe ori asemenea minuni. Căci, acest „soare al metalelor”, cum îi spunea lumea odinioară, a avut totdeauna darul să atragă oamenii, așa precum lumina atrage fluturii. Și acest fenomen s'a produs pentru întâia oară în California.

SAN-FRANCISCO

În 1848, în apropiere de Sacramento, un Elvețian cu numele de **Sutter** și un Mormon, numit **Marshall**, asociați pentru exploatarea unui ferăstrău mecanic pe apă, găseau cea dintâi pepită de aur în albia unui râu, afluent al fluviului. Amândoi își continuă cercetările zile de-a rândul. Aurul abunda în acel curs de apă ca și în toate râurile ce se varsă în Sacramento. Norocoșii descoperitori n'au știut să-și păstreze secretul. Vestea se răspândi cu iuțeala fulgerului, din om în om. Din Mexic, din Statele-Unite, din America de Sud, aventurierii se îndreaptă puhoi, spre Eldoradoul californian. Din Europa, emigranții sosesc de asemenea, puzderie. Nici nu trecuse trei luni de zile și peste zece mii căutători de aur tăbăriseră pe acele meleaguri, scormonind cu înfrigurare nisipurile fluviului.

Se realizează câștiguri fabuloase. Într'o singură zi, un miner extrage metal pentru cinci mii de franci. Un altul, în două săptămâni, adunase o sută de mii de franci.

Dar căutătorilor de aur le lipsia totul: locuințe, alimente, vestimente. Cele mai mici lucruri se vindeau cu prețuri de necrezut astfel că adevărații îmbogățiți n'au fost minerii, ci negustorii cari le aduceau toate obiectele necesare vieții.

O livră de orez sau de zahăr costa cinci franci; o sticlă cu vin sau rachiu patruzeci de franci. Chiar goale, sticlele se vindeau cu câte douăzeci și cinci de franci, deoarece lumea le căuta spre a strânge în ele pulberea de aur. O cutie cu sardele se plătea cu 100 franci, un ou cu 25 franci. Se spune că strămoșul vestitei familii de miliardari, **Gould**, și-a început norocul acolo vânzând cartofi copti minerilor înfometați într'o gheretă construită de mâinile lui.

Și căutătorii de aur se revărsau valuri-valuri din colțurile lumii. Numai în anul 1852, în golful San-Francisco au ancorat 568 vapoare, aducând încărcături de oameni cari se răspândiră prin mine.

În câțiva ani, un oraș cu 60.000 de suflete răsărise din pământ.

La San Francisco, în U. S. A. polițiștii păzesc un mare transport de aur.

O bară de aur în valoare de 12.000 dolari (circa 2 milioane lei).

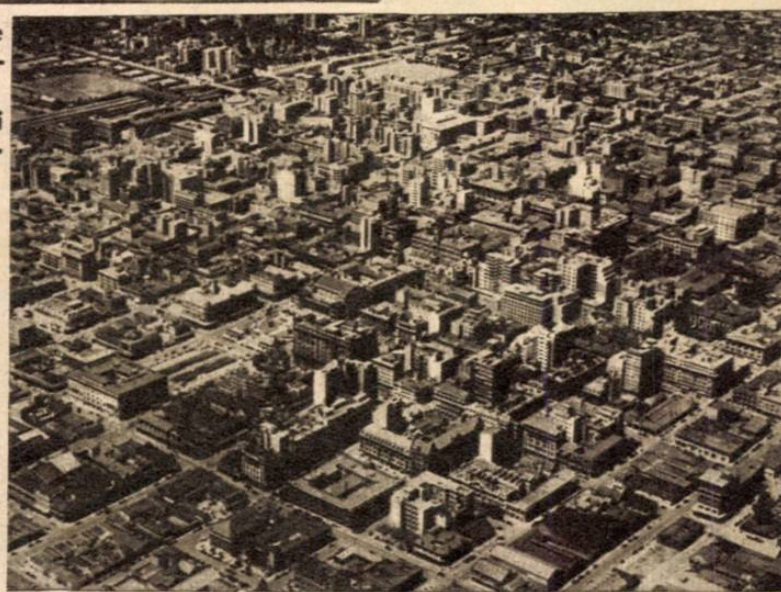
O vedere asupra orașului Johannesburg supranumit cetatea aurului.

Fotografie luată din avion, asupra celei mai mari mine de aur din Johannesburg, Africa de Sud.

puteri nelimitate. Orice bandit, prins asupra faptului sau dovedit de furt ori încercare de omor era spânzurat pe loc, fără nici o formă de judecată.

Câteva sute de asemenea execuții sumare avură darul să stârpească sau să alunge tâlharii. Liniștea începu să domnească în San-Francisco și în lagărele învecinate; iar țara aurului cunoscu, în sfârșit, o perioadă de tihnă.

Dar aceleași scene trebuiau să se reînnoiască la câțiva ani mai târziu în Australia, unde descoperirea aurului, în valea **Summerhill-Creeld**, atrase aceleași horde de aventurieri. Acolo, ca și în California, a fost o goană pe viață și pe moarte după îmbogățire. Proprietățile particulare fură cotoșite. Crimele urmau una după alta, frigurile aurului bântuiau pretutindeni cu cortegiul lor de nebunii, de asasinate, de voluptăți primejdioase...

JOHANNESBURG

Ce viață de înfrigurare și ce lanț de crime! „În mine—scrie un călător, e o muncă de iad; în oraș, e orgie neîntreruptă. Nu vezi decât scandaluri și asasinate. Absințul și sângele curg în valuri”.

Bande organizate jefuesc magazinele, omorînd fără milă pe acei cari li se împotrivesc. În cinci rânduri, în decurs de doi ani, dela 1849 la 1851, ele incendiază orașul și-l distrug din temelii până'n creștet.

Ca să se apere, locuitorii trebuiră să organizeze un fel de Comitet al Salvării publice, cu

Apoi veni rândul Transvaalului. Un francez, **baronul de Soubeyron** a fost cel dintâi care a ghicit valoarea zăcămintelor aurifere din ținutul Rand. El trimise acolo câțiva prospectori cari însă își deteră cu părerea că filoanele de aur nu meritau osteneala de-a fi exploatate. **Soubeyron** renunță astfel la întreprindere. Dacă ar trebui să credem legenda, atunci s'a produs o minune. Un tânăr călător englez, numit **George Walker**, aflându-se în Pretoria în anul

1884, plecase la întâmplare prin Witwatersrand care pe vremea aceea nu era decât un deșert stâncos. El străbătea melancolic această regiune dezoletă când deodată calul lui se potolise de o piatră și, cum îi lăsase frâul liber, pușin a lipsit ca animalul să se prăvălească împreună cu el. Smuls atât de brusc din gânduri, călărețul coborî din șea și, curios, luă în palmă sfărâmurile pietrei buclușe. Surpriză: era aur! Încă odată, proverbul care pretinde că norocul nu se află sub copita unui cal, mințise.

De altminteri, Walker n'a avut noroc să se bucure de descoperirea lui. Reîntors în Pretoria, muri acolo după câțva timp. Dar înainte, avusese grija să împărtășească secretul unuia din prieteni. Acesta, organizând o expediție, regăsi zăcămintul descoperit de Walker și în câteva zile strânse o recoltă considerabilă. Atunci sosi o echipă de ingineri pentru organizarea sistematică a exploatarei. Deșertul se populă. La epoca aceea, faimoasele mine de diamant din Kimberley, aflate nu departe de acolo, erau aproape secate. Numeroși aventurieri cari lucraseră în ele, stăteau neocupați. Cu toți se revărsară spre Rand, în câteva zile, peste trei mii de oameni se regăsiră strânși acolo, scormonind cu lăcomie solul în căutarea metalului prețios.

Și în curând se ridică un oraș căruia i se dăde numele de Johannesburg, în cinstea unui înalt funcționar al Transvaalului, Johannes Rissik care, însărcinat de guvern să supravegheze exploatarea, a acordat căutărilor de aur o protecție utilă și toate garanțiile de libertate și siguranță.

La sfârșitul secolului trecut, orașul Johannesburg, care n'avea încă cincisprezece ani de existență, număra 100.000 de locuitori. Am spus că el are acum mai bine de un milion. În ceea ce privește producția aurului, în anul următor ea atinsese aproape două miliarde.

În răstimp, mijloacele pentru găsirea aurului se perfecționau. Metalul prețios era descoperit, rând pe rând, în Urali, în Siberia, în mai multe state ale Americii. Descoperirile se făceau uneori în chip cu totul neașteptat. Iată de exemplu un om despre care se poate spune că norocul „l-a apucat de păr”. El se numea Mac Cormack și locuia în Leadville, în statul Colorado. Într-o zi, pe când îl tundeau, frizerul strigă deodată: — Oh! dar e curios, domnule; parcă ai avea nisip de aur în păr!

Mac Cormack nu răspunse nimic, dar își dăde seama că părul lui, uns cu pomadă, putea prea bine să fi luat cu el acele grăunțioare în timpul băilor ilnice pe cari le făcea într'un răuleț de lângă proprietatea lui. Chemă un inginer și acesta constată că în adevăr răul țara după sine cantități însemnate de aur. Mac Cormack se grăbi să cumpere terenurile de pe ambele maluri, întruni câțiva capitaliști și, în cele din urmă, vându răul pentru două milioane dolari.

DAWSON-CITY

Căutarea aurului nu dă totdeauna rezultate rezeși și folositoare: în această privință avem mărturie povestea lui Joë Ladne, întemeietorul lui Dawson-City, descoperitorul zăcămintelor din Alaska.

Vânător de castori, contrabandist de blănuri, Joë Ladne cutreiera de ani de zile câmpiile din Colorado, ținutul Wyoming, Dakota, cu pușca într-o mână și cazmaua în cealaltă, căci el nu se mulțumea numai să vâneze ci și cerceta terenul, visând necontenit ziua binecuvântată când avea să întâlnească un zăcămintă nebănuit.

Or, într-o zi, un alt colindător al preriilor îi vorbi despre Alaska. Acolo, în nordul Columbiei britanice și spre apus de Canada, sunt imense singurătăți înghețate străbătute de Yukon, unul din fluviile cele mai mărețe din Lumea-Nouă. Toate râurile ce se varsă în acest fluviu: Porepine, Koyukuk, Tanana, Klondike și Bonanza poartă nisip de aur. Căutătorii cari în cursul anotimpului verii au izbutit să pătrundă în inima aceluia ținut, afirmă că aurul abundă acolo. Câteva lovituri de cazmă și comorile țâșnesc din pământ și din ape.

Cu imaginația aprinsă de această povestire, Ladne hotărî să-și încerce norocul.

Imbarcându-se la Juneau, un

Cu ajutorul presiunii apei grăunțele de aur, sunt scoase la suprafața nisipului.

mic port al Pacificului situat la miez-zi de Alaska, el se avântă în susul fluviului pe o șalupă cu aburi în care îngrămădiseră unelte, provizii pentru gură, o barcă pentru trecut locurile desghetate și o sanie pentru străbătut pe acelea din nordul țării ce nu-și lepădaseră

încă stratul de gheață. Parcurse astfel șaptesute de mii, riscându-și de douăzeci de ori viața în curenții fluviului, în sușul munților acoperiți cu zăpadă, părăsit în câteva rânduri de indienii purtători ai poverilor pe cari îi desgușaseră greutatea călătoriei și amenințau să plece cu câinii lor de tras, lăsându-l să piară, singur, în acele pustietăți înghețate.

În sfârșit, după multe peripeții, ajunse în regiunea pe care minierii au botezat-o „Câmpul aurului”, aflată între malul de răsărit al Yukonului și malul dinspre miez-noapte al afluentului acestuia, Klondike.

Acolo, el se apucă să cerceteze cu multă râvnă, să viziteze toate cursurile de apă ce se varsă în Klondike, însemnând „cuiburile” aurului, pregătind expedițiile viitoare.

Când adună destul aur spre a-și asigura cheltuelile, se întoarse în Statele-Unite și anunță descoperirea. O mică armată de minieri alergă la chemarea lui. Acești aventurieri îl urmară în noua țară a aurului. De astă dată, se aduseră toate uneltele, provizii considerabile precum și tot necesarul, dacă trebuia, spre a rămâne mai multe ierni în acele regiuni dezoletate.

Atunci se deschise pentru Joë Ladne și pentru îndrăzneții lui însoțitori o eră nouă de grele încercări.

Suferințele îndurate odinioară de pionierii Californiei, ai

Australiei și ai Transvaalului, nu erau nimic față de acelea pe cari au fost nevoiți să le înfrunte acești cuceritori ai zăcămintelor Alaskai.

Câte unii făcură avere, în primul rând Joë Ladne. Dar câți alții n'au presărat cu cadavrele lor drumul care ducea spre Eldorado înghețat!

Câți, după ce au cucerit avuții, n'au putut să se bucure de ele și au murit de frig pe sacii cu aur, în pustietățile unde iarna termometrul atinge uneori 50 grade sub zero!

Joë Ladne împărțise câmpul între tovarășii lui, rezervând pentru sine o întindere mare pe țărmul lui Bonanza. Într-o singură campanie de lucru s'a extras aur pentru o valoare de 20 milioane dolari.

Când plecă pentru a doua expediție, Joë Ladne avea 42 ani.

În cei trei ani următori, el întemeia pe locul ce i se concesionase un oraș care se dezvoltă cu repeziciune, Dawson-City și făcu acolo o avere care se socotea atunci printre cele mai considerabile din Statele-Unite. Prin energia lui, prin puterea lui de rezistență, fostul vânător și contrabandist care, cu câțiva ani înainte n'avea o sută de dolari în buzunar, se trezia la vârsta de 45 ani unul din oamenii cei mai bogați ai lumii și adevăratul rege al zăcămintelor aurifere din Alaska.

G. R.

Părul ei frumos, obiect de admirație!

Există vre-o femeie care să nu fie încântată simțind că o admiră cineva? Și Dvoastră, Doamnă, printr-o simplă, dar corectă îngrijire a părului, puteți fi mândră de el.

Elida Shampoo redă părului o nuanțare particulară și un luciul scilpitor.

SHAMPOO ELIDA

KAMILLOFLOR

Shampoo special pentru păr blond, preparat prin utilizarea unui extract de flori de mușetel de munte, concentrat de 70 de ori.

BRUNETAFLO

Shampoo special pentru păr închis, conține hequil pentru îngrijire și înfrumusețarea părului închis.

8

IUNIE 1930

S ERBĂRILE în cadrul mai multor sărbători ale celor doi monarhi, la Sinaia, în Jugoslaviei și d. Ed. blicei Cehoslovace, îmbracă haină de alături de cei trei ziua în care Regele țării care-l aștepta. Este interesant să știm importante ale acti dela 8 Iunie 1930 p

1. In Octombrie 1930, cu prilejul zilei aniversare, M. S. Regele Carol II s'a fotografiat în Parcul castelului Peleş din Sinaia, alături de Voevodul Mihai, pe care-l îmbrățișează părintește.

2. La 8 Iunie 1930, înainte de a pleca la Parlament pentru depunerea jurământului, M. S. Regele Carol II a apărut în balconul palatului regal din Calea Victoriei alături de Principele Nicolae și a fost frenetic aclamat de mulțime.

3. Citind mesajul de deschidere a Corpurilor Legiuitoare.

4. M. S. Regele Carol II prezidează alături de Principele Nicolae o ședință a consiliului profesoral a Universității din Cernăuți, în anul 1932.

5. Regele fotografiat la Sinaia împreună cu Cavalerii Ordinului Mihai Viteazul în anul 1931.

6. M. S. Regele Carol II la festivitatea aniversării de 75 ani a regimentului 21 Infanterie, în anul 1932.

7. M. S. Regele Carol II, M. S. Regina Maria și Marele Voevod Mihai la nunta principesei Ileana, în anul 1932.

